

Jézushoz Vezető Út



Biblia Tanulmány

Jézushoz Vezető Út Biblia Tanulmány

Szerzői joggal védett (C) 1998
Merlin Beerman and Revelation Publications.
Minden jog fenntartva világ szerte.

Forgalmazás engedélyezésének feltételei

Az a meggyőződésünk, hogy ha nem másolod és nem terjeszted ezt a kiadványt, azért az Úr iránt tartozol elszámolással. Ezért arra bátorítunk, hogy oszd meg másokkal is és megengedjük neked, hogy mindezt jogdíjmentesen tedd az alábbi feltételek szerint. A jelen tanulmányt tárolhatod PDF formátumban, készíthetsz másolatot róla, vagy is nyomtathatod, hogy megoszthasd. Nem kérhetsz érte pénzt, és nem változtathatsz rajta semmit sem. Minden egyes másolatban szerepelnie kell ennek a szerzői jogi nyilatkozatnak.

Szövegfeldolgozás a *Jézushoz Vezető Út* című
alapján, írta E.G. White.

Biblia Tanulmány Adaptációja írta Merlin Beerman
Illustrations - Copyright (C) Justinen Creative
Group Nampa ID www.goodsalt.com

Tartalomjegyzék

Isten szeretete az emberek iránt– 1

**A bűnösnek Krisztusra van
szüksége - 2**

Bűnbánat - 3

Megtérés - 4

Bűnvallomás – 5

Odaadás - 6

Hit és elfogadás - 7

A tanítványság próbaköve – 8

Növekedés Krisztusban - 9

Életünk és munkánk – 10

Isten ismerete – 11

Az ima: magasztos kiváltságunk– 12

Az Ima Ereje – 13

Mit tegyünk a kételyeinkkel – 14

Öröm az Úrban – 15

**Öröm a jelenben és az
örökkévalóságban – 16**



1. Lecke

Isten szeretete az emberek iránt

(1) HOGYAN FEJEZI KI ISTEN A SZERETETÉT MINDEN TEREMTMÉNYE FELÉ?

*Mindenki várakozva néz rád, és te
idejében adsz nekik eledelt. Kinyitod
kezedet, és kielégítesz minden élőlényt
kegyelmesen. (Zsoltárok 145:15-16)*

A természet és a kinyilatkoztatás egyaránt bizonyosságot tesz Isten szeretetéről. Mennyei Atyánk kútforrása az életnek, a bölcsességnek és az örömnak. Tekintsünk csak a természet csodálatos és fenséges műveire; gondoljunk arra, mily nagyszerűen alkalmazkodnak nemcsak az ember, hanem minden élőlény szükségleteihez! A napfény és az eső, mely felüdíti és megtermékenyíti a földet, a hegyek, a

völgyek és a tengerek, mind az Alkotó szeretetéről beszélnek. Isten az, aki teremtményeinek kielégíti mindennapi szükségleteit!

(2) HOGY ÍRJA LE A BIBLIA ISTENT?

És mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is benne. (1 János 4:16)

Isten szentnek és boldognak teremtette az embert; a gyönyörű föld, ahogy Isten mindenható kezeiből kikerült, a bukás és átok legkisebb nyomát sem hordta magán. Csak az isteni törvények, a szeretet törvényének áthágása hozta a romlást és a halált a világra. Ámde Isten végtelen szeretete még a bűnt kísérő szenvedések és nyomorúságok közepette is megnyilatkozik. Meg van írva, hogy Isten a földet az ember miattátkozta meg (1Móz 3:17). A tövisek és tüskék, az akadályok és megpróbáltatások, melyek az emberi létet fáradságossá és gondterhessé teszik, kizárólag javunkat célozzák; Isten üdvtervében a szükséges nevelő eszközök egy részét képezik, hogy általuk a bűn következtében oly mélyre süllyedt, elbukott emberiség újból felemelkedjék. Bár bűnbe süllyedt a világ, de mégsem teljesen a nyomor és gond siralomvölgye. Magában a természetben is megtalálhatjuk a remény és vigasz hírnökeit. Még nőnek a virágok a töviseken, és a tüskéket rózsák fedik! JV 7.2

“Isten a szeretet” - ezt hirdeti minden virág és minden egyes fűszál! A madarak zengő éneküket hallatják, a gyengéd virágok tökéletes szépségükben kellemes illatukkal töltik be a léget, az erdő magas fáí üde zöld, dús lombozatukkal - mind-mind hangos bizonyítékai Isten szeretetteljes atyai gondoskodásának és vágyának, hogy gyermekeit boldoggá tegye.

(3) MILYEN ISMERTETŐI VANNAK ISTEN JELLEMÉNEK?

Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad. Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, a tenger mélyére dobja minden vétkünket! (Mikeás 7:18-19)

Isten lényé Igéjében nyilatkozik meg. Amikor Mózes kérte: “...mutasd meg nékem a te dicsőségedet” (2Móz 33:18), az Úr így válaszolt: “Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el...” (2Móz 33:19).

Az Úr bennünket eget és földet betöltő szeretetének megszámlálhatatlan bizonyítékaival von magához. A természet művei és a legbensőségesebb lelki kötelék által, melyeket az emberi szív átérezhet és átélhet, igyekezett magát kijelenteni nekünk; ám mindezek csak tökéletlenül mutatják be végtelen szeretetét.

(4) HOGY LÁTJUK ISTENT, HA NEM ISMERJÜK ŐT ÉS

HELYETTE INKÁBB SÁTÁN ISTEN LÉNYE ELLENI HAMIS VÁDJAIT HISSZÜK EL?

*Port nyalnak, mint a kígyó, mint a föld
férgei, reszketve jönnek elő
rejtekhelyükről, rettegve folyamodnak
Istenünkhöz, az Úrhoz, és félnek majd
tőled is. (Mikeás 7:17)*

Mert mindezen világos és érthető bizonyítékok ellenére is úgy elvakította a jónak ellensége az emberek értelmét, hogy csak félelemmel és rettegéssel tekintenek Istenre, akit szigorú és engesztelhetetlen Úrnak képzelnek. Sátán félrevezette az emberiséget, hogy Istenben olyan lényt lásson, akinek legfőbb tulajdonsága a szigorú igazságosság, aki hajthatatlan bíró és kegyetlen hitelező. Oly lénynek tűntette fel az Alkotót, aki bizalmatlan szemekkel néz az emberek gyengéire, hogy azonnal lesújtson rájuk ítéleteivel. Jézus épp azért jött a földre, hogy eltávolítsa a sötét árnyat, mely Istennek irántunk érzett végtelen szeretetét elfedte.

(5) MILYEN HATALMAS LEHETŐSÉGTŐL LETT AZ EMBERISÉG MEGFOSZTVA, MIUTÁN ÚGY DÖNTÖTT, HOGY BÜNT KÖVET EL?

*Istent soha senki sem látta: az
egyszülött Isten, aki az Atya kebelén
van, az jelentette ki őt. (János 1:18)*

(6) HONNAN TUDJUK, HOGY MILYEN AZ ATYA?

Ha ismernétek engem, ismernétek az én Atyámat is: mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt." (Jánoss 14:7)

Isten Fia a mennyből jött, hogy nekünk az Atyát kijelentse. "Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt" (Jn 1:18).

(7) MILYEN MÁS OKBÓL JÖTT JÉZUS A FÖLDRE?

"Az Úr Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét." (Lukács 4:18-19)

Ez volt az Ő munkája. Ide s tova járt, jót tett és meggyógyította mindazokat, kik a gonosz hatalmába kerültek. Egész falvak és városok voltak, melyekben többé nem volt hallható a betegek sóhaja és panasza, mert rajtuk áthaladva, minden beteget meggyógyított. Művei bizonyosságot tettek isteni küldetéséről. Szeretet, irgalmasság és mélységes részvét nyilatkozott meg életének minden egyes cselekedetében. Szíve a könnyörület bensőséges érzelmével kereste az embereket. Emberi természetet vett magára, hogy annál inkább megérthesse és megközelíthesse a mi szükségleteinket. A legszerényebb és legmegvetettebb emberek sem féltek hozzá közeledni. Még a kisgyermekek is vonzódtak hozzá. Szívesen ültek lábaihoz és térdeire; örömmel néztek

kifejezésteljes arcába, mely sugárzott a szeretettől.

(8) HOGY MUTATTA BE JÉZUS MAGÁT ÉS AZ EVANGÉLIUM ÜZENETÉT?

*Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.
(János 1:14)*

Jézus az igazság egyetlen szavát sem hallgatta el, de azért mindig szeretettel beszélt. A néppel való mindennapi kapcsolata közben állandóan tapintatos, figyelmes, gondos és szeretetteljes volt. Sohasem volt udvariatlan vagy barátságtalan, sohasem ejtett ki ok nélkül kemény szót, és senki örömét nem rontotta el hiába. Megmondta az igazságot, de mindig szeretetteljesen. Sohasem ítélte el emberi gyengeségeket, de a legkeményebben megróttá és elítélte a képmutatást, a hitetlenséget és igazságtalanságot; de ezt is könnyes szemekkel és fájdalmas hangon tette. Sírt Jeruzsálem felett, ama város felett, melyet oly nagyon szeretett, de amely mégis vonakodott elfogadni Őt, aki az út, az igazság és az élet. Bár Jeruzsálem lakói elvetették Őt, az Üdvözítőt, mégis könyörülő szeretettel tekintett rájuk. Élete az önmegtagadás és a mások iránti gondos, aggódó szeretet élete volt. Szemében minden lélek becses volt. Miközben isteni fenségét és méltóságát állandóan megőrizte, mégis mindig a leggyengédebb szeretettel hajolt le Isten családjának minden egyes tagjához.

Minden emberben veszendő lelket látott, kinek megmentését küldetésének tekintette.

Ez a Megváltó jelleme, amiként életében is megnyilatkozott. Ez az Isten jelleme is. Az Atya szívéből fakadnak az isteni irgalmasság folyamai, amelyek Krisztusban nyilatkoznak meg és szétáradnak az egész emberiségre. Jézus, az irgalmas, szeretetteljes Üdvözítő volt a testben megjelent Isten (1Tim 3:16).

(9) HOGYAN BÁNTAK JÉZUSSAL ITT A FÖLDÖN MIÉRTÜNK?

Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. (Ézsaiás 53:3-5)

Krisztus azért élt, azért szenvedett és azért halt meg, hogy bennünket megváltson. A “fájdalom embere” lett, hogy bennünket örökkévaló öröm részeseivé tegyen. Isten megengedte, hogy szeretett Fia, kiben a kegyelem és igazság teljessége lakozott, leírhatatlan dicsőségű világából erre a bűnöktől megromlott és megmérgezett világra jöjjön, melyet a halál és átok homálya borít. Megengedte, hogy az Ő szerető keblét, a szent angyalok imádatát elhagyja, és helyette gyalázatot,

megaláztatást és gyűlöletet, sőt még halált is szenvedjen. “Békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ésa 53:5). Lásd Őt a puszta magányában, a Gecsemánében és a kereszten, hol Isten büntelen Fia magára vette a bűn terhét. Ő, aki Istennel egy volt, lélekben átélte azt a rettenetes szakadást, melyet a bűn okoz Isten és ember között.

(10) MILYEN SZAVAKKAL KIÁLTOTT JÉZUS FÉJDALMÁBAN AZ ATYÁHOZ?

Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott: "Éli, éli, lamá sabaktáni!" azaz: "ÉN ISTENEM, ÉN ISTENEM, MIÉRT HAGYTÁL EL ENGEMET?" (Máté 27:46)

A bűn felmérhetetlen terhének és a lélek Istentől való elszakadásának érzete volt az, ami Isten Fiának szívét megtörte.

(11) MI AZ A KÉT ALAPVETŐ OK, AMIÉRT ISTEN ELKÜLDTE FIÁT?

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János 3:16)

Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét. (2 Korintus 5:19)

Krisztus azonban nem azért szánta rá magát erre a nagy áldozatra, hogy mennyei Atyánk szívét irántunk való szeretetre ébressze, vagy hogy Őt az emberiség megmentésére és megváltására készítse. Nem, nem! “Úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta” érte (Jn 3:16). Isten nem a nagy engesztelő áldozat következtében szeret minket, hanem ellenkezőleg; azért hozta az áldozatot, mert szeret bennünket.

(12) HOGY NYILATKOZIK JÉZUS A BUKOTT EMBERISÉG MEGVÁLTÁSÁBAN BETÖLTÖTT SAJÁT SZEREPÉRŐL, ÉS MI VOLT ERRE AZ ATYA VÁLASZA?

Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét. (2 Korintus 5:19)

Ezzel azt kívánja mondani: Atyám annyira szeret benneteket, hogy még engem is jobban szeret azért, mert életemet áldozom fel a ti megváltástokért; életem feláldozása által a ti képviselőtök és kezesetek lettem; bűneiteket, áthágásaitokat és vétkeiteket magamra vállaltam, miáltal Atyám kedveltje vagyok. Áldozatom által vált lehetővé, hogy Isten igazságossága megmaradjon, és a Jézusban hívő bűnös is megigazuljon.

Egyedül Isten Fia végezhetette el megváltásunk művét, mert csak az egyszülött Fiú, ki az Atya kebelében volt, tudta Őt nekünk kijelenteni.

Csakis Ő, ki az isteni szeretet nagyságát és mélységét önmaga is ismerte, nyilatkoztathatta ki.

Krisztusnak az elesett emberiségért hozott végtelen nagy áldozatán kívül semmi sem lett volna képes méltóan kifejezni mennyei Atyánknak a bűnbe süllyedt emberiség iránti szeretetét.

“Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta.”

Nemcsak azt engedte meg, hogy emberek között éljen, bűneiket hordja és a kereszthalált elszenvedje, hanem teljesen a bűnbe süllyedt emberiségnek adta Őt. Krisztus saját tapasztalataiból ismerte meg az emberiség vágyait és szükségleteit.

(13) HOGYAN NEVEZ MINKET JÉZUS ÉS NEM SZÉGYENLI AZT?

Mert a megszentelő és a megszenteltek mind egytől származnak, ezért nem szégyelli őket testvéreinek nevezni, (Zsidók 2:11)

Isten egyszülött Fia elszakíthatatlan kötelékkel fűzte össze magát az emberek fiaival. Ezért “nem szégyenli őket atyjafiainak hívni” (Zsid 2:11). Ő áldozatunk, szószólónk és testvérünk lett, aki az Atya trónja előtti emberi formában és örök időkre eggyé lett velünk, akiket megváltott... Emberfiává lett. Mindezt azért tette, hogy az embert a bűn fertőjéből és lealacsonyító voltából megmentse és felemelje, hogy Isten szeretetét sugározhassa, és részesülhessen a megszentelt élet örömeiben.

(14) MILYEN HATALMAS MEGTISZTELTETÉST ADOTT NEKÜNK AZ ATYA AZ Ő NAGY SZERETETE ÁLTAL?

***Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt.
(1 János 3:1)***

Megváltásunk ára, mennyei Atyánk végtelenül nagy áldozata, aki Fia életét áldozta fel értünk, ébresszen bennünk nemes, magasztos eszményeket arra nézve, hogy mivé lehetünk Krisztus által. Midőn János, az ihletett apostol, látta a mennyei Atya szeretetének nagyságát és mélységét e veszendő világ iránt, félelemmel és imádattal telt el; és nem találva megfelelő szavakat arra, hogy e szeretet bensőséges voltát kifejezze, felszólította a világot, hogy figyelmét erre irányítsa. “Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!” (1Jn 3:1).

(15) HOGYAN LEHETÜNK ISTEN GYERMEKEI?

Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, (János 1:12)

Micsoda értéket nyer ezáltal az ember! A bűn következtében az emberek Sátán alattvalói lesznek, de Krisztus engesztelő áldozatában való hit által Ádám fiai ismét Isten gyermekeivé

lehetnek. Az emberi természet felvételével Krisztus felemelte az elesett emberiséget, olyannyira, hogy a vele való összeköttetés által tényleg méltók lehetnek az “Isten gyermekei” elnevezésre.

Ez a szeretet páratlan! A mennyei Király gyermekeinek neveztesünk! Óh, mily becses ígéret! A legmélyebb elmélkedésre méltó dolog! Még ha minden emberi kötelék megszűnik is, ha barát baráthoz hűtlen lesz, ha az anyák megszűnnek gyermekeiket szeretni, ha az ég és a föld elmúlnak, Isten hozzánk való szeretete soha meg nem változik. Ez a gondolat meghódítja a lelket, és a szívet Isten akaratának rendeli alá. Minél többet foglalkozunk a keresztfényében Krisztus jellemével, annál több kegyelmet, gyengédséget és megbocsátást látunk egybefonódva igazsággal és jogossággal. Annál érthetőbben és világosabban felismerhetjük Isten végtelen és örökkévaló szeretetének megszámlálhatatlan bizonyítékát, és annál inkább megérthetjük azt a bensőséges, szívbeli részvétet, mely az anyának elveszett gyermeke utáni szerető sóvárgást is végtelenül felülmúlja!

Hálás vagyok a mennyi Atyámnak a természet szépségeért, és azért, hogy minden szükségem betölti az összes élőlény szükségéhez hasonlóan.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Betölt a szeretet, amint felismerem azt a kegyelmet, hosszútűrést és irgalmat,

***amelyet Ő mutatott meg nekem az Ő
Fiában adott ajándékban.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Nagyon csodálkozom azon, hogy Jézus
eljött erre a földre és azzal mutatta meg
szeretetét, hogy meggyógyította a
betegeket, megnyitotta a vakok szemét,
megvigasztalta az összetört szíveket, és
odaadta a saját életét azért, hogy
megváltsa a bukott emberiséget.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Az a vágyam, hogy több időt töltssek
Isten igéjével, hogy jobban megértsem
az Ő szeretetét és azt, hogy hogyan
lehetek én is a gyermeke.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

[illegible]



2 Lecke

A Bűnösnek Krisztusra Van Szüksége

(1) MILYEN ERÉNYRE TESZÜNK SZERT AZZAL, HA TISZTELJÜK ISTENT ÉS ENGEDELMESKEDÜNK NEKI?

*A bölcsesség kezdete az ÚR félelme. A józan eszűek mind eszerint élnek. Az ő dicsérete örökre megmarad.
(Zsoltárok 111:10)*

Az ember teremtetésekor nemes testi és lelki tulajdonságokat és képességeket kapott. Tökéletes, Istennel összhangban élő lény volt. Gondolatai tiszták, céljai szentek voltak. De az engedetlenség megrontotta ezeket az erőket és tulajdonságokat, s a szeretet helyét az önzés foglalta el. A bűn következtében az ember természete annyira legyengült, hogy saját erejéből képtelen volt a gonosz hatalmának ellenállni. Sátán

foglya lett és az is maradt volna örökké, ha Isten szeretetétől ösztönözve, közbe nem lép. A kísértőnek az volt a szándéka, hogy Istennek az emberrel való, már a teremtésnél meglévő tervét keresztezze, s ezáltal fájdalmat és romlást hozzon a világra. Nem riadt vissza még attól sem, hogy minden rosszat az isteni teremtés következményének tűntessen fel.

(2) MIÉRT REJTŐZÖTT EL ÁDÁM ÉS ÉVA ISTEN ELŐL?

Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert mezítelen vagyok. Ezért rejtőztem el. (1 Mózes 3:10)

Bűntelen állapotában az ember a legbensőbb és legboldogítóbb összeköttetésben állt azzal, akiben van a "bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve" (Kol 2:3). A bűnbeesés után azonban többé nem lelte örömét az ember a szentségben, és mindinkább elrejtőzött Isten jelenléte elől. A meg nem újult szív ma is hasonló állapotban van. Miután nem él összhangban Istennel, nem is talál örömet a vele való közösségben.

(3) MI LESZ A MEGTÉRETLENEK VÁLASZA KRISZTUS JELENLÉTÉRE, AMIKOR ÚJRA ELJÖN?

és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: "Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca elől, és a Bárány haragja elő!" (Jelenések 6:16)

A bűnös nem tudna örülni Isten jelenlétének, visszariadna a szent lények társaságától. Még ha szabadon léphetne is be a mennybe, nem volna öröm számára. Az önzetlen szeretet, amely ott uralkodik, és amely a legszorosabb összeköttetésben áll Isten végtelen szeretetével, nem találna visszhangra szívében. Gondolatai, érdekei és indokai épp az ellentétét képeznék azoknak, amelyek a menny ártatlan lakóinak szívét uralják. Zavaró hang lenne a menny összhangjában. Számára a menny a kínszenvedés lenne, vágyakozna elrejtőzni Előle, aki maga a világosság és minden öröm és boldogság központja. Istennek nem önkényes határozata zárja ki a gonoszokat a mennyből; alkalmatlanságuk folytán önmagukat zárják ki a boldog közösségből. Isten dicsősége reájuk nézve emésztő tűz lenne. Inkább választanák a pusztulást és halált, csak hogy elrejtőzhessenek annak tekintete előtt, aki értük a kereszten meghalt.

(4) MIÉRT NEM TUDJA EGYETLEN BŰNÖS SEM MEGTISZTÍTANI A SAJÁT SZÍVÉT?

Van-e tiszta ember, tisztátalanság nélküli? Nincs egyetlen egy sem. (Jób 14:4)

Lehetetlen, hogy saját erőnkől kimenekülhessünk a bűn örvényéből, amelybe beleestünk. Szívünk hajlamai gonoszak, és mi ezen változtatni nem tudunk. “Ki adhat tisztát a

tisztátalanból? Senki” (Jób 14:4). “Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti” (Róm 8:7). Nevelésnek és képzésnek, az akaratfejlesztésnek és igyekezetnek megvan a maga kellő hatásköre, de e tekintetben teljesen tehetetlen. Külsőleg kifogástalan magaviseletet előidézhetnek ugyan, de a szívet átalakítani és a cselekvés titkos rugóit megtisztítani nem tudják. Előbb egy felsőbb hatalomnak kell a szívben működnie; felülről jövő új életre van szükség, mielőtt a bűnös ember a szentség állapotába juthat. Ez a hatalom: Krisztus. Egyedül az Ő kegyelme képes a lélek holt erőit megeleveníteni és Istenhez, szentséghez vezetni.

(5) MINEK KELL TÖRTÉNNIE AZ ÉLETÜNKBEN AHHOZ, HOGY BEMEHESSÜNK ISTEK KIRÁLYSÁGÁBA?

Jézus így válaszolt: "Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát." (János 3:3)

Az Üdvözítő maga mondta: “Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát” Az embernek új szívet, új vágyakat, új indokokat és terveket kell nyernie, hogy új életet folytathasson.

(6) MI A SZELLEMI DOLGOK EGYEDÜLI MEGÉRÉTÉSÉNEK MÓDJA?

Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is. (1 Korintus 2:10)

“Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg” (1Kor 2:14). “Ne csodáld, hogy azt mondám néked: Szükség néktek újonnan születnetek” (Jn 3:7). Krisztusról mondja az Írás: “őbenne vala az élet és az élet vala az emberek világossága” (Jn 1:4). “És nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk” (ApCsel 4:12).

(7) MIÉRT VAN AZ, HOGY TOVÁBB HARCOLUNK A BÜNNEL, MIUTÁN MÁR MEGISMERTÜK AZ IGAZSÁG ÉRTELMÉT?

Tudjuk ugyanis, hogy a törvény lelki, én pedig testi vagyok: ki vagyok szolgáltatva a bűnnek. (Róma 7:14)

Nem elég Istennek atyai gondoskodását, szeretetét és irgalmasságát látnunk, nem elég, ha a törvény igazságát és bölcsességét felismerjük, és nem elég tudnunk, hogy azok a szeretet örökkévaló alapelveire épültek. Pál apostol ezt mind felismerte, amikor levelében kijelenti: “Megegyezem a törvénnyel, hogy jó”. “Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó” (Róm

7:16, 12). Azonban szomorúan és elkeseredetten fűzi hozzá: “...de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve” (Róm 7:14). Vágyakozott ama tisztaság és megújulás után, amelyet saját erejéből soha el nem érhetett, s azért így kiáltott fel: “Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” (Róm 7:24). E fájdalmas kiáltás tört ki minden időben, mindenütt az aggódó lelkek ajkán. Ezek számára csak egyetlen felelet van: “Ímé az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” (Jn 1:29).

(8) KI AZ EGYEDÜLI KÖZBENJÁRÓ, AKI HELYRE TUDJA ÁLLÍTANI A KOMMUNIKÁCIÓT A BŰNÖS EMBER ÉS ISTEN KÖZÖTT?

***Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is
Isten és emberek között, az ember
Krisztus Jézus, (1 Timóteus 2:5)***

Isten Lelke ezt az igazságot számos hasonlattal világítja meg és teszi érthetővé azok számára, akik bűneik terhétől szabadulni kívánnak. Jákóbot is büntudata terhelte, mikor testvérét, Ézsaut megcsalta, és az atyai házból menekülni volt kénytelen. Elhagyatva, kitaszítva és elszakadva mindattól, ami az életet értékesé teszi, mindenekfelett egy gondolat nehezedett lelkére a legnagyobb súllyal, az, hogy bűnei elszakították Istentől, és a menny is elhagyta őt. Szomorúságában a puszta földre feküdt le, hogy kissé pihenjen; körülötte a csendes halmok, fölötte pedig a fenséges csillagpompájában

ragyogó ég. Elaludt, és csodálatos álmot látott. A földről, amelyen feküdt, létra látszott az ég kapujáig felérni, és azon az Isten angyalai jártak fel s alá; közben a dicsőség hazájából a remény és vigasz isteni üzenete hallatszott. Ilyen módon jelentetett ki Jákóbnak az a Megváltó, aki kielégítheti lelkének vágyait és szükségleteit. Örömmel és hálával látta megnyilatkozni azt az utat, melyen ő, a bűnös, ismét közösségbe juthat Istennel.

Álmának titokzatos létrája Jézust, az Üdvözítőt jelképezte, aki egyedüli közvetítő Isten és az emberek között.

Ugyanerre a hasonlatra utalt Jézus is a Náthánáellel folytatott beszélgetésében: “Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára” (Jn 1:52).

(9) MIÉRT CSAK MI JÖHETÜNK AZ ATYÁHOZ?

***Jézus így válaszolt: "Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.
(János 14:6)***

A hitehagyás következtében az ember elidegenedett Istentől; a föld elszakadt a mennytől. A köztük tátongó mélységet semmi sem hidalta át. Azonban Krisztus ismét helyreállította az ég és föld közötti összeköttetést. Áldozata áthidalta a bűn következtében keletkezett rettenetes szakadékot, úgy, hogy Isten angyalai újból kapcsolatban lehetnek az emberekkel. Krisztus újból összekapcsolja a tehetetlen, elesett és

bűnös embert a végtelen hatalom
Forrásával.

(10) MIÉRT HIÁBAVALÓ MINDEN PRÓBÁLKOZÁSUNK ARRA, HOGY MEGMENTSÜK SAJÁT MAGUNKAT A BUKOTT EMBERISÉG SORAIBÓL?

*Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a
hit által, és ez nem töletek van: Isten
ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy
senki se dicsekedjék.
(Efézus 2:8-9)*

Hiába álmodoznak az emberiség
haladásáról, hiábavaló egyeseknek az
emberiség megmentésére irányuló
törekvése, ha az elesett emberi nem
segedelmének és reményének egyedüli
forrását figyelmen kívül
hagyják. “Minden jó adomány és minden
tökéletes ajándék felülről való, és a
világosságok Atyjától száll alá” (Jak
1:17). Isten nélkül nincs kiválóság vagy
tökéletes jellem, és az Istenhez vezető
egyedüli út: Krisztus.

(11) MILYEN NAGY ERŐFESZÍTÉST TETT A MENNY A MI MEGMENTÉSÜNKRE?

*Mert akkor sokszor kellett volna
szenvednie a világ kezdete óta. Most
azonban egyszer jelent meg az idők
végén, hogy áldozatával eltörölje a
bűnt. (Zsidók 9:26)*

A halálnál is erősebb az a szeretet,
mellyel Isten vágyakozik földi
gyermekai után. Fia feláldozásával az
egész mennyet nekünk adta egyetlen

ajándékban. Az Üdvözítő élete és halála, köztünk és Isten közötti közvetítése, az angyalok szolgálata, a Szentlélek esedezése, mindaz, ami által Isten bennünk hat és alkot - az elesett emberiség megváltását szolgálja.

Óh, nézzük hittel ezt az értünk hozott áldozatot! Ismerjük el annak a fáradságnak és hosszútűrésnek nagyságát, mellyel az ég az elveszett emberiséget megváltani és ismét az atyai házba visszavezetni akarja. Erősebb indítékok és hatalmasabb közvetítők nem is működhettek volna közre. Vajon a kilátásba helyezett jutalom, a menny öröme, az angyalok társasága, Isten szeretetének és Fiának boldogító közössége, továbbá szellemi erőink növekedése és nemesedése, ne indítsanak-e arra bennünket, hogy szívünk szerető szolgálatát tökéletesen és mindörökre Teremtőnknek és Megváltónknak adjuk?!

Másrészt pedig a bűnök folytán bekövetkező istenítélet, az elkerülhetetlen megtorlás, jellemünk romlása, a végső megsemmisülés, melyekről Isten szava világosan beszámol nekünk, nem elégségesek-e arra, hogy Sátán szolgálatától visszatartsanak bennünket?

Miért ne ismerjük el Isten jóságát és hosszútűrését? Tehetett volna még többet értünk? Törekedjünk ugyanolyan szeretetre iránta, mint amellyel Ő szeretett bennünket! Használjuk fel azon kegyelmi eszközöket, melyeket Isten előrelátásából rendelt részünkre, hogy átalakuljunk az Ő képmására, visszahelyeztessünk a szolgáló angyalok

társaságába, teljes összhangba és közösségbe az Atyával és a Fiúval.

Most már értem, hogy Isten tökéletesnek teremtette az embert nemes hatalommal ruházta fel és harmóniában élt Istennel. Aztán az engedetlenség miatt meggyengült a természetünk, és Isten közbeavatkozása nélkül Sátán rabjai vagyunk és nem tudunk ellenállni a gonoszságnak.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Felismertem, hogy a hithagyás miatt, az ember önmagát választotta el Istentől és az egyedüli mód a visszatérésre Jézus Krisztuson keresztül van.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Látom saját magam tehetetlenségét és felismertem, hogy nagy szükségem van Jézus Krisztusra, mint Megváltóra.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Hálás vagyok Isten szeretetéért és a megváltás tervéért. Az a vágyam, hogy elfogadjam ezt az ajánlatot, amelyet Ő olyan bőkezűen ad.

Karikázd be: Igen Bizonytalan



3. Lecke Bűnbánat

(1) HOGYAN TISZTULHATUNK MEG A BÜNTŐL MI BÜNÖSÖK?

Péter így válaszolt: "Térjetekek meg, és keresztelkedjetekek meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitekek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. (Acts 2:38)

Lehet-e Isten előtt igaz az ember?
Hogyan igazulhat meg a bűnös?
Egyedül Krisztus által jöhetünk Istennel
összhangba, szentségre. De hogyan
juthatunk Krisztushoz? Bűneink
tudatában ma is sokan kiáltják, az első
pünkösöd napján összegyűlt tömeggel
együtt: "Mit cselekedjünk?". Péter
apostol első szava ez volt: "Térjetekek

meg!” Röviddel ezután pedig így szólt: “Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek!” (ApCsel 2:37-38; 3:19).

A bűnbánat a bűn feletti bánkódást és az attól való elfordulást jelenti.

Mindaddig nem hagyunk fel vétkeinkkel, amíg azok bűnös voltát fel nem ismerjük. Életünkben akkor történhet csak a valódi változás, ha teljes szívvel elfordulunk a bűntől.

Sok ember ma is félreérti a bűnbánat igazi lényegét. Sokan szomorkodnak vétkeik miatt, külsőleg javulást is mutatnak, mert félnek a bűn következményeitől. Azonban ez nem az Isten akaratának megfelelő bűnbánat. Ezek inkább a szenvedéseket fájlalják, nem magát a bűnt. Így panaszkodott és jajgatott Ézsau is, amikor látta, hogy elsőszülöttségi jogát örökre elvesztette. Bálám is beismerte bűnét, amikor Isten angyala kivont karddal állott útjában, mert életéért reszketett. Mégsem láthatjuk náluk az igazi bűnbánatot, a megtérést, az életelv megváltozását és a bűntől való irtózást. Miután Júdás Iskariotes Urát és Mesterét elárulta, így kiáltott fel: “Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért” (Mt 27:4).

Ezt a bűnbeismerést azonban csak a rá várakozó rettenetes kárhozat tudata és a végítélettől való rettegettség csikarta ki belőle. Bűnének következményei félelemmel töltötték el, azonban arról nem olvashatunk, hogy szívet tépő szomorúsággal bánkódott volna azon, amiért Isten ártatlan Fiát elárulta és Izrael Szentjét megtagadta. Fáraó is beismerte bűneit, amíg Isten fenyegető vesszeje alatt szenvedett, de csak azért,

hogy a további büntetést elkerülje; mihelyt azonban megszűntek a csapások, azonnal tovább dacolt Istennel. Ezek az emberek fájlalták ugyan a bűn következményeit, de nem bánkódtak bűnük felett.

(2) MILYEN LEÍRÁST AD KRISZTUSRÓL EZ AZ IGEVERS, AKI A SZENT SZELLEMEK KERESZTÜL KIÚZI A SÖTÉTSÉGET ÉS FELFEDI A LÉLEK TITKOS RÉSZÉIT?

Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. (János 1:9)

Ha azonban a szív enged a Szentlélek befolyásának, a lelkiismeret felébred; a bűnös felismeri Isten törvényének mélységét és szentségét, amely Isten kormányzásának alapját képezi a mennyben és a földön. Az a világosság, „mely megvilágosít minden embert” (Jn 1:9), bevilágít a lélek titokzatos kamráiba és a sötétség elrejtett dolgait nyilvánvalókká teszi. Meggyőződés lesz Úrrá szíven, lelkén. A bűnös egyrészt megérti Isten igazságosságát és rettegéssel gondol arra, hogy egykoron bűnösen és tisztátalanul kell megjelennie a szívek Vizsgálóbírája előtt. Másrészt látja Isten szeretetét, a megszentelt élet szépségét, a lelki tisztaság örömét; vágyódik a megtisztulás után és szeretné a mennyel való összeköttetést helyreállítani.

(3) DÁVIDHOZ HASONLÓAN, MIRŐL SZÓL MAJD AZ IMÁNK,

HA VALÓBAN MEGBÁNJUK A BŰNEINKET?

... Ha azonban a szív enged a Szentlélek befolyásának, a lelkiismeret felébred; a bűnös felismeri Isten törvényének mélységét és szentségét, amely Isten kormányzásának alapját képezi a mennyben és a földön. Az a világosság, "mely megvilágosít minden embert" (Jn 1:9), bevilágít a lélek titokzatos kamráiba és a sötétség elrejtett dolgait nyilvánvalókká teszi. Meggyőződés lesz Úrrá szívéen, lelkén. A bűnös egyrészt megérti Isten igazságosságát és rettegéssel gondol arra, hogy egykoron bűnösen és tisztátalanul kell megjelenennie a szívek Vizsgálóbírája előtt. Másrészt látja Isten szeretetét, a megszentelt élet szépségét, a lelki tisztaság örömét; vágyódik a megtisztulás után és szeretné a mennyei való összeköttetést helyreállítani. (Zsoltárok 51:3-6)

Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem! (Zsoltárok 51:12)

Dávid imája, melyet bűnbeesése után mondott, megismerteti velünk a bűn feletti őszinte szomorúság lényegét. Nem látjuk, hogy bűneit elfedezi, mentegeti, vagy a fenyegető ítélet elől menekülni igyekezett volna. Dávid látta bűneinek nagyságát, a lelkén tapadó szennyet, és átérezte vétkeinek terhét. Nemcsak bűnbocsánatért, hanem szívének megtisztításáért is könyörgött. A szentség öröme és az istennel való közösség visszaállítása után vágyakozott.

Ily bűnbánat felette áll saját erőnknek; csak egyedül Krisztus által érhető el, aki felment a magasságba, és ajándékokat adott az embereknek.

(4) MI A BŰNVALLÁS EREDMÉNYE, AMI AZ ŐSZINTE MEGTÉRÉS UTÁN KÖVETKEZIK?

Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság. Zsoltárok 32:2

(5) MILYEN LOGIKUS LÉPÉSEK ELŐZIK MEG A BŰNBÁNTOT?

Come to Me, all you who labor and are heavy laden, and I will give you rest. Take My yoke upon you and learn from Me, for I am gentle and lowly in heart, and you will find rest for your souls. (Matthew 11:28-29 NKJV)

Éppen e tekintetben tévednek sokan, és ezért nem nyerik el azt a segítséget, amelyet Krisztus nekik adni kíván. Úgy vélekednek, hogy addig nem jöhetnek Jézushoz, amíg bűnvallomást nem tettek, és hogy épp a bűnbánat egyengeti a bűnbocsánat útját. És az tényleg igaz, hogy a bűnbánatnak meg kell előznie a bűnbocsánatot, hiszen csak a töredelmes, összetört szív érzi a Megváltó szükségességét. De vajon várakoznia kell-e a bűnösnek addig, míg levezekelt, hogy Jézushoz jöhessen? Vajon a megkívánt töredelem akadályt képezzen-e a bűnös és az Üdvözítő között? JV 20.3 A Biblia sehol sem tanítja, hogy a

bűnösnek előbb vezekelnie kell,
mielőtt Jézus hívó szavát
követhetné:“Jöjjetek énhozzám
mindnyájan, akik megfáradtatok és
megterheltettetek, és én
megnyugosztalak titeket”

(6) MILYEN FORRÁSBÓL SZÁRMAZIK AZ IGAZI BŰNBÁNAT?

*... A mi atyáink Istene feltámasztotta
Jézust, akit ti fára függesztve
kivégeztetek. Az Isten őt fejedelemmé és
üdvözítővé emelte fel jobbjára, hogy
megtérést és bűnbocsánatot adjon
Izráelnek. (Ap.csel 5:30-31)*

Egyedül Krisztustól kiáradó
megváltási erő vezethet bennünket igazi
bűnbánathoz. Péter ezt a gondolatot a
következő szavakkal fejezte ki az
izraeliták előtt:“Ezt az Isten
fejedelemmé és megtartóvá emelte
jobbájával, hogy adjon az Izráelnek
bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát”
(ApCsel 5:31). Miként Krisztus Lelke
nélkül, Aki lelkiismeretünket felébreszti,
nincs őszinte bűnbánat, úgy Krisztus
nélkül nincs bűnbocsánat.

Krisztus a forrása minden igaz
szándéknak. Csakis Ő tud szívünkbe a
bűn ellen gyűlöletet plántálni. Ha
igazság és tisztaság után vágyakozunk,
ha bűnös voltunknak tudatára ébredünk,
ez mind világos bizonyítéka annak,
hogy a Szentlélek hat a szívünkre.

(7) KIKET VONZ MAGÁHOZ AZ ÚR A MEGTÉRÉS ÉS MEGVÁLTÁS AJÁNDÉKÁVAL?

***Én pedig, ha felemeltetem a földről,
magamhoz vonzok mindeneket. (János
12:32)***

A bűnösnek Krisztust mint Megváltót kell megismernie, aki a világ bűneiért életét áldozta fel. Ha Isten Bárányát a Golgota keresztyén szemléljük, kibontakozik előttünk a megváltás titka, és Isten szeretete bűnbánatra vezet bennünket. Krisztus, szenvedése és halála által hozzánk, bűnösökhöz való felfoghatatlan szeretetéről tett bizonyosságot; s miközben a bűnös szemléli ezt a szeretetet, szíve meglágyul, elméje fogékonnyá lesz, s lelkét töredelemre készíti.

Igaz, hogy az emberek néha szégyenlik bűnös útjaikat, s hogy néhány gonosz szokást elhagynak, még mielőtt tudatában lennének annak, hogy Krisztus, szeretetével vonzza őket. Ha azonban bármikor javulni igyekeznek, komolyan vágyakozva becsületes életre, akkor erre egyedül Krisztus ereje készíti őket. Oly befolyás, melynek még nincsenek tudatában, munkálkodik szívükön, lelkiismeretük felébred, és külső életmódjuk átalakul. S midőn Krisztus vonzza őket, hogy keresztyénekként tekintsenek, hogy szemléljék Őt, akit bűneik juttattak a keresztfára, akkor követni kezdik lelkiismeretük intő szavát. Nyilvánvalóvá lesz előttük életük bűnös volta és szívük makacssága. Krisztus igazsága megvilágosítja értelmüket, és így kiáltanak fel: "Vajon mi is a bűn, hogy zsákmánya megváltásáért ily nagy áldozatot kíván? Vajon mindezen szeretetre, szenvedésre és

megaláztatásra szükség volt-e, hogy el ne vesszünk, hanem örök életet nyerjünk?”

A bűnös ellenállhat ennek a szeretetnek, vonakodhat Krisztushoz közelebb jutni; de ha nem ellenkezik, Jézus végül magához vonja. Ha a bűnös megismeri Isten üdvtervét, akkor a kereszttől tövéhez borul, és komolyan megbánja bűneit, melyek Isten hűségese Fiának szenvedéseit okozták.

(8) MILYEN CSODÁLATOS MEGHÍVÁST INTÉZ AZ ÚR AZOK FELÉ, AKIK TÖBBRE SZOMJAZNAK, MINT AMIT EZ A VILÁG ADHAT?

*A Lélek és a menyasszony így szól:
"Jöjj!" Aki csak hallja, az is mondja:
"Jöjj!" Aki szomjazik, jöjjön! Aki
akarja, vegye az élet vizét ingyen!
(Jelenések 22:17)*

Ugyanazon isteni erő, mely a természetet uralja, hat az emberi szívekre is, kimondhatatlan vágyat ébreszt bennük olyasvalami után, amijük nincs. E világ kincsei nem elégíthetik ki vágyait. Isten Lelke munkálkodik bennük, hogy oly javak után törekedjenek, melyek egyedül nyújthatnak a léleknek békét és nyugalmat; ezek: a Krisztussal való közösség, az életszentség öröme. Az Üdvözítő, látható és láthatatlan befolyásával folytonosan munkálja az emberi lelket, hogy azt a bűnnek ki nem elégítő örömeitől elvonja és a végtelen öröm forrásához juttassa, amelyet Benne elnyerhetnek. Az isteni üzenet

mindazokhoz szól, akik hiába igyekszenek e világ“repedezett” kútjaiból vizet meríteni:“És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen” (Jel 22:17).

Ti, akik teljes szívetekből jobb után vágyakoztok, mint amit e világ nyújthat, ismerjétek fel ebben a vágyban Istennek hívó szavát! Imádkozzatok igazi bűnbánatért, és kérjétek, hogy Krisztust az Ő végtelen szeretetében és tisztaságában nyilatkoztassa ki néktek.

(9) MIRE JÖVÜNK RÁ AMINT KRISZTUS JELLEMÉT LÁTJUK?

Mindnyáján olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha.

Elhervadunk mindnyáján, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél. (Ézsaiás 64:5)

Üdvözítőnk élete tökéletes példája az isteni törvény alapelveinek: Isten és ember iránti szeretetnek. Jóságban és önzetlen szeretetben telt el élete. Csak ha Őreá nézünk, és csak ha a Megváltónak isteni fénye sugárzik ránk, ismerjük be igazán szívünk bűnös voltát.

Lehet, hogy Nikodémushoz hasonlóan mi is azzal áltatjuk magunkat, hogy erkölcsös és szennytelen életmódot folytattunk, s azt hisszük, nem szükséges Isten előtt - közönséges bűnöshöz hasonlóan - megalázkodnunk. Azonban, ha Krisztus bevilágít lelkünkbe, akkor felismerjük szívünk bűnös voltát, önző szándékainkat és Isten iránti ellenségeskedésünket,

melyek életünk minden egyes cselekedetét beszennyezték. Akkor tudatára jutunk annak, hogy minden mi igazságunk olyan, mint a szennyes ruha (Ésa 64:5), hogy egyedül Krisztus vére az, amely megtisztíthat bennünket összes bűneinktől és amely szívünket az Ő képmására alakíthatja át.

Isten dicsőségének egyetlen sugara, Krisztus tisztaságának egyetlen visszfénye, amely lelkünkön áthatol, kimutat minden szennyes foltot, és feltárja az emberi jellem fogyatékoságait és elfajulásait. Feltűnteti a mi emberi hibáinkat és gyengeségeinket, szentségtelen kívánságainkat és vágyainkat, szívünk hűtlenségét és ajkunk tisztátalanságát. Napfényre kerül a bűnös hűtlensége, hogy áthágta Isten szent törvényét. Isten Lelkének intő befolyása megtöri büszkeségét és megalázza. A bűnös megutálja önmagát, ha Krisztus szeplőtlen, tiszta jellemét szemléli.

(10) MILYEN HATÁSSAL VOLT DÁNIELRE, AMIKOR FELISMERTE JELLEMÉNEK HIBÁIT?

Egyedül én, Dániel, láttam ezt a látomást. A férfiak, akik velem voltak, nem látták azt, mert nagy rémület fogta el őket; elmenekültek és elrejtőztek. (Dániel 10:8)

Midőn Dániel próféta látta Isten dicsőségét, mely a mennyei küldöttet körülvette, saját gyengeségének és tökéletlenségének érzete leigázta őt. Hogy milyen hatással volt rá ez a csodálatos jelenet, azt a következő szavakkal írja le: “És én egyedül

hagyattam, és látám ezt a nagy látomást, és semmi erő sem marada bennem, és orcám eltorzula, és odalón minden erőm” (Dán 10:8). Az ily módon érintet szív meggyűlöli az önzést, az önimádatot, és Krisztus igazságának segedelmével olyan szívbeli tisztaságra törekszik, amely Isten törvényeivel és Krisztus jellemével összhangban van.

(11) MIT FOGUNK MONDANI PÁLHOZ HASONLÓAN, AMIKOR MEGLÁTJUK KRISZTUS TISZTASÁGÁT ÉS MEGÉRTJÜK ISTEN TÖRVÉNYÉNEK ÉS SZENT ELVEINEK VALÓDI JELENTÉSÉT?

Én pedig a törvény nélkül éltem valamikor. Amikor azonban jött a parancsolat, életre kelt a bűn, én pedig meghaltam... (Róma 7:9)

ál apostol mondja: “A törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam” (Fil 3:6), amennyire természetesen külső cselekedetek tekintetbe jöhettek. Azonban mikor a törvény lelki jellegét és benső jelentőségét is megértette, tudatára ébredt bűnös voltának. A törvény betűit tekintve, ahogy ezt az emberek általában teszik, az apostol tartózkodott a büntől; azonban mikor bepillantott a törvény szent tanításainak mélységébe, és önmagát is meglátta, úgy, ahogy Isten ismerte őt, mélyen megalázkodott, és beismerte bűneit: “Én pedig éltem régen a törvény nélkül: de ama parancsolatnak eljövetelel felelevenedék a bűn, én pedig meghalék” (Róm 7:9-10). Mikor a törvény lelki lényegét helyesen

felismerte, a bűn valódi
félelmetességében mutatkozott előtte, és
büszkesége eltűnt.

***Hálás vagyok, hogy elfogadtam Jézus
meghívását, hogy tanuljak Tőle és
megnyugvást találjak a lelkemnek.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Amint Ő magához közelebb vont és időt
töltöttem az Ő Igéje olvasásával,
megláttam az Ő igazságosságát és
megértettem, hogy az életem és
jellemem tisztátalan és szentségtelen.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Vágot kelt a szívemben, hogy egyre
inkább olyan legyek, mint Ő, de tudom,
hogy erre nincs elég erőm.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Hálás vagyok, hogy jöhetek Hozzá úgy,
ahogy vagyok – bűnösen, gyengén és
tőle függve – és megragadhatom az Ő
ígéretét, hogy Ő megváltoztatja az
életem, hogy dicsőséget szerezhessen az
Ő számára.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan



4. Lecke

Megtérés

**(1) MI AZ AZ ELSŐ BŰN, AMIT AZ
IGEVERS EMLÍT, AMI
KÜLÖNÖSEN BÁNTÓ ISTEN
SZÁMÁRA?**

*Aki féli az Urat, gyűlöli a rosszat. A
kevélyt és a kevélységet, a helytelen
utat. meg az álnok beszédet gyűlölöm.
(Példabeszédek 8:13)*

Isten nem tekint minden bűnt
egyenlően nagynak, hanem fokozatuk
szerint, miként az emberek is,
megkülönbözteti azokat; azonban ha
valamelyik bűn még oly

jelentéktelennek látszik is az emberek szemében, Isten szemében egyetlen bűn sem csekély. Az emberi ítélet tökéletlen és részrehajló; Isten azonban a valóságnak megfelelően mérlegeli a dolgokat. Az iszákost például megvetik, és azt mondják, hogy bűnei kizárják az égből; azonban mily sokszor dorgálás nélkül hagyják a büszkeséget, az önzést, a kapzsiságot és az irigységet. Holott Isten szemében ezek a bűnök különösen bántóak, mert ezek a legélesebb ellentétben állnak irgalmas jellemével és azzal az önzetlen szeretettel, amely az el nem bukott világ légköre. Aki durva bűnbe esett, érzi annak gyalázatát és szégyenét, és érzi, hogy Krisztus kegyelmére szorul, de a fennhéjázó és gőgös ember semmi szükségét nem érez, és elzárja szívét Krisztus és azon végtelen áldások elől, melyeket egyedül ő adhat.

(2) MI KELLENE A MI ŐSZINTE IMÁNKNAK LENNIE A MEGTÉRŐ VÁMSZEDŐHÖZ HASONLÓAN, AMIKOR FELISMERTE BŰNEIT?

*A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.
(Lukács 18:13)*

A szegény vámszedő, aki így imádkozott: “Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!” (Lk 18:13), nagyon gonosznak tekinthette magát, és mások szintén ily színben látták; de beismerte nyomorát és ínségét. Bűneinek és gyalázatának terhét Isten elé vitte, és

bocsánatért esedezett. Szíve tárva volt, hogy Isten Lelke elvégezhesse benne kegyelmi munkáját és megszabadítsa a bűn hatalmától. A büszke és önigazult farizeus imája ellenben azt mutatta, hogy szíve zárva volt a Szentlélek befolyása előtt. Miután Istentől eltávolodott, fogalma sem volt arról, hogy az isteni tökéletességhez és szentséghez viszonyítva, mily szennyos volt saját jelleme. Mivel semmi szükségét nem érzett, nem is nyert el semmit.

(3) A BŰN FELISMERÉSE UTÁN MIÉRT NEM VAGYUNK KÉPESEK SAJÁT ERŐBŐL MEGTEREMNI A SZENTSÉG GYÜMÖLCSÉT?

Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. (János 15:5)

Ha látjuk bűnösségünket, egyetlen percet se várjunk, hogy magunkat megjavítsuk. Sokan azt gondolják, nem elég jók ahhoz, hogy Krisztushoz jöjjenek. De vajon saját erődből megjavulhatsz-e? Majd ha meg tudja változtatni bőrét a néger, vagy feltjait a párduc, akkor tudtok ti is jót tenni, úgy megtanultátok a rosszat!” (Jer 13:23 - új prot. ford.). Egyedül Istennél van számunkra segítség. Ne várjunk erősebb hitre, kedvezőbb alkalmakra vagy szentebb jellemre! Saját erőnkől semmit sem érhetünk el. Amint vagyunk, úgy kell Krisztushoz mennünk.

(4) MILYEN HATÁSA VAN A BŰNNEK EGY MEGIGAZULT EMBERRE, AKI A MEGTÉRÉS ÚTJÁN IGAZUL MEG, DE KÉSŐBB ELFORDUL ISTENTŐL?

Ha pedig az igaz eltér az igazságtól, és álnokul él, elköveti azokat az utálatos dolgokat, amelyeket a bűnös ember szokott, az ilyen éljen-e? Igaz tettei, amelyeket azelőtt véghezvitt, nem maradnak emlékezetben.

Hűtlenségéért, amelyre vetemedett, és vétkéért, amelyet elkövetett, meg fog halni! (Ezékisél 18:24)

Azonban rettenetesen csalódnak azok, akik azt hiszik, hogy Isten végtelen szeretetében és irgalmában olyanokat is üdvözít, akik kegyelmét visszautasítják. Csakis a keresztfényében ismerhetjük fel a bűn iszonyatos voltát. Emberek, akik azt állítják, hogy Isten kegyelme nagyobb annál, semhogy a bűnöst kitaszítsa, tekintsenek fel a Golgotára. Az emberiség megváltásának más módja nem volt; a keresztfán bemutatott áldozat nélkül az emberiség sohasem szabadulhatott volna meg a bűnnek beszennyező hatalmától és soha többé nem léphetett volna szent lényekkel közösségbe. Enélkül nem válhattak volna a lelki élet részeseivé sem. Ezért vette Krisztus magára az engedetlenek bűnét, és szenvedett helyettük. Isten Fiának szeretete, szenvedése és halála bizonyítják a bűn rettenetes nagyságát; megértetik velünk, hogy nincs más menekvés a bűn hatalmából, és nincs más reményünk a magasabb rendű

életre, csak ha Krisztusnak engedelmeskedünk.

(6) MILYEN VESZÉLYES KÖVETKEZMÉNNYEL JÁR, HA FIGYELMEN KÍVÜL HAGYJUK A SZENT SZELLEM HANGJÁT ÉS HALOGATJUK A BŰNTŐL VALÓ ELFORDULÁST?

*A becsületeseket feddhetetlenség vezeti, de a hűtleneket elpusztítja romlottságuk. A feddhetetlenek útját igazságuk egyengeti, de a bűnös elbukik bűnössége miatt.
(Példabeszédek 11:3, 5)*

Őrizkedjete a hosszas habozástól! Ne mulasszátok el a bűneitekből való megtérést, hanem keressétek Jézust, s a szív tisztaságát! Ebben a tekintetben ezrek, tízezrek hibáztak, helyre nem hozhatóan, örök vesztükre. Nem akarok sokat beszélni az emberi élet rövidségéről és bizonytalanságáról, de van egy borzalmas veszedelem - olyan veszedelem, melyet sajnos nem értenek meg kellőképpen -: ha késlekedünk a Szentlélek szavára hallgatni, és inkább tovább folytatjuk a bűnös életet. Mert valóságban a halogatás ezt jelenti. A legkisebb bűn elkövetése is azzal a veszedelemmel járhat, hogy az örök üdvösséget elveszíthetjük miatta. Amit mi nem győzünk le, az bennünket győz le és megsemmisülésünket idézi elő.

Ádám és Éva azzal igyekeztek lelkiismeretüket megnyugtatni, hogy oly csekély dolog, mint enni a tiltott fa gyümölcséből, nem vonhat oly

rettenetes következményeket maga után, mint amilyeneket Isten kijelentett. Azonban e jelentéktelennek tűnő dolog Isten megváltoztathatatlan, szent törvényének áthágása volt; elválasztotta az embert Istentől, és rázúdította a világra a halál és kimondhatatlan nyomor áradatát. Évezredek óta állandóan fájdalom és jajkiáltás száll fel a földről; és az ember engedetlensége folytán az egész teremtség nyög és sóhajtozik fájdalmában. Maga a menny is megérezte ennek az istenellenes lázadásnak hatását. Golgota képezi emlékkövét annak a csodálatos engesztelő áldozatnak, melyet megkövetelt az isteni törvény áthágása. Ne tekintsük a bűnt soha csekély és jelentéktelen dolognak!

(7) MIT EREDMÉNYEZ, HA ÚGY DÖNTÜNK, HOGY DÉDELGETJÜK AZ ISMERT BŰNEINKET?

*Saját bűnei fogják meg a bűnöst, és saját vétkei kötik meg.
(Példabeszédek 5:22)*

A parancsolatok minden egyes áthágása Krisztus kegyelmének megvetése és elhanyagolása következményeiben visszahat mireánk; megkeményíti szívünket, meggyengíti akaratunkat, elhomályosítja értelmünket, és nem csak hajlamunk, hanem képességünk is csökken, hogy a Szentlélek szeretettel hívó szavát követhessük.

Sokan azzal a gondolattal akarják megnyugtatni felébredt lelkiismeretüket,

hogyan gonosz útjaikat bármikor megváltoztathatják. Úgy vélik, hogy a kegyelmi meghívást nem kell oly komolyan venni, hiszen mindig újból és újból figyelmezteti őket. Azt hiszik, hogyha bár a kegyelem Lelkét megvetették és befolyásukkal Sátán oldalára álltak, elégséges, ha a végső pillanatban megváltoztatják életüket. De ezt nem oly könnyű megtenni. Egész élettapasztalatuk és nevelésük úgy alakította jellemüket, hogy többé aligha támad az a kívánságuk, hogy Krisztushoz hasonlókká legyenek.

Egyetlen rossz jellemvonás vagy bűnös kívánság, melyet hosszú időn át ápoltunk, közömbössé tehet bennünket az evangélium minden erejével, befolyásával szemben. Minden bűnös élvezet elidegeníti a lelket Istentől. Az az ember, aki az isteni igazságok irányában hitetlen makacsságot és közömbösséget mutat, csak azt fogja majd aratni, amit vetett. Az egész Bibliában nem találunk komolyabb figyelmeztetést a bűnnel való játék ellen, mint ezt, hogy a bűnös "saját bűnének köteleivel kötöztetik meg"

(8) MIKOR VÁLASZOLJUNK KRISZTUS MEGVÁLTÁSRA VALÓ FELHÍVÁSÁRA?

Mert ő mondja: "A KEGYELEM IDEJÉN MEGHALLGATTALAK, ÉS AZ ÜDVÖSSÉG NAPJÁN MEGSEGÍTETTELEK. ÍME, MOST VAN A KEGYELEM IDEJE! ÍME, MOST VAN AZ ÜDVÖSSÉG NAPJA!" (2 Korintus 6:2)

Krisztus mindig kész bennünket bűneinktől megszabadítani, de akaratunkat sohasem kényszeríti. Ám, ha állandó vétkezés folytán akaratunk teljesen a gonosz felé hajlik, ha nem vágyunk újból szabaddá lenni, és nem akarjuk elfogadni Isten kegyelmét, vajon mit tehet még érettünk? Ha Isten szeretetét makacsul visszautasítjuk, önmagunk vagyunk kárhozatunk okozói. “Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja” (2Kor 6:2). “Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket” (Zsid 3:7-8).

(9) MI AZ EGYEDÜLI BIZTONSÁGOS IMA A CSALÁRD SZÍV MOTIVÁCIÓITÓL, SZÁNDÉKAITÓL ÉS TERVEITŐL VALÓ SZABADULÁSRA?

Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján! (Zsoltárok 139:23-24)

“Mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van” (1Sám 16:7) - az emberi szívet, amelyben váltakozik az öröm és fájdalom; azt a tévelygő és szeszélyes szívet, amely oly sok tisztátalanságnak és képmutatásnak tanyája. Isten jól ismeri a szív indokait, céljait és szándékait. Menjetek Őhöz a ti szennyes, tisztátalan szívetekkel, tárjátok ki azt az Ő mindent látó szemei előtt, és kiáltsatok fel együtt a zsoltáríróval: “Vizsgálj meg engem, oh

Isten, és ismerd meg szívemet! Próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimat! És lásd meg, ha van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja, és vezérelj engem az örökkévalóság útján!” (Zsolt 139:23-24).

Sokan elfogadják az ésszerűség vallását, a kegyesség külső formáit anélkül, hogy szívüket megtisztítanák. Ami imánk legyen: “Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem!” (Zsolt 51:12). Legyetek őszinték önmagatokhoz!

Legyetek olyan komolyak és kitartóak, mintha a földi életetek ettől függne! Ez oly fontos kérdés, melyet Isten és önmagatok között rendeznetek kell, mégpedig az egész örökkévalóságra. Csalárd reménynek örök halál lesz a következménye.

(10) MI ISTEN IGÉJÉNEK IMÁDSÁGOS SZÍVVEL TÖRTÉNŐ TANULMÁNYOZÁSÁNAK ÖT KÉZZELFOGHATÓ ELŐNYE, AMI MEGTÉRÉSRE VEZET MINKET?

... mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által. A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.
(2 Tim 3:15-17)

Olvassátok és kutassátok imával a Szentírást! Ez megmutatja néktek Isten törvényében és Krisztus életében az

életszentség fenséges alapelveit, “amely nélkül senki sem látja meg az Urat” (Zsid 12:14). Meggyőz benneteket bűneitekről, de a megváltás útját is kijelenti néktek. Kövessétek, mert általa Isten szól hozzátok!

(11) MIT TESZ ISTEN ÉRTÜNK KRISZTUSON KERESZTÜL A MEGTÉRÉS AJÁNDÉKA ÁLTAL?

... Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét. (2 Korintus 5:19)

Ne adjátok fel kétségbeesetten a küzdelmet, ha bűneitek nagyságát és valódi állapototokat felismeritek! Krisztus azért jött e világra, hogy a bűnösöket megmentse. Nem mi engeszteljük ki Istent, hanem - óh mily túláradó szeretet! - Isten volt az, aki Krisztusban “megbékéltette magával a világot” (2Kor 5:19). A legbensőbb szeretettel fáradozik, hogy eltévelyedett gyermekeinek szívét megnyerje. Földi szülők sem lehetnek oly türelmesek, elnézők, gyermekeik hibái és gyengéi iránt, mint amilyen gyengéden vonja Isten azokat, kiket megmenteni kíván. Senki sem tudott volna bensőségesebben hatni a bűnösre. Emberi ajkokról még sohasem hangzottak el olyan könyörgések a bűnösökért, mint az övéről.

(12) KIKET JÖTT JÉZUS MEGVÁLTANI?

Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok.
(1 Timóteus 1:15)

Ha Sátán az súgja néktek, hogy igen bűnösök vagytok, tekintsetek fel Megváltótokra, és beszéljeteK érdemeiről; segedelmet egyedül az ő világosságában lelhettek. Ismerjétek be bűneiteket, de kiáltsátok a gonosz felé: “Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket...” (1Tim 1:15), s hogy e kimondhatatlan szeretet által ti is megmenekülhettek.

(13) KI AZ, AKI A LEGJOBBAN FOGJA SZERETNI AZ URAT?

Jézus egyszer kérdést intézett Simonhoz, két adósra nézve. Az egyik kisebb a másik pedig nagyobb összeggel tartozott urának, de ez mindkettőnek elengedte az adósságot. Jézus megkérdezte Simont, vajon a két adós közül melyik szereti jobban urát? Simon így felelt: “Azt gondolom, hogy az, akinek többet engedett el”(Lk 7:43). Mindnyájan súlyosan vétkeztünk, de Krisztus azért halt meg, hogy mi bűnbocsánatban részesüljünk. Áldozatának érdemei elégségesek arra, hogy az Atyának bemutatthassa. Akiknek legtöbbet bocsátott meg, azok legjobban fogják Őt szeretni, s azok állanak legközelebb trónjához, hogy Őt végtelen szeretetéért és áldozatáért magasztalják és dicsőítsék. Aki felismeri Isten szeretetét, igazán megérti a bűn

nagyságát és horderejét. Ha megmentőnknek felénk nyújtott kezére tekintünk, ha megértjük azon végtelen áldozat nagyságát, melyet Krisztus érettünk bemutatott, akkor szívünk a szeretet, a hála érzelmeiben fog felolvadni.

Amint közelebb kerülök a Megváltómhoz, megértem az Ő igazságosságát. Megértem, hogy az életem és jellemem tisztátalan és nem szent. Az az őszinte vágyam, hogy egyre inkább olyan legyek, mint Ő.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Tudom, hogy a megtérés a bűneim valódi megbánását jelenti és nem csak a büntetéstől való félelmet.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Hálát adok Jézusnak a megtérés ajándékáért, amelyet a szívembe helyezett és amely alapján eldöntöttem, hogy aszerint cselekszem.

Karikázd be: Igen Bizonytalan



5. Lecke

Bűnvallomás

**(1) MILYEN FELTÉTELEKNEK
KELL ELEGET TENNÜNK
NEKÜNK BŰNÖSÖKNEK, HOGY
KEGYELET NYERJÜNK?**

***Ha takargatod bűneidet, nem lesz jó
dolgod, de ha bevallod, és elfordulsz
tőlük, kegyelmet kapsz.
(Példabeszédek 28:13)***

Isten nem kíván tőlünk méltatlan
vagy lehetetlen dolgokat, hogy
bocsánatban részesülhessünk. Nem
szükséges hosszú és fáradságos
zarándoklásokat végeznünk, sem
fájdalmas önkínzásoknak alávetnünk

magunkat, hogy lelkünket a menny és föld Teremtőjének beajánljuk, hogy ily módon bűneinket levezekeljük; aki bűnét bevallja és elhagyja: kegyelmet nyer.

(2) KINEK VALLJUK MEG BŰNEINKET?

Ezért valljátok be egymásnak a bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok, mert az igazságos ember erőteljes imádsága hatalmas dolgokra képes.
(Jakab 5:16)

De bevallottam neked bűnömet, nem takargattam tovább vétkeimet. Azt mondtam: „Bevallom az Örökkévalónak vétkemet!” Te pedig megbocsátottál nekem, Örökkévaló. Szela (Zsoltárok 32:5)

Az apostol a következőket írja: “Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok” (Jak 5:16). Valljátok meg Istennek, aki egyedül bocsáthatja meg azokat; hibáitokat pedig egymásnak. Ha barátodat vagy szomszédodat megbántottad, be kell előtte ismerned igazságtalanságodat, és neki is legszentebb kötelessége teljes szívből megbocsátani. Ezután Istenhez is bocsánatért kell esedezned, mert testvéred, akit megbántottál, Istennek tulajdona, és mikor megsértetted, egyúttal Isten ellen is vétkeztél, aki az ő Teremtője és Megváltója. Az ilyen ügy egyedüli Közvetítőnk, a nagy főpap elé kerül, aki “megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt” (Zsid 4:15).

(3) MILYEN ÁLLAPOTBAN KELL A SZÍVÜNKNEK ÉS A SZELLEMLÜNKNEK LENNIE, HOGY VALÓDI BÉKÉT ÉS KÖZELSÉGET TAPASZTALJUNK MEG ISTENNEL?

*Közel van a megtört szívűekhez, és
megmenti a reményvesztett lelkeket.
(Zsoltárok 34:18)*

Azok, akik nem alázták meg magukat Isten előtt, bűneiket beismerve, még nem teljesítették a bűnbocsánat legelső feltételét sem. Ha még nem éreztük azt az igazi bűnbánatot, melyet még soha senki meg nem bánt, ha bűneinket még nem vallottuk be a megtört szív alázatosságával, töredelmével, és nem fordultunk el tőle borzalommal, akkor még sohasem törekedtünk komolyan bűneink bocsánatára. Ha még sohasem kerestük őszintén az Istennel való megbékélést, nem is találhattuk azt meg. Ha mind ez ideig nem nyertünk bűnbocsánatot, annak egyedüli okát abban kell keresnünk, hogy nem voltunk hajlandók szívünket megalázni és alkalmazkodni az Isten Igéjében foglalt feltételekhez. A Szentírás útba igazít és felvilágosít bennünket e tekintetben.

(4) MENNYIRE LEGYÜNK KONKRÉTAK A BŰNVALLOMÁSSAL?

*Ha tehát valaki vétkezik ezekben,
nyilvánosan vallja meg bűnét,
amelyet elkövetett. (3 Mózes 5:5)*

A Szentírás útba igazít és felvilágosít bennünket e tekintetben. Bűneink megvallása akár nyilvánosan, akár pedig titokban sohase történjen kényszerből, hanem önkéntes és őszinte legyen; ám semmi esetre sem könnyelmű és gondatlan módon. Sohase kényszerítsük bűnvallomásra azt, aki még nincs tudatában a bűn rettenetes horderejének és lényegének. Ha a bűnvallomás szívünk bensejéből fakad, úgy megtalálja az utat Isten kegyelmi trónjához. A zsoltáríró a következőképp fejezi ezt ki: „Közel van az Úr a megtört szívekhez, és megsegíti a sebhedt lelkeket” (Zsolt 34:19).

Az őszinte bűnvallomásnak mindig sajátos jellege van, és személyes bűnöket ismer be. Ezek lehetnek oly természetűek, hogy egyedül Istennek kell bevallani, vagy pedig olyanok, hogy általuk embertársainknak ártottunk, és ezért tőlük kell kérnünk bocsánatot. Avagy nyilvános természetűek, s akkor nyilvánosan is be kell azokat ismernünk. De minden beismerés határozott és tárgyilagos legyen, és azokra vonatkozzék, melyeket elkövettünk.

(5) MILYEN KONKRÉT BŰNT VALLOTTAK MEG IZRÁEL GYERMEKEI?

Ezt kérte a nép: „Sámuel, kérünk, hogy imádkozz értünk, szolgálóidért, Istenedhez, az Örökkévalóhoz, hogy ne haljunk meg! Most már látjuk, hogy milyen sokat vétkeztünk az Örökkévaló ellen, és most ráadásul még királyt is kértünk tőle!” (1 Sámuel 12:19)

Sámuel idejében Izrael fiai eltávolodtak Istentől. Viselték is bűnük következményeit, mert nem hitték, hogy Isten gondviselése, ereje és bölcsessége intézi a népek sorsát; mert nem bíztak hatalmában, mellyel művét megvédelmezheti és elvégezheti. Elfordultak a világmindenség hatalmas Uralkodójától, és olyan kormányzatot kívántak, amilyennel a körülöttük lakó népek bírtak. Még mielőtt elveszített békéjüket visszanyerték volna, nyilvánosan beismerték bűnüket a következő szavakkal: “Minden bűneinket csak öregbítettük azzal a bűnnel, hogy királyt kértünk magunknak” (1Sám 12:19). Éppen ez a bűn volt az, amelyet be kellett ismerniük. Hálátlanságuk, mely őket Istentől elválasztotta, súlyos teher gyanánt nehezedett szívükre.

(6) MILYEN SZEREPÜNK VAN ABBAN, HOGYA BŰNBOCSÁNAT UTÁNI ŐSZINTE VÁGYUNK BEMUTASSUK, ÉS HOGY BŰNVALLÁSUNK ELFOGADHATÓ LEGYEN ISTEN ELŐTT?

***Mossátok le! Tisztuljatok meg! Ne lássam többé gonosz tetteitek, ne kövessetek el több gonoszságot!
(Ézsaiás 1:16)***

Bűnvallomást, őszinte bűnbánat és javulás nélkül Isten nem fogad el. Egész életünknek át kell alakulnia, és mindazt, ami Istent sérti, el kell hagynunk. Ez lesz az eredménye a bűneink felett érzett őszinte bánatunknak. A következő

szavak tisztán és érthetően mutatják kötelességeinket: “Mosódjatok, tisztuljatok meg, távoztassátok el szemeim elől cselekedeteitek gonoszságát, szűnjetek meg gonoszt cselekedni; tanuljatok jót tenni, törekedjetek igazságra, vezessétek jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét” (Ésa 1:16-17). “...a zálogot visszaadja, ragadományt nem ragadoz... Az én parancsolatimba jár és törvényemet megőrzi, hogy igazságot cselekedjék; ez az igaz, ő élvén él” (Ez 18:7-9). Pál apostol így írja le a bűnbánat munkáját: “Mert ímé ez a ti Isten szerint való megszeméremyosodástok milyen nagy buzgóságot keltett tibennetek, sőt védekezést, sőt bosszankodást, sőt félelmet, sőt kívánczóságot, sőt buzgóságot, sőt bosszúállást. Mindenképpen bebizonyítottátok, hogy tiszták vagytok e dologban” (2Kor 7:11).

(7) MIT TEGYÜNK OLYANKOR, AMIKOR MEGBÁNTOTTUNK, BECSAPTUNK, VAGY MEGSÉRTETTÜNK VALAKIT ÉS TEHETÜNK EZÉRT VALAMIT?

visszaadja adósának a tőle vett zálogát, visszaadja, amit mástól erőszakkal elvett, a törvény életet adó parancsait követi, többé nem követ el igazságtalanságot, akkor nem kell meghalnia, hanem bizonyosan életben marad. (Ezékiel 33:15)

(8) KIT VÁDOLT ÁDÁM ÉS ÉVA A SAJÁT TETTEIKÉRT, AMI MIATT

ISTEN NEM TUDTA ELFOGADNI A VALLOMÁSUKAT?

*„Az asszony, akit mellém adtál, ő kínált meg abból a gyümölcsből — úgy ettem” — magyarázkodott Ádám.
(3 Mózes 3:12)*

*Akkor az Örökkévaló Isten az asszonyhoz fordult: „Mit tettél?”
„A kígyó, ő csapott be engem, azért ettem” — mentegetőzött az asszony.
(3 Mózes 3:13)*

Ha a bűn kiöli az erkölcsi érzéket, az illető nem képes többé jellemének fogatkozásait felismerni; nem látja be vétkeinek rettenetes horderejét. Ha nem enged a Szentlélek befolyásának, úgy sok tekintetben elvakult bűneivel szemben. Beismerései nem őszinték, nem komolyak. Minden bűnét mentegetni igyekszik, mindig bizonyos fennforgó, kényszerítő körülményekre hivatkozik, ha dorgálás éri.

Miután Ádám és Éva a tiltott gyümölcsből ettek, szégyen és ijedtség töltötte el szívüket. Első gondolatuk az volt, hogy miként mentegessék magukat, és hogyan menekülhetnek meg az őket fenyegető halálbüntetéstől. Amikor Isten felelősségre vonta őket, Ádám részben Istenre, részben pedig feleségére igyekezett a bűnt hárítani: „Az asszony, akit mellém adtál..., ő ada nékem arról a fáról, úgy evém.” Az asszony viszont a kígyót tette felelőssé: „A kígyó ámított el engem, úgy evém” (1Móz 3:12-13). Mentegetőzésük magában foglalta a következő kérdéseket: Vajon miért

teremtetted a kígyót? Vajon miért engedted be a paradicsomba? Ezáltal Istent akarták a bűnbeesésért felelőssé tenni. Minden önigazultság a hazugság atyjától ered és megnyilvánul Ádám minden fiában és leányában. Az ilyen kijelentéseket nem a Szentlélek sugalmazza, és azért nem is tetszenek Istennek.

(9) HOGY TEKINTETT MAGÁRA A VÁMSZEDŐ?

A vámszedő, aki távolabb állt, még a tekintetét se merte az égre emelni. Bűnbánatában a mellét verte, és így imádkozott: »Istenem, könyörülj meg rajtam, nyomorult bűnösön!« (Lukács 18:13)

Az igazi bűnbánat rávezeti az embert, hogy bűneit magára vegye, és hogy minden csalás és képmutatás nélkül beismerje. A szegény vámoshoz hasonlóan, ki szemeit nem merte az égre felemelni, az igazi bűnbánó így kiált fel: "Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!" (Lk 18:13). Mindazok, akik így ismerik be bűneiket, bocsánatot nyernek és megigazulnak, mert Krisztus kiontott vérének érdemével fog értünk könyörögni.

(10) MI VOLT AZ A SZÓ, AMIT PÁL ÉS DÁVID IS HASZNÁLT, AMI IGAZI BŰNBÁNATOT JELEZ?

Jeruzsálemben valóban sok mindent tettem is a Jézusban hívő zsidók ellen. A főpapoktól engedélyt kaptam, hogy

közülük sokakat börtönbe vessek, és arra szavaztam, hogy ítéljék halálra őket. 11 A zsinagógákban is gyakran megbüntettem a hívőket, és próbáltam őket arra kényszeríteni, hogy tagadják meg[a] Jézust. Annyira telve voltam irántuk való féktelen gyűlölettel, hogy még más városokban is üldöztem őket.”
(Ap.csel. 26:10-11)

Tudom, hogy vétkeztem, és folyton a bűnömre gondolok. Ellened vétkeztem, Örökkévaló, csak ellened vétkeztem! Azt tettem, amit gonosznak tartasz, igazad van, ha elítélsz. Igen, jogosan elítélhetsz engem.
(Zsoltárok 51:3-4)

Példák őszinte bűnvallásra: Lukács 18:13, 14; 15:18-21; Zsoltárok 51:3, 4; 2 Sámuel 12:13; Dániel 9:3-12, 18; Jeremiás 3:25

Példák az hamis bűnvallásra: 1 Mózes 3:12, 13; 1 Sámuel 15:22-26; Józsué 7:19-21

A megtérésnek és megalázkodásnak azon őszinte példái, melyek Isten Igéjében foglaltatnak, olyan bűnvalló lelkületet nyilatkoztatnak ki előttünk, amelyben nincs mentegetődzés vagy önigazultság. Pál apostol sem takargatja, szépíti vagy kisebbíti bűneit, hanem inkább a legsötétebb színekben rajzolja azokat, mondván: :“Igaz beszéd ez, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok én” (1Tim 1:15).

(11) MILYEN ÍGÉRET LEHET A MIÉNK, HA ŐSZINTÉN MEGÁNJKUK A BŰNÜNKET ÉS MEGVALLJUK ISTENNEK?

Ha viszont beismerjük bűneinket, akkor megtapasztaljuk, hogy Isten hűséges és igazságos: megbocsátja bűneinket, és teljesen megtisztít minden gonoszságtól. (1 János 1:9)

Csak az őszinte bűnbánattal teljes, alázatos és megtört szív tudja Isten szeretetét és a golgotai áldozat nagyságát valamennyire értékelni. Ahogyan a gyermek szerető atyja előtt beismeri bűnét, ugyanígy ismeri be az őszintén bánkódó lélek is vétkeit Isten előtt.

Hálát adok az Úrnak a megtérés ajándékáért, és úgy döntök, hogy követem a vezetését és megvallom a bűneimet és elfordulok azoktól.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Tudatában vagyok annak, hogy a kegyelem elnyeréséért és azért a valódi békéért, amire vágyom, meg kell vallanom a konkrét bűneimet Istennek, és amikor lehetőség van rá, azoknak is, akiket megbántottam.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Amint tanulmányozom az ígét és közelebb kerülök Krisztushoz, megértem, hogy a múltamban vannak olyanok, akiket megbántottam, becsaptam vagy megsértettem. Isten

***kegyelme által elkötelezem magam,
hogy helyrehozom a dolgokat,
amennyire lehetséges.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Kérem, hogy az Ő drága vére fedezze el minden bűnömet, amit ellene követtem el és azok ellen, akiket teremtet.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Az az imám, hogy ha letérnék az Ő
útjáról, Isten továbbra is
megajándékozna a bűnbánat
ajándékával és visszavezetne a
bűnbánathoz, hogy továbbra is az
igazság útján járhassak az Ő nevéért.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.



6. Lecke Odaadás

**(1) HOGYAN KERESSÜK AZ
URAT, HOGY MEGTALÁLJUK ŐT
ÉS HELYRE ÁLLJUNK AZ Ő
KÉPÉRE?**

*Kerestek majd engem, és meg is
találtok, mert teljes szívvel-lélekkel
kerestek. (Jeremiás 29:13)*

Egész szívünket át kell adni Istennek,
különben nem munkálja bennünk azt a
változást, mely Isten képmását
kialakítja. Bűnös természetünk
elidegenített bennünket Istentől.

**(2) MILYEN ÁLLAPOTBAN
VAGYUNKK ISTEN
BEAVATKOZÁSA NÉLKÜL?**

*Régebben szellemileg halottak voltatok
vétkeitek és bűneitek miatt,
(Efézus 2:1)*

A Szentlélek találóan ábrázolja állapotunkat: “Akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt” (Ef 2:1). “Minden fej beteg, és minden szív erőtelen. Tetőtől talpig nincs e testben épség” (Ésa 1:5-6). A saját énünk elleni küzdelem a leghatalmasabb harc, amelyet meg kell vívnunk. Énünket átengedni, alárendelni mindent Isten akaratának: küzdelembe kerül, de a léleknek engedelmeskednie kell Istennek, mielőtt szentségben megújulhatna.

(3) ISTEN MELY FELHÍVÁSA JELZI SZÁMUNKRA, HOGY SZABAD AKARATUNK VAN?

*Jöjjetek hát, szálljunk perbe egymással! — mondja az Örökkévaló.
— Bár bűneitek vérpirosak, mégis hófehérek lesztek, vétkeitek tűzvörösek, mégis fehérre lesztek, mint a tiszta gyapjú! (Ézsaiás 1:18)*

Isten kormányzata nem alapszik vak alárendelésen és oktalan korlátozásokon, habár Sátán így szeretné feltűntetni. Nem, sőt értelmünkre és lelkiismeretünkre hivatkozik: “No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr” (Ésa 1:18). Így hangzik az Alkotónak teremtményeihez intézett meghívása; Isten nem akarja teremtményeit kényszeríteni. Nem fogadhatja el tiszteletünket és hódolatunkat, ha azokat nem készségesen és értelmesen hozzuk. A kierőszakolt engedelmesség akadályozhatná az értelem és jellem fejlődését; és géppé alacsonyítana le bennünket. Nem ez a Teremtő szándéka.

Az Ő vágya az, hogy az ember, mint a teremtés koronája, a fejlődés legmagasabb fokára jusson el. Kilátásba helyezi számunkra az áldások teljességét, melyekhez kegyelem által kíván eljuttatni. Magához hív bennünket, hogy átadván magunkat neki, akaratát bennünk munkálhassa. Egyedül tőlünk függ tehát, hogy a bűn örökös rabszolgaságát, avagy Isten gyermekeinek csodás és boldogító szabadságát választjuk-e?

(4) MI AZ, AMIT TENNÜNK KELL, AMIKOR ÁTADJUK MAGUNKAT ISTENNEK ÉS TANÍTVÁNYAI LESZÜNK?

***Ugyanez vonatkozik rátok is: ha le nem mondtok mindenről, amitek csak van, nem lehettek a tanítványaim!”
(Lukács 14:33)***

Midőn átadjuk magunkat Istennek, természetesen mindazt fel kell adnunk, ami elválasztana Tőle bennünket. Azért mondotta a Megváltó: “Ezenképpen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14:33). Mindazt el kell hagynunk és fel kell adnunk, ami szívünket elvonhatja Istentől. A gazdagság sok ember bálványa. A pénz szeretete, a vagyonszerzés vágya az az aranylánc, amely Sátánhoz köti őket. Gondtalan, kényelmes és felelősség nélküli élet, rang és méltóság szintén oly bálványok, melyeket sokan imádnak. Azonban szét kell törnünk a rabszolgaság eme bilincseit. Nem lehetünk félig Istené, félig pedig a világé. Nem vagyunk Istennek a

gyermekai, ha nem vagyunk teljesen azok.

(5) MIÉRT NEM VAGYUNK KÉPESEK SAJÁT ERŐBŐL ELNYERNI A MEGVÁLTÁST?

Mert egyedül Isten kegyelme tette lehetővé, hogy a hitetek által üdvösségre jussatok. Ez nem a ti érdemetek, hanem Isten ajándéka! (Efézus 2:8)

Sokan vannak, akik azt állítják, hogy Istent szolgálják, de mégis saját erejükből akarják parancsolatait megtartani, jellemüket átalakítani és üdvösségüket biztosítani. Szívüket nem készíti Krisztus szeretetének mélységes tudata, hanem azért igyekeznek az Istentől rájuk bízott keresztyeni kötelességeket teljesíteni, hogy a mennyet kiérdemeljék. Ily vallásnak nincs semmi értéke. Ha azonban Krisztus vonult be szívünkbe, akkor annyira megtelik tiszta szeretettel és a vele való közösség szent örömeivel, hogy szakadás többé nem állhat be. Ha Őreá tekintünk, megfeledkezünk önmagunkról. Krisztus szeretete életünk és tevékenységünk forrásává válik. Ha szívünk mélyében éreztük Krisztus és az Atya bensőséges szeretetét, akkor nem kérdezzük, mily fokig szükséges Isten parancsolatait megtartanunk; akkor nem akarunk megállni a legalsó fokon, hanem tökéletes összhangban kívánunk élni Megváltónk akaratával. A legnagyobb komolysággal törekszünk ennek elérésére, és olyan élénk érdeklődéssel viseltetünk iránta, amely teljesen megfelel a kilátásba helyezett

dicsőségnek. A Krisztusról való vallástétel, iránta való mélyebb szeretet hiányában üres beszéd csupán, értelmetlen külsőség és szolgálai járom.

**(6) MILYEN LEÍRÁST AD EZ A
VERS ARRÓL A SZENVEDÉSRŐL
ÉS MEGALÁZTATÁSRÓL,
AMELYET KRISZTUSNAK EL
KELLETT SZENVEDNIE A
MEGVÁLTÁSUNKÉRT?**

*Lásd! Olyan népeket hívsz elő,
amelyeket nem ismertél.*

*A nemzetek, amelyek nem ismertek
téged, hozzád futnak az Örökkévalóért,
Istenedért, és Izráel Szentjéért, aki
dicsőséggel koronáz meg téged. A
gonosztevő térjen jó útra, a bűnös se
kövesse gondolatait!*

*Jöjjön vissza az Örökkévalóhoz, aki
örömmel fogadja, és könyörül rajta!
Jöjjön Istenünkhöz, szívesen
megbocsát! (Ézsaiás 55:5, 7)*

Azt hisszük talán, hogy igen nagy áldozat mindent felajánlani az Úrnak? Tegye fel mindenki ezt a kérdést: "Mit adott Krisztus érettem?" Életét, szeretetét és szenvedéseit - mindent feláldozott Istennek Fia a mi megváltásunk érdekében. Lehetséges-e, hogy ilyen végtelen szeretet méltatlan tárgyai, szívünket távol tartsuk Tőle? Életünk minden egyes pillanatában az Ő kegyelmi áldásait élvezzük; épp ezért nem vagyunk képesek teljesen megérteni azt a mélységes tudatlanságot és kimondhatatlan nyomort, amelyből kimentett bennünket. Vajon feltekintünk-e hozzá, kit a mi bűneink

juttattak a keresztre, úgy, hogy készakarva lekicsinyeljük végtelen áldozatát és szeretetét? Látva a dicsőség Urának ezen mély megaláztatását, vajon zúgolódhatunk-e azért, hogy csak küzdelmek és önmegtagadás által nyerhetünk életet?

(7) MILYEN ÓRIÁSI TERHET KELLETT KRISZTUSNAK ELHORDANIA HELYETTÜNK, AMI MIATT BÜNTUDATUNK KELLENE LEGYEN?

Mivel lelkét önként adta halálra, és a bűnösök közé sorolták, mivel magára vette sokak bűneit, és a bűnösökért imádkozott, ezért jutalmat a hatalmasok között osztok neki, és osztályrészét a győzelmi zsákmányból a hősök között kapja meg” — mondja az Örökkévaló. (Ézsaiás 53:12)

Sok büszke szív kérdezi: “Miért kell megalázkodnom és vezekelnem, mielőtt Isten gyermekévé lennék?” Én Krisztushoz utasítalak benneteket! Ő teljesen ártatlan volt, sőt mi több, Ő volt a menny Fejedelme, aki azért jött e világra, hogy a bűnös emberiséget megmenthesse a haláltól: “mivelhogy életét halálra adta... és a bűnösökért imádkozott” (Ésa 53:12).

Vajon mit áldozunk fel, ha mindjárt mindenünket is odaadjuk? Egy bűnöktől beszennyezett szívet, hogy azt Krisztus saját vérével megtisztítsa és kimondhatatlan szeretetével megváltsa. És az emberek mégis nehéznek tartják, hogy mindent feladjanak. Óh, szégyellem, ha erről beszélni hallok; óh, szégyen erről írni is!

(8) MI LEGYEN A CÉLUNK MINDEN HELYZETBEN ÉS HA EZT TESSZÜK, MILYEN ÍGÉRET TELJESÜL?

*Isten Királyságával és azzal törődjeteK,
amit Isten igazságossága kíván — erre
törekedjeteK mindenek előtt! Isten
pedig majd törődik azzal, amire
szükségeteK van. (Máté 6:33)*

Isten nem kívánja, hogy azt adjuk fel,
ami javunkra szolgál, hiszen minden
egy cselekedetében csupán
gyermekeinek jólétét tartja szem előtt.
Vajha mindazok, akik még nem
döntötteK Krisztus mellett, felismernék,
hogy Ő sokkal becsesebb és magasabb
adományokat adhat nekik, mint
amilyeneket ők maguk keresnek! Az
ember önmaga ellen követi el a
legnagyobb igazságtalanságot, ha Isten
akarata ellenére cselekszik és
gondolkozik. Igaz örömet nem
találhatunk a tilos utakon, melyeket Ő
tiltott meg, aki jól tudja, mi válik
javunkra, és aki övéinek csak javát
akarja. A bűn útja a nyomornak és
pusztulásnak útja.

(9) MILYEN ÍGÉRET LEHET A MIÉNK, MINT AZ Ő GYERMEKEI, AMINT KERESSÜK ISTEN KIRÁLYSÁGÁT?

*Gyönyörködj az Örökkévalóban,
akkor megadja szíved kéréseit! Bíz
rá minden dolgodat, benne bízz, majd
ő véghezviszi. (Zsoltárok 37:4-5)*

Nagy tévedés azt hinni, hogy Isten szívesen látja gyermekei szenvedését. Az egész mennyet érdekli az ember boldogsága. Mennyei Atyánk egyetlen teremtménye elől sem zárja el az öröm útjait. Csak azt kívánja, hogy azokat az élvezeteket kerüljük, melyek szenvedéseket és keserű csalódásokat okoznak, melyek életünket szerencsétlenné teszik, s végül a boldogság és a menny kapuját is elzárják előlünk. A világ Megváltója elfogadja az embereket úgy, ahogy vannak, minden vágyukkal, gyengeségükkel és tökéletlenségükkel együtt. Szent vérével nemcsak bűneinktől megtisztítani és megváltani akar bennünket, hanem mindazok forró vágyát is ki akarja elégíteni, akik készségesen felveszik magukra igáját és hordozzák az Ő terhét. Békét és nyugalmat kíván nyújtani mindazoknak, akik az élet kenyeréért jönnek Hozzá. Csupán oly kötelességeket hárít ránk, melyek földi lépteinket az áldások magaslatai felé irányítják, amelyekre az engedetlenek sohasem juthatnak el. Az igazi örömteljes élet abból áll, hogy Krisztus, a dicsőség reménye bennünk kialakuljon.

(10) HOGYAN ADHATOM ÁT MAGAM TELJESEN ISTENNEK?

Ha pedig nem akarjátok az Örökkévalót szolgálni, akkor döntsétek el még ma, hogy kit fogtok szolgálni! Választhatjátok őseitek isteneit, akiket ők szolgáltak a folyón túl, vagy az emóriak isteneit, akiknek

***a földjén laktok, de én és a családom
az Örökkévalót fogjuk szolgálni!”
(Józsué 24:15)***

Sokan kérdik: “Hogy adhatom át magamat teljesen Istennek?” Kívánnád átadni magad; de ahhoz, hogy ezt saját erődből elérjed, gyenge és tehetetlen vagy, mert a kételkedés kötelékei és bűnös életed szokásai rabságban tartanak. Ígéreteid és elhatározásaid fővényre vannak építve; gondolataidat, szenvedélyeidet és érzelmeidet nem vagy képes uralni. Megszegett ígéreteid és be nem tartott fogadalmaid megingatják őszinteségedbe vetett hitedet, csüggedsz, és azt hiszed, hogy Isten nem fogadhat el. Azonban ne ess kétségbe! Amit meg kell értened, az: az akarat tényleges ereje. Ez az emberi természetet uraló erő, a döntés vagy a választás hatalma. Minden az akarat helyes irányú tevékenységétől függ. A választás képességét Isten megadta az embernek; tőled függ, hogy helyesen élj azzal. Bár szívedet nem változtathatod meg, és saját erődből Istent nem szeretheted, mégis szabad választásodtól függ, hogy Őt szolgálj. Mihelyt átadod néki akaratodat, Ő fogja benned munkálni úgy az akarást, mint a cselekvést. Ily módon egész lényedet Krisztus Lelke uralja; szereteted Isten Fiában összpontosul s gondolataid összhangban lesznek vele.

Ha csak kívánság marad a jóság és szentség utáni vágyakozásunk, az semmit sem ér. Sokan, bár remélik és vágyakoznak arra, hogy Isten gyermekei legyenek, mégis elvesznek. Sohasem jutnak el odáig, hogy akaratukat

Istennek alárendeljék. Nem döntenek most: keresztények akarunk lenni!

**(11) MILYEN EREDMÉNYE LESZ,
HA ÉLETÜNKET ÉS
AKARATUNKAT TELJESEN
ODAADJUK KRISZTUSNAK?**

Fear not, for I am with you; Be not dismayed, for I am your God. I will strengthen you, Yes, I will help you, I will uphold you with My righteous right hand.’ (Isaiah 41:10 NKJV)

Ha akaratodat és kívánságaidat tettekké érleled, tökéletes átalakulás mehet végbe életedben. Ha akaratodat teljesen alárendeled a Megváltónak, akkor egy minden erőt és uralmat felülmúló magasztos hatalommal egyesülsz. Akkor az állhatatossághoz felülről fogsz erőt nyerni, és így, állandóan átadva magad Istennek, képes leszel új életet, a hitnek életét élni!

Megértettem, hogy Isten uralkodása nem vak alávetésen és ésszerűtlen ellenőrzésen alapszik, mint ahogy azt Sátán próbálja bemutatni.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Csodálattal tölt el, hogy a Teremtőm a teljes életét odaadta a megváltásomért, és hogy közösségben legyen velem, hogy legyőzze a bűn hatalmát az életemben.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Tudom, hogy amikor Sátán irányítja az akaratom, olyankor nem vagyok képes uralni a gondolataimat, a reakcióimat vagy a vágyaimat; és minden jóra törekvő ígéretem és elhatározásom olyan, mint egy erőtlen próbálkozás.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

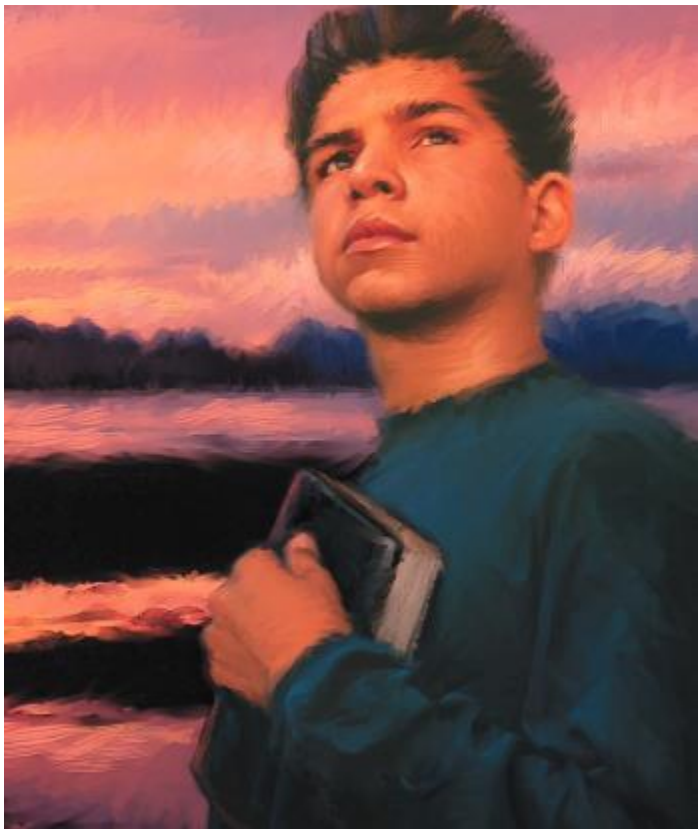
Hálása vagyok azért, hogy Isten nem erőlteti saját akaratát a teremtményeire. Örülök, hogy egy meghívást intéz felénk, hogy mi adjuk oda saját akaratunk, hogy segítségünkre lehessen abban, hogy elérhessük az elme, a test és a jellem legmagasabb szintű fejlődését.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Most, hogy tisztábban látom az akarat erejét, megértettem, hogy a döntés az enyém, és én úgy döntök, hogy az én akaratom Krisztus Szelleme irányítja.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal black ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.



7. Lecke

Hit és Elfogadás

**(1) MI LESZ A MI ISTENTŐL
JÖVŐ BŰNRE ADOTT
REAKCIÓNK, AMINT EGYRE
JOBBAN VÁGYUNK AZ
ISTENNEL VALÓ BÉKE ÉS
HARMÓNIA UTÁN?**

*Visszanéztek gonosz életmódokra,
visszaemlékeztek vétkeitekre,
megutáljátok magatokat régi bűneitek,
utálatos tetteitek miatt.” (Ezékiel 36:31)*

Mihelyt a Szentlélek munkája felébreszti lelkiismeretünket, azonnal megértjük a bűn horderejét és gonoszságát; irtózattal telünk el iránta. Arra a meggyőződésre jutunk, hogy a bűn választott el bennünket Istentől, és hogy a gonosz hatalmába

és rabszolgaságába kerültünk. Minél inkább igyekszünk menekülni, annál inkább tudatára ébredünk tehetetlenségünknek. Indítékaink szennyesek, és szívünk tisztátalan. Észrevesszük, hogy életünk önzéssel és bűnnel telt. Bűnbocsánat, megtisztulás és szabadulás után vágyakozunk. Ugyan mit is tehetünk, hogy összhangba jussunk Istennel, és átalakuljunk az Ő hasonlatosságára?

(2) KIKNEK AJÁNlja FEL AZ ÚR A MEGBOCSÁTÁS ÉS BÉKE ÉLŐ VIZÉT?

„Ti, akik szomjaztok, jöjjetek e forráshoz, igyatok vizéből mindannyian! Jöjjetek, még ha nincs is pénzetek, lakjatok jól, egyetek, amennyi kell! Jöjjetek mind, vegyetek tőlem búzát pénz nélkül, vegyétek ingyen a bort és a tejet! (Ézsaiás 55:1)

Békességre, mennyei bűnbocsánatra, szívbeli békére és szeretetre van szükségünk. Pénzzel, értelemmel és bölcsességgel ez meg nem szerezhető; sohasem remélheted, hogy saját erőddel elérheted. Ámde Isten kegyelméből ajánlja fel nekünk: “pénz nélkül és ingyen” (Ésa 55:1). Elnyerhetjük, csak ki kell nyújtani értük kezünket. Így szól az Úr: “Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú” (Ésa 1:18).

(3) MILYEN CSODÁLATOS ÍGÉRETET AD AZ ÚR, AMINT A BÉKÉT KERESSÜK?

Új szívet adok nektek, új szellemet öntök belétek, kőszívetek helyére hús-szívet helyezek. (Ezékiel 36:26)

Bevallottuk bűneinket, és elhatároztuk, hogy Istennel új életet kezdünk. Menjünk hozzá, és kérjük, hogy törölje el vétkeinket, és új szívet ajándékozzon nekünk. Azután higgyük el, hogy kérésünket teljesíti, mivel megígérte. Jézus is azt tanította, hogy az Istentől megígért javakat azonnal tulajdonunknak tekinthetjük, mihelyt hitben elfogadjuk azokat.

(4) MIÉRT LETTEK A KRISZTUS ÁLTAL TETT JELEK ÉS CSODÁK FELJEGYEZVE AZ ÍGÉBEN?

Amelyek viszont le vannak írva, azokat éppen azért jegyezték fel a számotokra, hogy higgyétek, hogy Jézus a Messiás, az Isten Fia, s hogy a benne való hit által életetek legyen a nevében. (János 20:31)

Jézus akkor gyógyította meg az embereket betegségeikből és bajaikból, amikor hittek csodatévő hatalmában; segített rajtuk látható dolgokban, és ezáltal bizalmat ébresztett bennük a láthatatlanra vonatkozólag, s így megtanultak hinni bűnüket megbocsátó hatalmában.

(5) MI A MI SZEREPÜNK A BŰNBOCSÁNAT ELFOGADÁSÁBAN?

Ezért mondom nektek: amikor imádságban kértek valamit, higgyétek, hogy az már a tiétek, és akkor valóban meg is fogjátok kapni!
(Márk 11:24)

A Biblia azon egyszerű szavaiból, melyekkel elbeszéli, miképpen gyógyította meg Jézus a betegeket, megtanulhatjuk azt, hogy miképpen kell a Megváltóban hinnünk, hogy bűneink bocsánatát elnyerhessük. Lássuk csak a bethesda-i gutaütött történetét! A szegény, szenvedő ember teljesen tehetetlen volt; 38 év óta nem mozgatta lábait. Az Üdvözítő mégis így szól hozzá: „Kelj fel, vedd a tenyoszolyádat, és járj.” Méltán mondhatta volna a beteg: „Uram, ha akarsz, meggyógyíthatsz engem, és akkor követem szavaidat”; de mégsem mondta ezt, mert hitt Jézus szavainak, hitte, hogy egészséges lett és azonnal felemelkedett fekhelyéről. Felállt, akart tovamenni... és tényleg tudott is! Krisztus utasításait követte, és Isten adta az erőt. Teljesen meggyógyult.

(6) MIÉRT NEM TUDJUK MEGSZENTELNI A SZÍVÜNKET SAJÁT ERŐBŐL?

„Romlott az ember szíve, minden másnál csalárdabb, javíthatatlan! Ki tudná az ember szívét kiismerni?
(Jeremiás 17:9)

Hasonló a mi helyzetünk is. Régi bűneinket nem tudjuk jóvátenni, és saját erőnkől nem szentelődhetünk meg. Isten azonban ígéri, hogy Krisztus által

mindezt megcselekszi értünk. Mi hisszük ezt az ígéretet. Beismerjük bűneinket, és átadjuk magunkat Istennek. Akarunk Neki szolgálni. Mihelyt ezt cselekedszük, azonnal teljesíti Ő is ígéretét. Ha hiszünk az ígéreteiben, hisszük, hogy bűneink megbocsáttattak és megtisztulunk, a gutaütöthöz hasonlóan mi is meggyógyulunk összes bűneinkből és betegségeinkből. Mindez megtörténik, ha hiszünk.

Ne várj addig, amíg érezni fogod, hogy meggyógyultál, hanem mondd: “Hiszem, hogy így van, nem azért, mert érzem, hanem mert Isten megígérte.”

(7) HA HITTEL KÉRJÜK ISTEN MEGBOCSÁTÁSÁT, MIÉRT VAN BIZONYOSSÁGUNK AFELŐL, HOGY MEG IS KAPTUK?

Ha tehát még ti is — bár romlottak vagytok — tudtok jó ajándékot adni gyerekeiteknek, mennyivel inkább Mennyei Atyátok! Ő biztosan megad minden jót azoknak, akik elkérik tőle!” (Máté7:11)

Jézus szavai így hangzanak: “Amit könyörgéstelekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek” (Mk 11:24). Csak egyetlen feltétele van ezen ígéretnek: Hogy

Isten akarata szerint kérjük. Mivel pedig Isten akarata az, hogy bűneinkből megtisztítson, hogy az Ő gyermekeivé tegyen, és hogy képessé tegyen szent életet élni, így tehát kérhetjük ezen

áldásokat, és hihetjük, hogy el is nyerjük; sőt már meg is köszönhetjük Istennek azokat. Kiváltságunk, hogy Jézus elé lépünk és bűneinktől megtisztuljunk, hogy szégyen és lelkiismeretfurdalás nélkül megállhassunk a törvény előtt. “Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint” (Róm 8:1).

(8) HOGYAN TUDJUK FENNTARTANI AZ ISTENNEL VALÓ KAPCSOLATUNKAT?

Éppen ezért, mivel befogadtátok Jézust, mint Krisztust és Urat, egész életmódotokat igazítsátok hozzá! (Kolossé 2:6)

Többé tehát nem vagytok a magatokéi, mert igen becses áron vétettetek meg. “Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; hanem drága véren... a Krisztusén” (1Pt 1:18-19). Ezen egyszerű tény által, hogy Istenben hiszünk, a Szentlélek új életet szül szívünkben. Mint gyermekek, beleszületünk Isten családjába, és az Örökkévaló úgy szeret bennünket, ahogyan Fiát szereti.

Nos, ha Jézusnak adtátok át magatokat, ne vonuljatok vissza és ne távolodjatok el tőle, hanem mondjátok napról napra: “Én Krisztusé vagyok, teljesen neki adtam magamat.” Kérjétek, hogy Lelkét adja néktek, és hogy kegyelmében megtartsen benneteket!

Valamint az Istenben való hit és néki való teljes odaadás által lehetnek gyermekeivé, hasonlóképpen egész életeteknek bele kell olvadni az Ő életébe.

(9) MIT AJÁNL FEL KRISZTUS MINDENKINEK, AKI HOZZÁ JÖN?

„Jöjjetek közel hozzám mind, akik belefáradtatok súlyos terheitek cipelésébe! Nálam megnyugvást találtok. (Máté 11:28)

Egyesek úgy vélekednek, hogy előbb bizonyos próbaidőt kell kiállniuk, melyben bizonyosságát adják annak, hogy teljesen megváltoznak, s csak azután kérhetik az áldásokat, holott most azonnal igényelhetik azokat. Krisztus kegyelmére és Lelkére van szükségünk, hogy gyengeségünkben segíthessen, különben nem tudunk ellenállni a bűnöknek. Oly bűnös, tehetetlen és alárendelt állapotban, amilyenben éppen most vagyunk, jöjjünk Jézushoz. Mint tehetetlen, bűnös emberek jelenhetünk meg előtte, és bűnbánóan lábaihoz borulhatunk.

(10) MIVEL BIZTAT ISTEN MINDEN MEGTÉRŐ BŰNÖST?

Vétkeidet én töröltem el, mint szél a fellegeket. eltöröltem bűneidet, napsugár a reggeli ködöt. Megváltottalak, hát térj vissza hozzám, Izráel!” (Ézsaiás 44:22)

Jézus mindenkinek személyesen, egyénileg megbocsát; éppen ebben kételkednek sokan. Ezek Istent nem fogják szavánál. A legfelségesebb kiváltsága mindazoknak, akik a szükséges feltételeket teljesítik, hogy bűneik bocsánatának teljes tudatában legyenek. Ne kételkedj abban, hogy Isten ezen ígéreteibe téged is belefoglalt! Ez minden őszinte bűnbánóra vonatkozik. Krisztusban erőt és kegyelmet nyerhetünk, melyet Isten szolgálattévő angyalai minden egyes hívő léleknek készek vinni! Senki sem olyan bűnös, hogy Jézusban, ki érte meghalt, ne nyerhetne erőt, tisztaságot és megszentelődést. El akarja rólunk távolítani a bűnöktől beszennyezett ruhát, és az igazság fehér ruháit adja nekünk. Nem kívánhatja a bűnösök halálát, hanem hogy megtérjenek és éljenek.

(11) HOGY BÁNIK ISTEN A BŰN PROBLÉMÁJÁVAL, HA KÖVETJÜK AZ Ő VEZETÉSÉT ÉS MEGTÉRÜNK?

Nem bűneink szerint bánik velünk, nem büntet vétkeinkért, ahogy megérdemelnénk. Mert amilyen magas az ég a föld felett, olyan magasan elborít bennünket hűségese szeretetével. Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messze dobta el bűneinket tőlünk!
(Zsoltárok 103:10-12)

Isten nem úgy bánik velünk, mint mi halandók bánunk egymással. Az Ő gondolatai az irgalom, a szeretet és a kegyelem gondolatai. Így szól: “Hagyja

el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban” (Ésa 55:7). “Eltöröltem álnokságaidat, mint felleget, és mint felhőt bűneidet; térj énhozzám, mert megváltottalak” (Ésa 44:22).

“Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjetelek meg azért és éljetelek!” (Ez 18:32). Sátán mindig készen áll arra, hogy megfosszon bennünket a remény és a világosság utolsó sugaraitól is, de ezt ne engedd meg néki. Ne hallgass a kísértőre, hanem kiáltsd feléje: Jézus meghalt értem, hogy éljek! Szeret engem és nem akarja, hogy elveszek.

(12) HOGY BÁNIK MENNYEI ATYÁNK A HOZZÁ VISSZATÉRŐ TÉKOZLÓ GYERMEKEIVEL?

Ezzel a fiú elindult, hogy visszatérjen az apjához.” „Még messze volt a háztól, amikor az apja meglátta és megsajnálta. Eléje szaladt, a nyakába borult, megölelte és megcsókolta. (Lukács 15:20)

Mennyei Atyám irgalmas; s bár szeretetével visszaéltem, áldását eltékoztam, mégis hozzámegyek, és ezt mondom neki: “Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. És nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hívattassam; tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy!” (Lk 15:18-19). A példázat megmutatja nekünk a visszatérő tékozló fiú fogadtatását is: “Mikor pedig még távol volt, meglátá

őt az ő atyja, és megesék rajta a szíve, és oda futván, a nyakába esék, és megcsókolgató őt” (Lk 15:20).

Ez a rendkívül megható példázat megközelítőleg sem fejezi ki mennyei Atyánk végtelen irgalmasságát. Az Úr kijelenti prófétája által: “...mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat”(Jer 31:3). Mialatt a bűnös még távol van az atyai háztól, miközben még a bűnök országában pazarolja el javait, az atyai szív már feltárul előtte. Az Istenhez való visszatérés minden ébredező vágya: a Szentlélek gyengéd, figyelmeztető szava, amely az elveszett vándort az Atya szerető szívéhez vonja.

(13) MILYEN ÍGÉRETET KAPNAK AZOK, AKIK KERESK AZ URAT?

Akiket nekem ad az Atya, azok mind hozzám jönnek, és senkit sem utasítok el, hanem mindenkit befogadok, aki hozzám jön. (János 6:37)

Vajon kételkedhetünk-e még, a Biblia becses ígéretei ellenére is? Hihetjük-e azt, hogy Isten megakadályozza a megtérő és bűneiket elhagyni akaró szegény bűnösöket, hogy bűnbánóan lábaihoz boruljanak? Félre az ilyen gondolatokkal! Semmi sem károsabb lelkünkre nézve, mintha a mennyei Atyánkról ilyen fogalmaink vannak. Igaz ugyan, hogy gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst, és önmagát adta Krisztusban, hogy mindnyájan, akik akarunk, megmeneküljünk és az örök

dicsőség részeseivé lehessünk. Vajon szólhatott volna-e hozzánk meggyőzőbben és szívélyesebben, mint a következő szavakkal:

“Elfeledkezhetik-e az anya a gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terólad el nem feledkezem” (Ésa 49:15).

Óh te kételkedő, te csüggedő, tekints Őreá! Jézus él, és közbenjár érted. Köszönd meg Istennek, amiért Fiát ajándékozta néked, és kérd, hogy ne hiába halt légyen meg érted! Ma is szól hozzád a Szentlélek, és meghív téged. Jöjj Jézushoz teljes szíveddel, s akkor áldásait is tapasztalni fogod.

Az ígéretek olvasásánál figyeld meg, hogy azokból kimondhatatlan szeretet és irgalom árad ki. Az atyai szív leírhatatlan szeretettel hajolt le a bűnösökhöz. “Akiben van a mi váltságunk az ő vére által, a bűnöknek bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint” (Ef 1:7). Csak hidd erősen, hogy Isten megsegít, és isteni képmását ismét visszaállítja benned! Ha közeledsz hozzá, ha bevallod néki bűneidet, ha azokat megbánod és elhagyod, akkor Ő is közeledik hozzád isteni szeretetével és bocsánatával.

(14) MILYEN ÁLDOTT ÍGÉRETET VALLHATNAK ISTEN GYERMEKEI MAGUKÉNAK?

„Hát elfelejtheti-e gyermekét az anya?

Szeretett fiacskájával ne törődne?

De még ha el is felejtene — ezt feleli az Örökkévaló —, én terólad soha meg nem feledkezem! (Ézsaiás 49:15)

Tartsátok távol magatoktól a pénz utáni vágyakozást, és elégedjete meg azzal, amitek van! Mert Isten azt mondta: „Sohasem hagylak cserben, sem nem hagylak magadra.”
(Zsidók 13:5)

Isten Igéjének tanulmányozása közben éreztem, ahogy a Szent Szellem kopogtat a szívem ajtaján.
(Jelenések 3:20).

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Felismertem, hogy el vagyok veszve és szükségem van egy Megváltóra.
(Róma 3:23).

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Csodálkozom azon, ahogy Isten megmutatta szeretetét abban, hogy elküldte a Fiát, Jézust, hogy megmentсен engem a pusztulástól.
(János 3:16, 17) és tudom, hogy Ő az egyetlen megváltásra vezető Ajtó
(János 10:9).

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Megértettem, hogy ha őszinte szívvel megvallom a bűneimet, Jézus drága vére megtisztít engem minden igazságtalanságtól (1 János 1:9).

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Ha „Igennel” válaszoltál a fenti kérdésre, szeretnék megkérni, hogy hozd meg életed legfontosabb döntését. Hit által elfogadhatod Jézust, mint

személyes Megváltódat, és megtapasztalhatod az Ő békéjét, erejét és rendíthetetlen szeretetét a saját életedben. Egyszerűen ismételd el őszinte szívvel a következő imát: (János 1:12):

“Drága Mennyei Atyám, tudom, hogy bűnös vagyok és hiszem, hogy elküldted a Fiad, hogy meghaljon értem. Hittel elfogadom Jézust, mint Megváltómat, és kérem, hogy fedezze be minden bűnömet (nevezd meg azokat olyan konkrétan, amennyire csak lehet). Elhatározom, hogy elfordulok a bűnös útjaimtól és arra kérlek, hogy légy az életem Ura. Jézus nevében, Ámen.”

Gratulálok! Lehet, hogy másképp érzed magad, de az is lehet, hogy nem érzel semmit, viszont a hited miatt, Isten megváltott gyermeke VAGY és egy új teremtmény Krisztusban (Ap.csel. 16:31)! Mostantól, mint ahogy a szőlővessző kapcsolatban van a tőkével, te is legyél Vele ilyen kapcsolatban mindig (János 15:1-8) és egy nap majd eljön és elvisz téged magával az új mennyei otthonodba (János 14:1-3).



8. Lecke

A Tanítványság Próbaköve

(1) MIHEZ HASONLÍTJA EZ IGEVERS A SZENT SZELLEM MUNKÁJÁT?

A szél fúj, amerre akar. Hallod a hangját, de nem tudod, honnan jön, és merre tart. Ehhez hasonló természetű mindenki, aki a Szent Szellemről született.” (János 3:8)

Előfordulhat, hogy az ember nem emlékszik pontosan megtérésének helyére és idejére, és a vele összefüggésben lévő körülményekre, de ez a tény még nem igazolja, hogy az

illető megtéretlen. Krisztus így szólt Nikodémushoz: “A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jó és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született” (Jn 3:8). Bár a szél láthatatlan, hatása mégis látható és érezhető; ilyen a Szentléleknek az emberi szívre gyakorolt hatása is. Noha az emberi szem nem láthatja ezt az újjáteremtő erőt, mégis új lényé teremt bennünket: Istennek képmására. A Szentlélek munkája csendes és észrevétlen, de eredményei mégis nyilvánvalóak. Ha szívünk Isten Lelke által megújult, életünk bizonyosságot tesz erről a tényről.

(2) HOGYAN VÁLTOZIK MEG EGY ÉLET ÉS HOGYAN LESZ EGY SZÍV ÚJJÁ?

Így hát, ha valaki Krisztussal egyesült, akkor új teremtménnyé lett! Ami benne régi volt, elmúlt, ő pedig minden tekintetben újjá lett!
(2 Korintus 5:17 NKJV)

Bár önmagunk nem változtathatjuk meg szívünket, nem állíthatjuk vissza az Istennel való összhangot, s bár jó cselekedeteinkre nem építhetünk és bennük nem bízhatunk, életünk mégis kinyilvánítja, hogy Isten kegyelme bennünk lakozik. Változás áll be életünkben és szokásainkban. Tisztán, határozottan látható a különbség a között, amik voltunk és amik újjászületésünk óta vagyunk. A jellem nem az alkalomadtán való jó vagy rossz cselekedetekben nyilvánul meg, hanem

a mindennapi megszokott szavakban és cselekedetekben.

Igaz, hogy Krisztus újjáteremtő ereje nélkül is élhetünk külsőleg kifogástalan életet. A befolyásra, tekintélyre való törekvés, a vágy arra, hogy mások megbecsüljenek, arra bírhat bennünket, hogy kifogástalan életmódot folytassunk; önbecsülésünk is visszatarthat a bűn látszatától is. Az önző szív is cselekedhet jót. Miképpen állapítsuk meg tehát, hogy kinek az oldalán állunk?

Kié a szívünk? Kivel foglalkoznak gondolataink? Kiről és miről beszélünk legszívesebben? Kié leghőbb érzelmünk és legjobb erőnk? Ha Krisztuséi vagyunk, gondolataink feléje irányulnak. Övé legédesebb érzelmünk. Akkor mindenünket - amik vagyunk és amivel bírunk - neki szenteljük. Kívánunk hozzá hasonlítani, óhajtjuk Lelkének leheletét; vágyunk akaratát teljesíteni és neki tetsző életet élni.

(3) MILYEN JELLEMVONÁSOK LESZNEK NYILVÁNULNAK MEG AZ ÉLETÜNKBEN, HA VALÓBAN ÚJJÁSZÜLETTÜNK?

A Szent Szellem pedig ezeket teremti meg bennünk: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség és önuralom. Nincs olyan törvény, amely ezeket elítélné. (Galata 5:22-23)

Akik a Krisztus Jézusban új teremtmények, a Lélek gyümölcseit termik: a szeretetet, az örömet, a békességet, a türelmet, a barátságot, a

jóságot, a hitet, a nyájasságot és a mértékletességet. Nem találnak többé örömet a régi élvezetekben, hanem az Isten Fiában való hit által nyomdokait követik, az Ő jellemét tükrözik vissza és “megtisztítják magukat, amint hogy Ő is tiszta”. Amit régente gyűlöltek, azt most szeretik; s amit régebben szerettek, azt most gyűlölnek. Akik azelőtt büszkék és akaratosak voltak, most nyájasak és alázatosak; akik azelőtt a hiúság és az önérzet rabjai voltak, most szerények és komolyak lesznek. Az iszákos mértékletes és józan, a szemérmetlen pedig erényes lesz. A világ hiú szokásait elhagyják. Az igaz keresztény nem a “külső díszet” keresi, hanem a “szívnek elrejtett emberé”-t, “a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával” (1Pt 3:3-4).

(4) A MEGTÉRÉSÜNK UTÁN MI AZ, AMIT OLYAN HELYZETEBEN SZERETNÉNK TENNI, AMIKOR VALAKIT MEGBÁNTOTTUNK?

Zákeus felállt, és a vendégek előtt ünnepélyesen megígérte az Úrnak: „Uram, elhatároztam, hogy összes vagyonom felét szétosztom a szegények között. Akiket pedig megkárosítottam, azoknak négyszer annyit fizetek vissza kárpótlásul.” (Lukács 19:8)

Mindaddig nincs bizonyítéka a megtérésnek, míg új életet nem eredményezett. Ha a bűnös Istennek tett fogadalmait megadja, ha megtéríti amit elrabolt, ha bűneit beismeri, és

szereti Istent és embertársait, csakis akkor lehet bizonyos benne, hogy átment a halálból az életbe.

Ha mint tévelygő, bűnös lények Krisztushoz jövünk, ha megbocsátó kegyelmének részeseivé leszünk, akkor szeretet fakad szívünkben, akkor minden teher könnyű; mert Krisztus igája gyönyörűsége. A kötelesség öröm és az áldozat élvezet. Életünk eddigi homályos útját az igazság napja fogja bevilágítani.

(5) KI A SZERETET FORRÁSA, AKI BETÖLTI, MEGVÁLTOZTATJA ÉS TÚLÁRADÓVÁ TESZI A SZÍVET KRISZTUS KEGYELME ÁLTAL?

Imádkozunk, hogy az Úr erősítse meg bennetek az isteni szeretetet egymás és mindenki más iránt is — ugyanúgy, ahogy mi szeretünk benneteket.
(1 Thessalonika 3:12)

Krisztus jellemének szeretetreméltósága látható lesz tanítványaiban. Neki öröme telt Isten akaratának teljesítésében. Isten iránti szeretet és szent buzgalom volt a Megváltó életét uraló erő. A szeretet dicsőítette és nemesbítette összes cselekedeteit. A szeretet: Istentől jön. Csak olyan szívekben található, melyekben Jézus uralkodik. “Mi szeressük őt; mert ő előbb szeretett minket!” (1Jn 4:19). Az isteni kegyelemből újjászületett szívben a szeretet képezi minden cselekedet indítórugóját. Megváltoztatja a jellemet, vezeti és kormányozza az indítóokokat,

zabolázza a szenvedélyeket, legyőzi az ellenséges indulatokat, és nemesbíti a kedélyt. Ha ezt a szeretetet ápoljuk lelkünkben, megédesíti lelkünket és nemesbítő hatást árasztunk környezetünkre.

(6) MIBEN MUTATKOZIK MEG, HOGY SZERETJÜK ISTENT?

*„Ha szerettek engem, engedelmeskedni fogtok a parancsaimnak.
(János 14:15)*

(7) MIÉRT ELENGEDHETETLEN A KRISZTUS EREJE ÁLTALI ENGEDELMESSÉG A VELE VALÓ KAPCSOLATUNKBAN?

Aki azt mondja: „ismerem Istent”, de nem engedelmeskedik Isten szavának, az hazudik, és az igazságnak nincs helye a szívében. (1 János 2:4)

Főképpen két tévedésre kell ügyelniük Isten gyermekeinek, különösen azoknak, akik a kegyelemben újonnan vannak alapozva. Az első, már említett tévedés abban áll, hogy saját cselekedeteikre támaszkodnak, mindent megtesznek, hogy magukat Istennel összhangba hozzák. Aki a parancsolatok betartásával akar életszentségre eljutni, lehetetlent kísérel meg. Mindahhoz, amit az ember Krisztus nélkül tesz, bűn és önzés tapad. Egyedül a Krisztus kegyelmébe vetett hit képes bennünket megszentelni.

A másik, nem kevésbé veszedelmes tévhit az, hogy Krisztus felment bennünket Isten törvényének megtartása

alól; miután - úgymond - hit által nyerhetjük el Krisztus kegyelmét, cselekedeteinknek egyáltalán semmi közük sincs megváltásunkhoz.

(8) MIT ÍGÉRT MEG KRISZTUS, HOGY MEGTESZ AZ ÉLETÜNKBEN, AMIKOR MEGTÉRÜNK?

ILYEN SZÖVETSÉGET FOGOK KÖTNI VELÜK AZOK UTÁN A NAPOK UTÁN, — MONDJA AZ ÖRÖKKÉVALÓ —: TÖRVÉNYEIMET A SZÍVÜKBE VÉSEM, ÉS BEÍROM AZ ÉRTELMÜKBE.” (Zsidók 10:16)

Isten törvénye, az Ő valódi, benső lényének kifejezése; a szeretet nagy elvének megtestesülése, mely uralmának alapját képezi mennyen és földön. Ha szívünk Isten képmására újjá alakul, ha Isten szeretete lett beleplántálva, nem valósíthatjuk-e meg életünkben Isten parancsolatait? Ha gyökeret vert szívünkben ez a szeretet, ha átalakultunk Teremtőnknek képmására, akkor teljesedésbe megy az újszövetség ígérete: “Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat” (Zsid 10:16). Ha a törvény szívünkbe van írva, vajon nem fog-e élő alapot ölteni életünkben? Az engedelmesség - a szeretet, hódolat és szolgálat - a tanítványság biztos jele. Azért mondja a Szentírás: “Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ő parancsolatait” (1Jn 5:3). Továbbá másutt: “Aki ezt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg,

hazug az, és nincs meg abban az igazság” (1Jn 2:4). Ahelyett tehát, hogy a hit felmentene bennünket a törvény alól, épp a hit, és pedig egyedül a hit az, amely Krisztus kegyelmének részeseivé, az engedelmességre képessé tesz bennünket.

(9) MI MUTATJA MEG, HOGY MILYEN URAT SZOLGÁLUNK?

Arról ismerhetitek fel őket, hogy mit tesznek, és annak mi az eredménye. Hiszen a tövises bokor nem teremhet szőlőt, vagy a bogáncskóró fügét. (Máté 7:16)

Tehát ezeket a hamis prófétákat is a tetteik eredményei alapján ismeritek fel. (Máté 7:20)

Engedelmesség által nem érdemeljük ki az üdvösséget. A megváltás Isten ingyen kegyelmi ajándéka, melyet hittel kell elfogadnunk. Ám a hit gyümölcse: az engedelmesség. “És tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és őbenne nincs bűn. Aki őbenne marad, egy sem esik bűnbe; aki bűnbe esik egy sem látta Őt, sem meg nem ismerte Őt” (1Jn 3:5-6). Ez az igazi próbakő. Ha Krisztusban maradunk, ha az Isten szeretete lakozik bennünk, akkor érzelmeink, gondolataink és tetteink összhangban lesznek Istennek az Ő szent törvényében kifejezett akaratával. “Fiacskáim! senki el ne hitessen benneteket: aki az igazságot cselekszi, igaz az, amiként Ő is igaz” (1Jn 3:7). Az életszentség lényegét Isten szent törvénye határozza meg, amelynek

színvonala a Sínai-hegyi tíz szabályban jutott kifejezésre.

(10) MI AZ A KÉT DOLOG, AMINEK EGYFORMÁN JELEN KELL LENNIE AZ ÉLETÜNKBEN, MIUTÁN AZ ÚRNAK ADTUK A SZÍVÜNKET?

*Ugyanígy van a hit is: ha nem
következnek belőle tettek, akkor halott.
Nem ér semmit, mert nem hatékony.
(Jakab 2:17)*

Az az úgynevezett hit a Krisztusban, mely felmenti az embereket az Isten iránti engedelmesség kötelezettsége alól, nem hit, hanem merész képzelgés. “Mert kegyelemből tartattatok meg hit által” (Ef 2:8). De “a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ő magában” (Jak 2:17). Jézus még mielőtt a földre jött, így szólott magáról: “Hogy teljesítsem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van” (Zsolt 40:9). S közvetlenül mielőtt újból felszállott a mennybe, a következőket mondotta: “Én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében” (Jn 15:10). Továbbá azt mondja a Szentírás: “És arról tudjuk meg, hogy megismertük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk. Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint ő járt” (1Jn 2:3, 6).

(11) KINEK A PÉLDÁJA SZERINT ALAKÍTSUK A HITÜNKET ÉS A SZOLGÁLATUNKAT?

***Hiszen éppen erre hívott el benneteket!
Gondoljátok meg, hogy Krisztus is
szenvedett értünk! Ezzel példát adott
nekünk, hogy ebben is kövessük.
(1 Péter 2:21)***

**(12) MILYEN TULAJDONSÁGRA
KELL TÖREKEDJÜNK ÉS MIRE
KAPTAK ÍGÉRETET
KRISZTUSTÓL AZOK, AKIK
ÉHEZIK ÉS SZOMJUHOZZÁK?**

***Milyen boldogok és áldottak, akik
éheznek és szomjaznak az
igazságosságra, mert Isten megadja
nekik, amire vágnak!
(Máté 5:6)***

Az örök élet feltételei ma is ugyanazok,
mint mindig voltak; mint amelyek
ősszüleink paradicsomi bukása előtt voltak:
tökéletes engedelmesség Isten törvényei
iránt, tökéletes igazság, életszentség. Ha
enélkül, más feltételek ellenében is
elnyerhetnénk az örök életet, akkor az
egész világegyetem boldogsága
veszélyeztetve volna. Nyitva állna a bűn
útja, összes kínjával és nyomorával együtt,
az örökkévalóságon át.

**(13) MILYEN PRIVILÉGIUMOT
AJÁNL ISTEN MINDENKI
SZÁMÁRA?**

***Egyúttal igen nagy és értékes ígéreteket
is adott nekünk, amelyek megragadása
által kimenekülhetünk a jelen világ
romlottságából, és részesülhetünk az
isten természetben. A világ
romlottságának gyökere pedig az olyan
kívánság, amely gonosz dolgokra
irányul. (2 Péter 1:4)***

(14) MILYEN KÉT RÉSZBŐL ÁLLÓ AJÁNDÉKOT BIZTOSÍT KRISZTUS VÉRE, AMELY KEGYELME ÁLTAL, MEGIGAZÍT?

aki megváltott bennünket a vére, vagyis a halála árán. Rajta keresztül kaptuk meg bűneinkre a bocsánatot Isten kegyelmének gazdagsága szerint. (Efézus 1:7)

Ádám, a bűnbeesés előtt, az isteni törvények iránti engedelmesség által tökéletessé válhatott volna. Ámde ezt elmulasztotta és bűne által mi is elestünk; természetünk megromlott és önmagunktól többé igazakká nem lehetünk. Mióta a bűn alatt vagyunk, és a szentséget nélkülözzük, azóta nem vagyunk képesek a törvénynek teljesen engedelmeskedni. Krisztus azonban segítségünkre jött. Ugyanazon megpróbáltatások és kísértések között élt a földön, mint amelyek mireánk is jönnek; de bűnt nem követett el. Meghalt érettünk és íme felajánlja, hogy bűneinket elveszi, és igazságát, szépségét nekünk ajándékozza. Ha átadjuk magunkat neki, és üdvözítőnkül fogadjuk el, életünk bármily bűnös volt is, érdemeiért igaznak számít. Krisztus jelleme lép a miénk helyébe, és Isten kegyelmébe fogad bennünket, mintha sohasem vétkeztünk volna.

(15) HOGYAN TUDJUK ÉLETÜNKET BENNE ÉLNI ÉS BENNE NÖVEKEDNI A KRISZTUSBAN TÖRTÉNT MEGTÉRÉSI ÉLMÉNYE UTÁN?

Krisztussal együtt engem is keresztre feszítettek, és meghaltam, s így ettől kezdve már nem a saját régi életemet élem, hanem Krisztus él bennem! Ezt az életet, amelyet most testben élek, az Isten Fiába vetett hit által élem, aki annyira szeretett engem, hogy önmagát áldozatul adta értem. (Galata 2:20)

Sőt mi több, Krisztus átalakítja szívünket, és hit által bennünk lakozik. Hit által kell a Krisztussal való összeköttetést fenntartanunk, és akaratomat neki napról napra alárendelnünk. Amíg így teszünk, Ő munkálja bennünk az akarást és a cselekvést, jó kedvéből. Akkor elmondhatjuk: “Amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem” (Gal 2:20). Krisztus így szólt tanítványaihoz: “Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a ti Atyátoknak Lelke az, aki szól tibennetek” (Mt 10:20). Ha Krisztus munkálkodik szívetekben, akkor ugyanaz a Lélek fog bennetek megnyilatkozni és ugyanazon munkát fogjátok végezni: ti. az igazság, az életszentség és az engedelmesség munkáját.

Semmink sincs, amivel dicsekedhetnénk; nincs okunk tehát a büszkeségre. Reménységünk egyedüli alapját a Krisztustól ajándékozott igazság képezi, amely az Ő Lelke által bennünk és általunk munkálkodik.

(16) HOGYAN MUTATJA BE EZ AZ IGEVERS, HOGY A HIT

ELTÉR AZ ELGONDOLÁSAINKTÓL?

***Hiszitek, hogy csak egyetlen Isten van?
Helyes! De gondoljátok meg, hogy ezt a
gonosz szellemek is hiszik — és
reszketnek a félelemtől! (Jakab 2:19)***

Ha hitről beszélünk, tudnunk kell különbséget tenni. Van olyan hit is, amely az igaz hittől nagyon különbözik. Isten létezése, mindenhatósága és Igéjének igazsága oly tények, miket Sátán és serege nem tagadhat. A Biblia ezt mondja: “Az ördögök is hisznek és rettegnék” (Jak 2:19). Azonban ez nem hit. Ahol nem csak Isten szavában való hitet, hanem iránta való engedelmességet is találhatunk, ahol egyedül érette ver, érette dobog a szív, csakis ott van igaz hit, oly hit, amely a szeretet által munkálkodik és a szívet megtisztítja. Egyedül ilyen hit alakítja át a szívet Isten képmására. Az a szív, amely régi állapotában nem volt képes Isten törvényeit megtartani, mert nem is tehette, most örömmel kiáltja a zsoltáríróval: “Mely igen szeretem a te törvényedet, egész napestig arról gondolkodom!” (Zsolt 119:97). Teljesülésbe megy bennünk a törvény igazsága: kik nem test szerint, hanem Lélek szerint járunk (Róm 8:1).

(17) MEDDIG FOGJA KRISZTUS TÖRELEMMESEL CSISZOLGATNI A JELLEMÜNKET?

***... Igen, Isten kezdte el bennetek ezt a
jó munkát. S ő folytatni is fogja
mindaddig, amíg Krisztus Jézus vissza
nem jön, és addig a napig tökéletesen***

be is fogja fejezni — ebben egészen biztos vagyok. (Filippiek 1:6 NKJV)

Vannak, akik már érezték Krisztus megbocsátó szeretetét, és őszintén Isten gyermekei kívánnak lenni, de ismerik jellemük fogyatékoságát és életük bűnös voltát, ezért kételkednek abban, hogy valóban megújította szívüket a Szentlélek. Ezeknek szeretném odakiáltani: ne ingadozzatok, ne esetek kétségbe! Gyakran kell még térdre borulnunk, gyakran fogunk még Krisztus lábainál bűneink és fogyatkozásaink felett sírni, mindazáltal nem szabad elcsüggednünk. Sőt még ha Sátán földre teper bennünket, Isten akkor se taszít és feled el minket.

(18) MILYEN IGÉRETÜNK VAN ARRA AZ ESETRE, HA BŰNBE ESÜNK EZ ALATT AZ ÉLETEN ÁT TARTÓ JELLEMFORMÁLÓ FOLYAMAT ALATT?

Kedves gyermekeim, azért írtam ezt nektek, hogy ne vétkezzetek. De ha valaki mégis elkövet valamilyen bűnt, akkor van, aki segít nekünk, és szót emel az érdekünkben az Atya-Istennél: az igazságos Jézus Krisztus! (1 János 2:1)

Nem! - hiszen Krisztus Isten jobbján ül, és képvisel bennünket! Így ír János is, a szeretett tanítvány: “Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus”(1Jn 2:1).

Ne feledjétek el Krisztus szavait: “Mert maga az Atya szeret titeket”(Jn

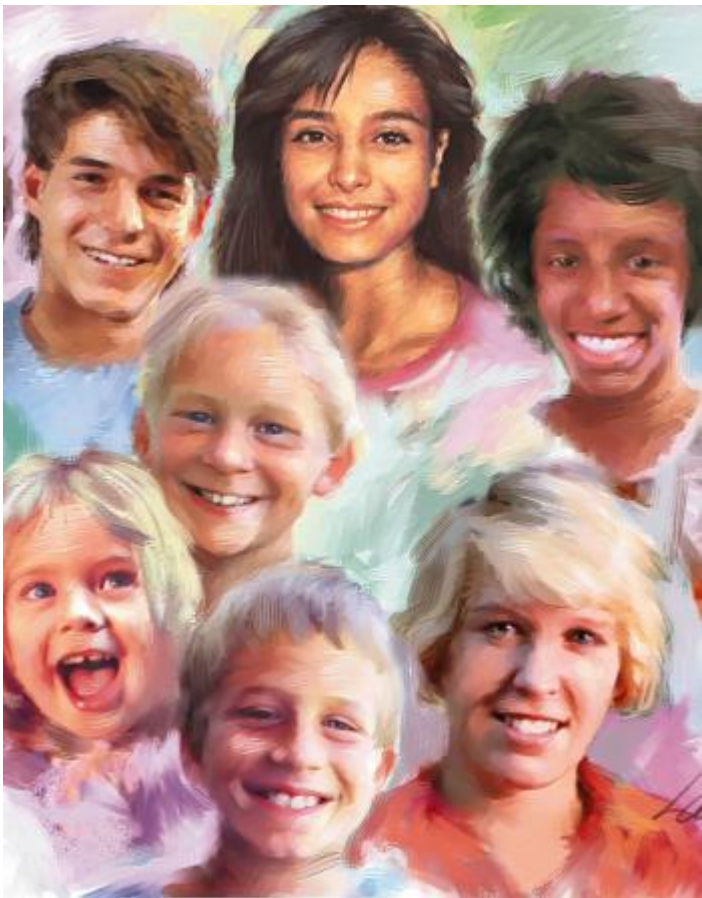
16:27). Újra kegyelmébe akar benneteket fogadni. Azt szeretné, ha újból visszatükröződne rólatok szentségének és tisztaságának fénye. Ha átengeditek néki magatokat, az üdvösségnek bennetek megkezdett munkáját folytatni fogja és befejezi Jézus Krisztus napjáig. Legyen imátok bensőségesebb, és hitetek szilárdabb! Ha saját erőnkben kételkedünk, annál inkább bízunk Megváltónk hatalmában.

(19) MIRE JÖVÜNK RÁ, MIUTÁN ÚJJÁSZÜLETÜNK ÉS A NÖVEKEDÉSI FOLYAMATBAN LESZÜNK?

Mindannyian tisztátalanná lettünk, még jótetteink is olyanok, a bemocskolt ruha, elhervadunk, mint őszi falevél, bűneink elsodornak, mint a szél.
(Ézsaiás 64:6)

Minél bensőbb érintkezésbe lépünk Jézussal, annál nyilvánvalóbb lesz saját bűnös voltunk; látásunk megtisztul, felismerjük fogyatkozásainkat, az Ő tökéletes jellemének éles ellentétéként. Ez a legfőbb bizonyítéka annak, hogy Sátán csalásai elvesztették erejüket, és felébredt bennünk Isten Lelkének éltető ereje.

Krisztus iránti mély szeretet nem lakhat oly szívben, amely még nem ébredt bűnös voltának tudatára. A Krisztus kegyelme által megújított szív csodálni fogja az Ő isteni jellemét. Ha saját erkölcsi gyengénket még nem ismertük fel, ez a legvilágosabban bizonyítja, hogy Krisztust nem ismerjük még az Ő tökéletességében.



9. Lecke

Növekedés Krisztusban

**(1) ÚJ HÍVŐKÉNT KRISZTUSBAN,
MIRE VÁGYJUNK AHHOZ, HOGY
A KRISZTUSSAL VALÓ
KAPCSOLATUNK
FEJLŐDHESSEN?**

*... Olyanok vagytok, mint az újszülött
csecsemők, tehát kívánjátok a tiszta
szellemi „tejet”, vagyis Isten beszédét,
amelynek segítségével felnővekedhettek
egészen az üdvösség teljességéig.
(1 Péter 2:2)*

A Biblia a szív megújulását, mely
által Isten gyermekei lehetünk,
újjászületésnek nevezi. Ama jó mag
kikeléséhez hasonlítja, melyet a gondos
magvető családapa vetett el. A

hasonlatnál maradva, a megtérteket “újszülött gyermekek”-nek nevezi a Szentírás (1Pt 2:2), kiknek a Jézus Krisztusban érett férfiakká és asszonyokká kell növekedniük (Ef 4:15). Vagy miként a földre vetett jó magnak, nekik is növekedniük kell és gyümölcsöt kell teremniük. Ésaiás próféta mondja róluk: Az “igazság fáinak neveztesse nek, az Úr plántáinak, az Ő dicsőségére!” (Ésa 61:3). Így a természetből vett példák által akarja a Biblia velünk tökéletesebben megérteni a lelki élet titkát.

Az emberek minden bölcsessége és ügyessége sem képes a természet legkisebb tárgyának életet adni. Csakis az Istentől adományozott élet közvetítése által nyerhetnek a növények és az állatok életet. Hasonlóképpen csakis az Istentől származó élet által foganhat lelki élet az emberi szívben. Ha az ember nem születik Lélektől (Jn 3:5), nem lehet részese a Krisztusban való életnek.

(2) MIÉRT NEM VAGYUNK KÉPESEK EGYEDÜL IS NÖVEKEDNI SZELLEMLEG?

Akiben csak a régi, emberi természet él, az nem tudja felfogni az Isten Szellemétől származó dolgokat. Számára mindez csak bolondság. Egyszerűen képtelen megérteni, mivel ezeket csak a Szent Szellem segítségével lehet megismerni. (1 Korintus 2:14)

A növekedésnek is ugyanaz a törvénye. Egyedül Isten fakasztja a bimbót, érleli a virágot gyümölcssé. Az

Ő ereje által terem a föld“először fűvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán” (Mk 4:28). Hóseás próféta könyvében azt olvassuk, hogy Izrael“virágozni fog, mint a lilium”.“Felelevenednek, mint a búzamag és virágoznak, mint a szőlőtő” (Hós 14:6, 8). Jézus így figyelmeztet bennünket:“Tekintsétek meg a liliumokat, mimódon növekednek” (Lk 12:27). A növények és virágok nem saját erejükből vagy szorgalmukból, hanem azon adományok elfogadása által növekednek, melyeket Isten életük fenntartására ajándékozott. Amilyen kevésbé növelheti a gyermek saját akaratából vagy erejéből csak egy ujjnyival is termetét, éppoly kevésbé biztosíthatjuk szellemi, lelki fejlődésünket. JV 51.3

(3) MILYEN KÉT FORRÁSRA VAN EGY NÖVÉNYNEK SZÜKSÉGE AHHOZ, HOGY NÖVEKEDJEN, AMIT SZIMBÓLIKUSAN HASZNÁL EZ AZ IGEVERS, HOGY BEMUTASSA AZ ÚR HATÁSÁT A MI SZELLEMI NÖVVEKEDÉSÜNKRE?

Az Örökkévaló Isten pajzsunk és Napunk, kegyelme és dicsősége ragyog ránk! Nem tart vissza semmi jót azoktól, akik igazságosan élnek! (Zsoltárok 84:11)

Olyan leszek Izráelnek, mint a harmat, ő pedig kivirágzik, mint a fehér lilium. Gyökeret ver és kiterjeszti ágait, mint a libanoni cédrus. (Hóseás 14:5)

A kisgyermek, éppúgy mint a növény, csak a szükséges életerő, a levegő, a napfény és táplálék által növekedik. A természet ezen adományai éppoly áldásos hatással vannak a növény- és állatvilágra, mint Krisztus azokra, akik benne bíznak.

Számukra Ő az“örök világosság” (Ésa 60:19); a“nap és paizs” (Zsolt 84:12). Olyan Ő népének,“mint a harmat” (Hós 14:6). Úgy száll alá,“mint eső a rétre, mint zápor, amely megöntözi a földet” (Zsolt 72:6). Ő az élet vize,“az Istennek kenyere, amely a mennyből száll alá, és életet ad a világnak” (Jn 6:33).

Isten az Ő Fiának felbecsülhetetlen adományozása által körülvette a földet kegyelmi légkörével, amely oly valóságos, mint az a légkör, mely a földet övezi. Mindazok, kik ezt az életadó levegőt választják, Krisztus Jézusban érett férfiakká és nőkké növekednek.

Valamint a virágok a nap felé fordulnak, hogy mindent megvilágító sugarai szépségüket és arányosságukat tökéletesbítsék, hasonlóképpen kell nekünk is az Igazság Napja felé fordulni, hogy ránk ragyogjon a mennyei fény, és jellemünk hasonlóbbá legyen Krisztushoz.

(4) HOGY TUDUNK TOVÁBB NÖVEKEDNI JÉZUSBAN ÉS JÓ GYÜMÖLCSÖT TEREMNI?

Igen, én vagyok a szőlő, és ti vagytok a vesszőim! Aki bennem lakik, és én

***őbenne, az sok gyümölcsöt terem.
Nélkülem azonban semmit sem
tehettek. (János 15:5)***

Jézus is erre tanít bennünket, mikor mondja: “Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok... mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” (Jn 15:4-5). Hogy szent és Istennek tetsző életet élhessünk, épp oly mértékben függ Krisztustól, mint a szőlővessző növekedése a szőlőtőkétől, melyből a gyümölcs hozáshoz szükséges erőt nyeri. Tőle elszakadva, híjával lesztek azon erőnek és életnek, amelynek segítségével a kísértésekkel szembeszállhattok s a kegyelemben és szentségben növekedhettek. Ha ellenben benne maradtok életetek az övéből sarjadzik, nem száradtok el, sem terméketlenné nem váltok. Folyópartra ültetett fához lesztek hasonlókká.

(5) KI A MI HITÜNK FORRÁSA ÉS HOGYAN NÖVEKEDIK A KERESZTÉNY ÉLETÜNK TAPASZTALATAI SORÁN?

***Közben le ne vegyük a szemünket
Jézusról, aki hitünk elkezdője és
befejezője! Ő azért az örömeért, amely
várt rá, elszenvedte még a kereszten
való kivégzést is, és nem törődött a
szégyennel, amelyet ez jelentett. Most
pedig elfoglalta a helyét Isten
trónjának jobb oldalán. (Zsidók
12:2)***

Sokan úgy vélik, hogy a munkának egy részét maguknak kell elvégezniük. Bízunk Krisztus bűnbocsánatában, de saját erejükből akarnak igaz életet élni. Az ilyen próbálkozások sikertelenek lesznek. Jézus mondja: “Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” (Jn 15:5). A kegyelemben való növekedésünk, örömünk és hasznosságunk mind a Krisztussal való egyesülésünktől függ. Csak ha napról napra, sőt ha óráról órára közösségünk van vele - ha Őbenne maradunk -, növekedhetünk a kegyelemben. Ő nem csak a szerzője, hanem befejezője is hitünknek. Krisztus az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Ám nemcsak a kezdetnél és végnél, hanem minden lépésünknel legyen velünk. Fenségesen fejezik ki ezt Dávid következő szavai: “Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök” (Zsolt 16:8).

(6) HOGYAN MARADUNK MEG KRISZTUSBAN?

Éppen ezért, mivel befogadtátok Jézust, mint Krisztust és Urat, egész életmódotokat igazítsátok hozzá! 7 Mélyen gyökerezzetek bele Krisztusba — ő legyen az a szilárd alap, amelyre az életetek felépül! Erősödjön meg a benne való hitetek, és mindenben szüntelen adjatok hálát Istennek — ahogyan azt tanultátok! (Kolossé 2:6-7)

Azt kérdezed: “Hogyan maradhatok meg Krisztusban?” Azon módon, ahogy elfogadtad Őt. “Azért amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat,

akképpen járjatok őbenne” (Kol 2:6). “Az igaz pedig hitből él” (Zsid 10:38). Ti átadtátok magatokat Istennek és tulajdonai lettetek, hogy neki szolgáljatok és engedelmeskedjete és vettétek Krisztust, az Üdvözítőt. Bűneitekért jóvátételt nem adhattok, önmagatok nem tudtátok volna szíveteket megváltoztatni; átadva magatokat Istennek, elhittétek, hogy Ő Krisztusért mindezt megtette érteteket. Hitben lettetek Krisztus tulajdonaivá és hit által kell benne folyton növekednetek odaadás és elfogadás folytán. Mindent oda kell adnotok: szívet, akaratot, szolgálatot és saját éneteket is, hogy parancsait mindenekben teljesíthessétek. Hasonlóképpen kell mindent venni: Krisztust, mint az áldások összességét, hogy szívetekben maradjon, és erősségetek, igazságotok és segítők legyen, hogy adjon erőt engedelmeskedni!

(7) MIÉR FONTOS, HOGY MINDEN NAP ÚGY KEZDŐDJÖN, HOGY KERESSÜK AZ URAT ÉS AZ Ő BÖLCSESSÉGÉT AZ ÉLETÜNKRE NÉZVE?

***Szeretem azokat, akik engem szeretnek, megtalálják, akik igazán keresnek.
(Példabeszédek 8:17)***

Minden reggel első dolgotok legyen magatokat Istennek felajánlani. Így imádkozzatok: “Fogadj el Uram, a te tulajdonodnak! Összes terveimet lábaidhoz teszem. Használd fel ma is szolgálatodra! Maradj velem s engedd, hogy minden munkámat tebenned

végezzem!” Ez mindennapi kötelességeitek legyen. Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak. Összes terveiteket néki rendeljétek alá, hogy megvalósítsátok vagy feladjátok, ahogy gondviselése akarja. Így adjátok át, ajánljátok fel Istennek napról napra életeteket, hogy az mindinkább átalakuljon és hasonlóvá legyen Krisztus életéhez.

(8) HOGY ŐRÍZHETJÜK MEG A SZÍVÜNK BÉKÉJÉT?

Megőrzöd őket teljes békességben, mert szívük állhatatosan bízik benned, Örökkévaló! Bízatok hát benne örökké, mert Jah Jahve a Kősziklánk örökké! (Ézsaiás 26:3-4)

Mi azonban mindannyian fedetlen arccal tükrözzük vissza az Úr dicsőségét. Eközben pedig az Úr Szellemé által fokozatosan átváltozunk, egyre jobban hasonlítunk őhozzá, és dicsőségről-dicsőségre jutunk. (2 Korintus 3:18)

A Krisztusban való élet a lelki nyugalom élete. Nem mindig az elragadtatás érzülete, de legyen állandóan békés, bizalommal tele. Reményetek nem önmagatokban, hanem Krisztusban van. Gyengeségeitek kiegészíti az Ő ereje, tudatlanságotokat az Ő tökéletessége. Azért ne magatokra, hanem Krisztusra tekintsetek! Foglalkozzanak gondolataitok az Ő szeretetével és jellemének tökéletességével! Krisztus önmegtagadása, alázatossága, tisztasága,

szentsége, és leírhatatlan szeretete legyen a tárgya elmélkedéseiteknek. Csak ha Őt szeretjük, ha az Ő példáit követjük és teljesen rábízunk magunkat, akkor alakulhatunk át az Ő képmására.

(9) MILYEN MEGHÍVÁST INTÉZETT KRISZTUS AZ EMBERISÉG FELÉ?

„Jöjjetek közel hozzám mind, akik belefáradtatok súlyos terheitek cipelésébe! Nálam megnyugvást találtok. (Máté 11:28)

Krisztus ezen szavaival: “Maradjatok énbennem...”, a nyugalom, az állhatatosság és a bizalom gondolatát akarja kifejezni. Ily meghívással fordul hozzánk: “Jöjjetek énhozzám..., én megnyugosztalak titeket” (Mt 11:28). A zsoltáros szavai ugyanezen gondolatot fejezik ki: “Csillapodjál le az Úrban és várjad őt...” (Zsolt 37:7). Ésaías próféta a következőkről biztosít bennünket: “Csöndességben és reménységben” lesz erősségetek (Ésa 30:15). Ezt a nyugalmat korántsem a tétlenségben találjuk, mert hisz magában a meghívásban bennfoglaltatik már a felszólítás a munkára: “Vegyétek fel az én igámat... és nyugalmat találtok” (Mt 11:29). A szív, amely állandóan Krisztusban leli nyugalmát, folytonosan és komolyan fog Krisztusért munkálkodni.

(10) MI AZ A HÁROM DOLOG, AMIT SÁTÁN ARRA PRÓBÁL

HASZNÁLNI, HOGY ELTÉRÍTSEN MINKET A KRISZTUSSAL VALÓ EGYSÉGTŐL ÉS KÖZÖSSÉGTŐL?

De azután a földi élet gondjai, a meggazdagodásra való törekvés, vagy az egyéb dolgok utáni szenvedélyes vágyakozás elfojtja bennük Isten üzenetét, ezért nem hoznak termést. (Márk 4:19)

Ha gondolataink saját énünknel időznek, akkor Krisztustól, az élet és erő forrásától eltávolodunk. Sátán azért igyekszik állandóan figyelmünket Krisztustól elvonni, hogy lelkünknek minden vele való közösségét megghiúsítsa. A világ örömeire, az élet gondjaira, akadályaira és nehézségeire, saját gyengéitekre, vagy fogatkozásaitokra, vagy mások tökéletlenségeire irányítja figyelmeteket. De ne essetek csapdájába.

(11) HOGYAN TALÁLJUNK MEGNYUGVÁST ABBAN A TUDATBAN, HOGY ÖRÖK ÉLETÜNK VAN?

Ebből következik, hogy akiben él a Fiú, annak örök élete van. Akiben viszont nem él az Isten Fia, annak nincs örök élete. Ezeket nektek írom, akik már hisztek Isten Fiának nevében. Azért írom, hogy egészen biztosak legyetek benne: nektek már most örök életetek van! (1 János 5:12-13)

Még valóban lelkiismeretes egyéneket is, kik Istenért kívánnak élni, gyakran félrevezet, hogy saját

gyengeségeiken és bűneiken
gondolkozzanak, és ily módon,
elszakítva őket Krisztustól, öröm éri,
hogy győzelmet arat felettük. Ne
magunkat tegyük gondolataink
középpontjává, ne aggódjunk, ne
remegjünk a saját megváltásunkért.
Mindez csak arra szolgál, hogy a lelket
az erő forrásától elvonja. Bízzátok
lelketek megtartását Istenre, és benne
reménykedjete! Beszéljete és
gondolkozzatok Jézusról! Tűnjék el
őbenne saját énetek! Távolítsatok el
minden kételyt és félelmet! Mondjátok
Pál apostollal: “Élek pedig többé nem én,
hanem él bennem a Krisztus; amely
életet pedig most testben élek, az Isten
Fiában való hitben élem, aki szeretett
engem és önmagát adta érettem” (Gal
2:20). Nyugodjatok meg Istenben! Amit
rábíztok, azt meg fogja őrizni. Ha
magatokat teljesen az Ő kezeibe
ajánljátok, akkor annak segítségével, aki
benneteket szeret, mindeneken
túláradóan győzedelmeskedtek.

(12) MI FOG TÖRTÉNNI AZOKKAL A MEGIGAZULT EMBEREKKEL, AKIK VISSZATÉRNEK BŰNÖS ÉLETÜKHÖZ?

*Ha pedig az igazságos ember
megváltozik, eltér igazságos
életmódjától, vétkezik, és a bűnösök
módjára utálatos dolgokat követ el,
vajon élni fog? Nem, hanem meg kell
halnia! Korábbi igazságos tetteit
elfelejtem, és bizony meg kell halnia
bűnei miatt, amelyeket utóbb
elkövetett! (Ezékiel 18:24)*

Midőn Krisztus emberi természetet vett magára, az emberiséget a szeretet oly kötelékével fűzte magához, melyet semmilyen más hatalom, csupán az ember akarata szakíthat szét. Sátán minden csábításával azt akarja elérni, hogy ezen köteléket feloldva, bennünket Krisztustól elszakítson. Legyünk éberek, imádkozzunk és küzdjünk tehát állandóan, nehogy elcsábítva más mestert válasszunk, mert ez mindenkor szabadságunkban áll. Irányítsuk szemeinket állandóan Krisztusra, aki megtart bennünket. Amíg Krisztusra nézünk, addig biztonságban vagyunk. Semmi sem ragadhat ki az Ő kezéből. Ha állandóan Őt szemléljük, “ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől” (2Kor 3:18).

(13) HOGY TALÁLJUK MEG KRISZTUST, AMIKOR MEGHALLJUK A HÍVÁSÁT?

Kerestek majd engem, és meg is találtok, mert teljes szívvel-lélekkel kerestek. (Jeremiás 29:13)

Ily módon lettek az első tanítványok is hasonlóak az Üdvözítőhöz. Mikor szavait hallották, felismerték azt, hogy szükségük van rá. Keresték, megtalálták és követték Őt. Vele voltak a házban, az asztalnál, a magányban és a mezőn. Vele voltak állandóan, mint tanítványok tanítójukkal, és napról napra szent igazságokat tanultak tőle. Úgy tekintettek rá, mint a szolgák urukra, hogy megismerhessék kötelességeiket. Azok a tanítványok emberek voltak,

hozzánk hasonlóan (Jak 5:17).

Ugyanolyan harcot vívtak a bűn ellen, mint mi; ugyanarra a kegyelemre volt szükségük, hogy szent életet folytathassanak.

(14) MILYEN ÁLLÍTÁS MUTAT RÁ ARRA, HOGY ISTEN GYERMEKEI IS KÖZDENEK A KÍSÉRTÉSSEL?

Mert nem a jót teszem, amit annyira szeretnék, hanem a rosszat, amit nem akarok. (Róma 7:19)

Még János, a szeretett tanítvány, aki leghasonlóbb volt Urához, sem bírt természetből fogva szeretetre méltó jellemmel. Nemcsak önző és becsvágyó, hanem ha megbántották heves és haragtartó is volt. De mikor Krisztus isteni jelleme megnyilatkozott előtte, beismerte fogyatékoságát és megalázkodott. Az az erő és türelem, az a hatalom és gyengédség, az a fenség és szelídség, amit megnyilatkozni látott az Üdvözítő mindennapi életében, csodálattal és szeretettel töltötte el lelkét. Napról napra jobban vonzódott szíve Jézushoz, míg végre Mestere iránti szeretetében felolvadt saját énje. Heves és becsvágyó természete megváltozott. A Szentlélek újjáteremtő befolyása szívét megújította. Krisztus szeretetének hatalma teljesen átalakította jellemét. Ez a Jézussal való közösség biztos eredménye. Ha Krisztus szívünkben lakozik, akkor természetünk tökéletesen átalakul. Krisztus Lelke és szeretete meglágyítja a szívet, meghódítja a lelket, felemeli a gondolatainkat és érzelmeinket Istenhez.

(15) MILYEN VÍGASZTALÓ ÍGÉRETET ADOTT JÉZUS A KÖVETŐINEK, AMINT ÉPP A MENNYBE EMELKEDETT?

... Tanítsátok őket, hogy engedelmeskedjenek mindannak, amit én parancsoltam nektek! Biztosak lehettek benne, hogy állandóan veletek leszek. Igen, veletek maradok minden nap, amíg ez a korszak véget nem ér!” (Máté 28:20)

Krisztus jelenlétének érzete még mennybemenetele után is megmaradt híveiben; ez fénnel és szeretettel teljes személyes jelenlét volt. Az Üdvözítő Jézus, aki velük járt, velük beszélt, velük imádkozott, aki szívükbe vigaszt és reményt öntött, mialatt a béke üzenete hangzott el ajkain, vitetett fel a mennybe, s miközben a mennyei seregek fogadták, fülükben még visszhangzottak szavai: “Ímé én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28:20). Emberi alakjában szállott fel a mennybe. Tudták, hogy Isten trónusa előtt is Barátjuk és Üdvözítőjük marad, hogy szeretete meg nem változott, és továbbra is együtt érez az emberiséggel. Saját vérének érdemét tárja Isten elé, felmutatta átszegzett kezeit és lábait annak az árnak emlékezetére, melyet megváltottaiért fizetett. Tudták, hogy azért megy a mennybe, hogy nekik ott hajlékot készítsen, és hogy újból eljön, s őket magához veszi.

(16) HOGY TUD JÉZUS MINDIG JELEN LENNI A KÖVETŐI SZÍVÉBEN?

Én pedig kérni fogom az Atyát, és ő egy másik Segítőt[a] küld nektek, aki örökre veletek marad. (János 14:16)

Ha a tanítványok Mesterük mennybemenetele után összejöttek, kérésüket Jézus nevében intézték az Atyához. Ünnepeélyes áhítattal hajoltak meg imájukban, és megismételték az ígéretet:“...amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen” (Jn 16:23-24). Áhítatos imában mind feljebb emelték kezeiket, ama bizonysággal ajkukon:“Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbán van, aki esedezik is értünk” (Róm 8:34). Pünkösöd napján nyerték el a Vigasztalót, akit Jézus nekik eleve megígért (Jn 14:17). Továbbá ezt mondotta:“Jobb néktek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló; ha pedig elmegyek, elküldöm azt tihozzátok” (Jn 16:7). Krisztus ezentúl Lelke által állandóan gyermekei szívében lakozik. Vele való közösségük most sokkal szorosabb, bensőségebb lett, mint amikor személyesen velük volt. A bennük lakozó Krisztus szeretete, fénye és ereje visszatüköröződött arcukról, olyannyira, hogy akik látták őket, csodálkozva azonnal megismerték,“hogy ők Jézussal voltak”.

**(17) KI MÁSÉRT IS
IMÁDKOZOTT KRISZTUS,
AMIKOR A TANÍTVÁNYAIÉRT
KÖYNÖRGÖTT?**

*Atyám, nem csak őértük imádkozom,
hanem mindazokért is, akik majd az ő
szavukra fognak hinni bennem.
(János 17:20)*

Ami Krisztus a hajdani
tanítványoknak volt, ugyanaz kíván ma
is lenni gyermekei számára, mert midőn
tanítványainak kis csapatát utoljára
gyűjtötte maga köré, így imádkozott:
“De nemcsak ő érettök könyörgök,
hanem azokért is, akik az ő beszédökre
hisznek majd én bennem” (Jn
17:20). Jézus érettünk könyörgött; azért
könyörgött, hogy egyek lehessünk Vele,
amint Ő is egy az Atyával. Milyen
csodálatos egység ez! Az Üdvözítő
gyakran hangsúlyozta: “A Fiú semmit
sem tehet önmagától” (Jn 5:19), “hanem
az Atya, aki énbennem lakik, ő cselekszi
e dolgokat” (Jn 14:10).

**(18) MI LESZ AZ EREDMÉNYE
ANNAK, HA NAPONTA
KÖZÖSSÉGÜNK VAN
KRISZTUSSAL ÉS EGYÜTT
MUNKÁLKODUNK VELE AZON,
HOGY HIRDETJÜK AZ
IGAZSÁGOT SZERETETBEN?**

*... Ragaszkodjunk hát az igazsághoz,
növekedjünk fel az isteni szeretetben, és
kapcsolódjunk össze minden
tekintetben Krisztussal, aki a „Fej”!
(Efézus 4:15)*

Ha Krisztus szívünkben lakozik,
akkor munkálni is fogja bennünk “mind
az akarást, mind a munkálást, jó
kedvéből” (Fil 2:13). Úgy fogunk
dolgozni, mint Ő dolgozott; ugyanazon

lelkület nyilatkozik meg bennünk,
amilyen benne volt. Így Őt szeretve és
benne maradva“mindenestől fogva
növekedjünk abban, aki a fej, a
Krisztusban!”(Ef 4:15).

Tudatában vagyok annak, hogy ha Krisztushoz jövök, akkor egy növekedési folyamatz veszi kezdetét, amelyet Ő munkál bennem az életem során.

Karikázd be: *Igen* *Bizonytalan*

***A Krisztussal való kapcsolatomban
nincs semmi, amit tehetek a szellemi
növekedésemért. Sem az aggodás, sem
a tettek nem segítenek.***

Karikázd be: *Igen* *Bizonytalan*

***Úgy döntök, hogy megteszem a saját
részem és keresem Őt és az Ő életadó
jelenlétébe helyezem magam, hogy
segítségemre lehessen a növekedésben.***

Karikázd be: *Igen* *Bizonytalan*

[illegible]



10. Lecke

Életünk és Munkánk

(1) MILYEN MENNYEI ÚTMUTATÁST KÉR JÉZUS, HOGY KÖVESSÜNK?

Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást! Ahogyan én szerettelek titeket, nektek is úgy kell szeretnetek egymást! (János 13:34)

Isten az élet, a világosság, az öröm forrása az egész világegyetem részére. Miként a fénysugarak a napból, s a vizek árjai a forrásból, úgy áradnak szét Istentől az áldások, összes teremtményeire. Mindenütt, ahol ez az Istentől eredő élet a szívekben lakozik, onnan tovaárad szeretetben és áldásban másokra.

Megváltónk öröme az elesett emberek felemelése és megváltása volt. Ezért saját élete sem volt drága előtte,

hanem elszenvedte a keresztet, és nem törődött a gyalázattal. Az angyalok is így munkálkodnak mások boldogságán. Ez az örömük. Amit a büszke és önző szív lealacsonyító szolgálatnak tekint, tudniillik szolgálni a bűnbe süllyedt, jellemben és rangban mélyen alatta állóknak, éppen az képezi a büntelen angyalok munkáját. Krisztus önfeláldozó szeretetének lelkülete az, ami az eget áthatja, és ez a lényege összes áldásainak. Ilyen a lelkülete Krisztus tanítványainak, és ezt a munkát végzik.

Ha Krisztus szeretete lakozik szívünkben, akkor a jó illathoz hasonlóan nem maradhat rejtve. Szent befolyását mindazok érezni fogják, akikkel csak érintkezünk. Krisztus lelkülete a szívben hasonló a sivatagban csörgedező forráshoz, amely mindenkit felüdít, sőt felébreszti az elveszendők vágyát is, hogy az élet vizéből mohón merítsenek.

(2) MIÉRT JÖTT JÉZUS A FÖLDRE?

Így van ez az Emberfiával is. Ő sem azért jött a Földre, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak. Azért jött, hogy életét váltságdíjul adja, és így sokakat megmentsen.” (Máté 20:28)

A Jézus Krisztus iránti szeretet azon szívbeli vágyban nyilvánkozik meg, hogy hozzá hasonlóan mi is fáradozzunk az emberiség megmentésén és felemelésén. Állandó szeretettel és részvétellel fog bennünket eltölteni mennyei Atyánk

gondviselésébe foglalt összes teremtménye iránt.

Megváltónk földi élete korántsem volt a kényelemnek, önérdéknek szentelt élet, óh nem - állandóan szent buzgalommal és komolysággal fáradozott az elesett emberiség megváltásán.

A bethlehemi jászoltól kezdve a golgotai keresztségig az önmegtagadás útját járta; sohasem húzódozott a nehéz munkától, a fárasztó utazástól, valamint a kimerítő gondtól és fáradtságtól sem. Ő mondotta: "Az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért" (Mt 20:28). Ez volt életének legfőbb célja. Minden más csak ezután következett, és ennek volt alárendelve. Isten akaratának teljesítése és művének befejezése képezte ételét és italát. Önzés és önérdék távol állott munkájától.

(3) MILYEN BIZONYSÁGOT BÍZ RÁNK A SZENT SZELLEM, HOGY HIRDESSÜNK JÁNOSHOZ HASONLÓAN, AMIKOR KRISZTUS KEGYELMÉNEK RÉSZESEI LESZÜNK?

Másnap Bemerítő János meglátta Jézust, amint feléje közeledett, és ezt mondta: „Nézzétek! Ő az Isten Báránya, aki magára veszi az egész világ összes bűnét! (János 1:29)

Hozzá hasonlóan mindazok, akik Krisztus kegyelmében részesültek, készek az áldozatokra, hogy mások is részeseivé lehessenek ezen mennyei

adománynak. Ezek minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy általuk embertársaik élete megjavuljon. Az igazán megtért szívnek ilyen lelkület a gyümölcse. Amikor Jézushoz jön valaki, az a vágy ébred szívében, hogy másokkal is tudassa, milyen becses barátot talált Jézusban; ily megmentő és megszentelő igazság nem maradhat elrejtve a szívben. Ha Krisztus igazságát öltöttük fel és az Ő lelkének öröme tölt be bennünket, lehetetlen, hogy azt elhallgassuk. Ha Istennek jóságát láttuk és éreztük, másoknak is beszélnünk kell erről. Fülöphöz hasonlóan, ha az Üdvözítőt megtaláltuk, másokat is hívunk. Megkíséreljük feltárni az emberek előtt Krisztus vonzerejét és az eljövendő világ láthatatlan valóságait. Legfőbb vágyunk lesz Krisztus nyomdokait követni. Komoly kívánság támad bennünk, hogy körülöttünk mások is láthassák Istennek ama Bárányát, aki elveszi a világ bűneit (Jn 1:29).

(4) MI A MÁSOKÉRT VÉGZETT ÖNZETLEN SZOLGÁLAT EREDMÉNYE?

*A bőkezű adakozó bővelkedik, s aki másokat felüdít, maga is felüdül.
(Példabeszédek 11:25)*

Az a törekvés, hogy áldását másokkal közöljük, áldást hoz önmagunkra is. Istennek is ez volt a célja, amikor részt adott nekünk a megváltás tervének munkájában. Azt az előjogot adta nekünk, hogy az isteni természet részesei lehessünk; cserébe csak azt kívánja, hogy áldást árasszunk embertársainkra. Ez a legnagyobb

megtiszteltetés és legnagyobb öröm, amit Isten az embernek adhatott. Azok jutnak legközelebb Teremtőjükhöz, akik ily módon részt vesznek a szeretet munkájában.

Isten az evangélium üzenetét és a szeretet szolgálatát a mennyei angyalokra bízhatta volna; felhasználhatott volna más eszközöket is, hogy tervét megvalósítsa. De végtelen, kimondhatatlan szeretetében Krisztus és az angyalok munkatársaivá tett bennünket, hogy így részesülhessünk abban az áldásban és lelki növekedésben, amely az önzetlen munkából fakad.

(5) MILYEN PÉLDÁT MUTATOTT KRISZTUS NEKÜNK AZ ÖNFELÁLDOZÁSRÓL?

Hiszen megismerítetek Urunk, Jézus Krisztus irántatok való bőkezűségét és nagylelkűségét! Bár ő gazdag volt, szegénnyé lett értetek, hogy az ő szegénysége által ti meggazdagodjatok. (2 Korintus 8:9)

Krisztushoz közeledünk, ha szenvedéseiben részt veszünk. Mindennemű önfeláldozás mások javára, a jótékonyság lelkületét erősíti a jótevő szívében, és mind szorosabb összeköttetésbe hozza a világ Megváltójával, aki “gazdag lévén, szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok” (2Kor 8:9). Csak ha így valósítjuk meg Isten tervét, melyért teremtett, akkor lesz áldássá számunkra az élet.

Ha Krisztus tanítványához méltóan munkába kívánsz menni, hogy neki

lelkeket nyerj meg, csakhamar belátod, hogy az isteni dolgokban mélyebb tapasztalatokra és nagyobb ismeretre van szükséged, és éhezni és szomjúhozni fogod az igazságot. Imában Istennel fogsz küzdeni, és hited megerősödik; lelked felüdül a megváltás és üdvösség forrásánál. A megpróbáltatások és küzdelmek Isten Igéjéhez és az imához űznek. Krisztus kegyelmében és ismeretében fogsz növekedni, és gazdag tapasztalatokra teszel szert.

(6) KITŐL SZÁRMAZIK AZ A VÁGYUNK, HOGY SEGÍTSÜNK MÁSOKON?

... Mert maga Isten az, aki végzi a munkáját bennetek, és segít, hogy ti is azt akarjátok tenni, ami neki örömet szerez. Ő ad hozzá erőt is, hogy képesek legyetek megtenni, amit kell. (Filippi 2:13)

(7) MILYEN ÁLDÁST NYERNEK AZOK, AKIK MÁSOK ÖNZETLEN SZOLGÁLATÁRA SZÁNJÁK MAGUKAT?

Ha odaadod az éhezőknek, amit saját lelked kíván, hogy a nyomorultak lelkét tápláld vele, akkor felragyog világosságod a sötétben is, még a homály is úgy ragyog, mint a déli verőfény. Akkor az Örökkévaló vezérel téged szüntelen, még kietlen, száraz földön is mindennel ellát. Csontjaidat megerősíti, olyan lesz, mint a jól öntözött, viruló kert, mint a forrásvíz, mely el nem apad. (Ézsaiás 58:10-11)

A másokért folyó önzetlen munka lelkülete állhatatosságot, elmélyülést, szilárdságot és Krisztushoz hasonló szeretetteljes jellemet ad; békét és boldogságot nyújt. A szív mindig nemesebbre törekszik. Többé nincs helye a hanyagságnak és önzésnek. Azok, akik ily módon gyakorolják a keresztény erényeket, növekedni és erősödni fognak, hogy Istenért dolgozhassanak. Világosan megértik a lelki dolgokat, állandóan gyarapszanak hitben, és növekszik imáik ereje. Isten Lelke munkálkodik szívükben, és a mennyei kapcsolat megtermi a szív összhangját. Azok, akik ilyen önzetlen fáradozással áldozzák oda magukat embertársaik javáért, munkálják legbiztosabban saját üdvösségüket.

(8) MI AZ A KÉT TETT, AMIT A SZENT SZELLEM MEGÁLD, ÉS AMI A SZELLEMI NÖVEKEDÉSÜNK LEGNAGYOBB EREDMÉNYE IS EGYBEN?

Aki viszont megnézte magát a szabadság tökéletes törvényében, és kitart a megismert igazság mellett — vagyis nem felejt el, hanem tettekre váltja amit látott, hallott és tanult — az mindenben áldott és boldog lesz! (Jakab 1:25)

A Krisztus kegyelmében való növekedésnek egyedüli útja az, hogy önzetlenül végezzük Krisztus ránk bízott munkáját, minden tőlünk telhetőt elkövetve, hogy megsegítsük azokat, akik támogatásunkra szorulnak. Gyakorlat adja az erőt; tevékenység az

élet első feltétele. Akik a Krisztusban való életet úgy élik, hogy tétlenül elfogadják a Lélek kegyelmi ajándékait, de Krisztusért mit sem tesznek, azok megkísérlik az ingyen élést - munka nélkül. A semmittevés azonban, mind a lelki, mind az anyagi világban elerőtlenedést és végül romlást eredményez. Az az ember, aki vonakodik tagjait mozgatni, csakhamar annyira elerőtlenedik, hogy nem képes azokat használni. Hasonlóan, az a keresztyén, aki nem akarja Istentől nyert erőit felhasználni, nem csak hogy nem növekedhetik Krisztus kegyelmében, hanem még a meglévő erőt is elveszíti.

(9) MILYEN KÜLDETÉSSEL BÍZTA MEG KRISZTUS A GYÜLEKEZETET?

Ezért menjetek el a nemzetekhez, és tegyetek tanítványommá minden embert az egész világon! Merítsétek be őket az Atya, a Fiú és a Szent Szellem nevébe! 20 Tanítsátok őket, hogy engedelmeskedjenek mindannak, amit én parancsoltam nektek! Biztosak lehettek benne, hogy állandóan veletek leszek. Igen, veletek maradok minden nap, amíg ez a korszak véget nem ér!” (Máté 28:19-20)

Krisztus egyháza Isten elrendelt eszköze az elveszett emberiség üdvözítésére. Küldetése, hogy az evangéliumot az egész világnak eljuttassa. Ez egyúttal minden egyes keresztyén kötelessége. Ki-ki igyekezzék alkalma és képessége szerint teljesíteni az Üdvözítő parancsát.

Krisztusnak előttünk megnyilatkozott szeretete mindnyájunkat adósakká tesz azokkal szemben, akik Őt még nem ismerik. Isten azért adta nekünk világosságát, hogy sugarait szétárasszuk. Ha Krisztus hívei kötelességük tudatában lettek volna, akkor ma ezrével lennének az evangéliumnak hirdetői a pogány országokban is, ahol most legfeljebb egy van. Akkor mindazok, akik személyesen nem vehetnek részt a missziómunkában, vagyonukkal, érdeklődésükkel és imájukkal támogatnák azt. A keresztény országokban szintén szentebb komolysággal fáradoznának a veszendő lelkek megmentésén.

(10) KERESZTÉNYKÉNT HOL VAN SZÁMUNKRA A SZOLGÁLAT HELYE?

***Testvéreim, bármilyen állapotban is ért benneteket Isten hívása, maradjatok meg abban azután is, amikor már Istennel együtt éltek.
(1 Korintus 7:24)***

Nem kell okvetlen pogány országokba mennünk, és otthonunk szűk körét sem kell odahagynunk - ha kötelességünk odafűz -, hogy Krisztusért dolgozhassunk. A családban, a gyülekezetben, rokonaink és ismerőseink, sőt még ügyfeleink körében is munkálkodhatunk Jézus Krisztusért.

Üdvözítőnk földi életének nagyobb részét türelmes munkában a názáreti kis ácsműhelyben töltötte el. Szolgáló angyalok vették körül az élet Urát,

midőn munkások és földművesek között járt-kelt, fel nem ismerve, tisztelet nélkül. Az Üdvözítő egyszerű foglalkozása közben is éppoly hűségesen teljesítette küldetését, mint amikor betegeket gyógyított, vagy a viharzó Galileai-tenger hullámain járt. Hasonló képpen haladhatunk mi is Jézussal, és dolgozhatunk vele alacsony sorsban és alsóbbrendű kötelezettségeink teljesítése közben is.

Pál apostol mondja: “Kiki, amiben elhívatott, atyámfiai, abban maradjon meg az Isten előtt” (1Kor 7:24). Az üzletember is úgy vezetheti üzletét, hogy hűsége és lelkiismeretessége által dicsőíti Mesterét. Ha hűséges, őszinte híve Krisztusnak, akkor hite minden eljárásában és vállalkozásában meg fog nyilvánulni; embertársainak Krisztus lelkületét fogja kinyilatkoztatni. A szorgalmas és becsületes munkásban annak képe tükröződhetik vissza, aki szerény élete folyamán Galilea halmain járt-kelt. Minden egyes keresztény úgy munkálkodjék, hogy mások, látva az ő jó cselekedeteit, a Teremtőt és Megváltót magasztalják.

(11) BÁR CSEKÉLYNEK VÉLJÜK TÁLENTUMAINKAT, MIÉRT FONTOS MÉGIS, HOGY HASZNÁLJUK ŐKET KRISZTUS SZOLGÁLATÁRA?

Minden vesszőt levág rólam, amely nem terem gyümölcsöt, termő vesszőimet viszont megmetszi és megtisztítja, hogy még bőségesebb és jobb termést hozzanak.
(János 15:2)

Sokan elvonják adományaikat és képességeiket Krisztus szolgálatából, és ezt azzal mentegetik, hogy másoknak sokkal magasabb képességeik vannak. Kialakult az a nézet, hogy csak a különleges adományokkal megáldott emberek alkalmasak Isten szolgálatára, s Isten ezt csak tőlük kívánja. Sőt sokan úgy vélekednek, hogy Isten csak az emberek egy osztályát tüntette ki kiválóbb képességekkel, a többieket pedig mellőzte, akiknek azután sem a fáradságban és munkában, sem a jutalomban semmi részük sincs. A példázat azonban nem így tanítja. Mikor a gazda összehívta szolgálait, mindegyiknek kijelölte munkáját.

(12) HOGYAN KÖZELÍTJÜK MEG AZ ÉLET TEENDŐIT, AMIKOR AZ ISTEN IRÁNTI SZERETET TÖLTI BE A SZÍVÜNKET?

De ne csak akkor, amikor szem előtt vagytok, hogy az emberek tetszését elnyerjétek! Szívvel-lélekkel végezzétek a munkátokat, mint Krisztus rabszolgái, akik Isten akaratát teljesítik! Örömteli szívvel lássátok el a feladataitokat, mintha nem is a gazdátokat, hanem közvetlenül az Urat szolgálnátok! (Efézus 6:6-7)

Még az élet szerényebb kötelezettségeinek teljesítése közben is szeretettel szolgálhatunk az Úrnak. Ha Isten szeretete lakozik szívünkben, az életünkben is meg fog nyilatkozni. Krisztus édes jó illata övez bennünket, és befolyásunk felemelő és áldást hozó lesz.

(13) MI MOTIVÁL MINKET, HA MEGFELELŐ KAPCSOLATBAN VAGYUNK ISTENNEL?

Minden munkátokat szívvel-lélekkel végezzétek, mint akik nem embereknek, hanem az Úrnak dolgoztok.

(Kolossé 3:23)

Ne várjatok előbb rendkívüli alkalmakra, sem különös képességekre, hogy Isten ügyéért munkálkodhassatok. Ne aggódjatok azon, hogy mit gondol rólatok a világ. Ha életetek hitetek tisztaságáról s becsületességéről tesz bizonyosságot, és mások meggyőződnek arról, hogy segíteni akartok rajtuk, akkor fáradozásotok nem lesz hiábavaló.

(14) MILYEN GYÜMÖLCSE LESZ EGY HITBEN ÉS MÁSOK TÁMOGATÁSÁVAL TÖLTÖTT ÉLETNEK?

Ne felejtsetek, hogy aki kevés magot vet a szántóföldjébe, az keveset is fog aratni! Aki pedig bőven vet, az majd bőven is arat. (2 Korintus 9:6)

Krisztus legkisebb és legszerényebb tanítványai is áldására lehetnek másoknak. Talán nincsenek tudatában, hogy jót cselekszenek, de öntudatlanul is tőlük áradhat ki az áldásnak mind inkább mélyülő és szélesbülő forrása; ám fáradozásaik áldásos gyümölcsei csak a leszámolás nagy napján lesznek nyilvánvalókká. Nem tudják, sőt nem is érzik, hogy valami nagyot cselekszenek, de fáradozásaik eredménye felől nem kell aggódniuk. Csak nyugodtan

haladjanak tovább és hűségesen végezzék azt a munkát, amelyet Isten gondviselése rájuk bíz, s életük nem lesz hiábavaló. Krisztus képe mindinkább kialakul szívükben; Isten munkatársai ebben az életben így lesznek alkalmasak arra a magasabb munkára és zavartalan öröme, mely az örök életben vár rájuk.

Hálás vagyok Jézusnak, hogy ott hagyta a menny dicsőségét az emberiség szükségei miatt.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Imádkozom, hogy a Szent Szellem vezessen Krisztus evangelizációs példájának követésében: először, hogy megismerkedjek emberekkel és barátságot építsek; másodszor, együttérzést tudjak mutatni a fizikai szükségleteik iránt és elnyerjem a bizalmukat; és aztán elmondjam nekik az evangélium jó hírét.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Tudatában vagyok annak, hogy a leggazdagabb szellemi áldásokat és növekedést azok nyerik el, akik másokat szolgálnak. Odaszánom életem Isten szolgálatára és imádkozom, hogy Ő vezessen a mások iránti szolgálatban.

Karikázd be: Igen Bizonytalan



11. Lecke

Isten Ismerete

**(1) MI AZ A FORRÁS, AMI
MINDIG A RENDELKEZÉSÜNKRE
ÁLL, HOGY MEGISMERJÜK
ISTENT ÉS AZ Ő CSODÁLATOS
DICSŐSÉGÉT?**

***Az ég hirdeti Isten dicsőségét, kezének
alkotásairól beszél az égboltozat.
(Zsoltárok 19:1)***

Istennek vannak útjai, melyek által megismerteti magát, s szoros összeköttetésbe hozhat bennünket önmagával. A természet szüntelenül hat érzékeinkre, és a szív fogékonnyá válik Isten szeretete és dicsősége iránt, mely kezeinek művei által megnyilatkozik. A fogékony fül meghallja és megérti Istennek a természetben megnyilvánuló szavát. A zöld mezők, a sudár fák, a virágillat, a tovaszálló felhők, a hulló

eső, a csörgedező patak, az egek pompája és fensége szívünkhöz szólnak, és az Alkotó megismerésére buzdítanak bennünket.

Üdvöztőnk fenséges tanításában állandóan a természetből veszi hasonlatait. Példázataiban a fák, a madarak, a völgyben illatozó virágok, a hegyek, a tenger, a pompásan díszített égboltozat és a mindennapi élet körülményei és eseményei egyaránt szorosan összefüggnek az igazság igéivel, úgy, hogy még az emberi élet fáradalmi és viszontagságai közepette is hozzáférhetők számunkra.

Isten azt akarja, hogy gyermekei becsülni tudják művét, hogy örülni tudjanak az egyszerű, csendes pompának, mellyel földi otthonukat feldíszítette. Ő maga is szereti a szépet, de mindenekelőtt a jellembeli szépséget és tisztaságot. Azt szeretné, ha a tisztaságot és az egyszerűséget, a virágok országának eme csendes díszait ápolnánk.

(2) HOGYAN LÁTHATJUK ÉS HALLHATJUK ISTENT SZÓLNI A MINDENNAPI ELFOGLALTSÁGUNKBAN?

Ha meg is haragudtok, de ne vétkezzetek! Szálljatok magatokba, mikor este lefekszetek, és csillapodjatok! (Zsoltárok 4:4)

A figyelmes, szemlélődő embernek a teremtet világ a bizalom és engedelmesség becses példáit adja. A csillagoktól kezdve, melyek a világegyetem végtelenségében

évezredek óta követik kijelölt pályájukat, a legkisebb parányig, az atomig, minden-minden engedelmeskedik a Teremtő akaratának.

(3) HOGYAN MUTATJA MEG ISTEN AZ Ő IRGALMÁT ISTEN A TEREMTMÉNYEI IRÁNT?

Gondoljátok meg, két veréb ára egy fillér, mégsem pusztulhat el közülük egy sem Mennyei Atyátok tudta nélkül! Ő még a hajszálaitokat is számon tartja, (Máté 10:29, 30)

Isten gondot visel mindenekre, és fenntart mindent, amit alkotott. Kezében tartja a mindenség megszámlálhatatlan világait, de ugyanakkor gondoskodik a kismadár szükségleteiről is, amely félelem és gond nélkül zengi egyszerű kis dalát. Ha az ember napi munkájába megy, ha térdre borulva imádkozik, ha nyugodni tér, ha a szegény ember ebédre hívja össze gyermekeit vagy a gazdag palotájában dúslakodik, mennyei Atyánk az élet minden egyes mozzanatára gondosan őrködik. Egyetlen könny sem hullhat le az Ő tudta nélkül, és egyetlen vidám mosoly sem kerül el figyelmét.

(4) MILYEN BIZNYOSSÁGUNK VAN, AMIKOR SZERETJÜK AZ URAT ÉS A KEZÉBE TETTÜK AZ ÉLETÜNKET?

Egészen biztosak vagyunk benne, hogy minden összedolgozik azoknak a javára, akik Istent szeretik — akiket ő a saját terve szerint elhívott. (Róma 8:28)

Ha mindezt igazán hinni tudnánk, akkor összes felesleges aggodalmunk eltűnne. Nem csalatkoznánk olyan gyakran az életben, hanem vigasztalódva tennénk le kis és nagy gondjainkat Isten kezébe, kinek semmi gond és fáradság sem sok, s akinek a legsúlyosabb teher sem nehéz. Akkor oly lelki nyugalomnak örvendhetnénk, aminőt hosszú időn át nélkülöztünk.

**(5) MI AZ, AMIT ISTEN
„MINDENNEL” TENNI FOG AZ Ő
MEGVÁLTOTT GYERMEKEI
ÉRDEKÉBEN, AMI SOKKAL
DICSŐSÉGESEBB LESZ, MINT
AMIT EL TUDUNK KÉPZELNI?**

*Ekkor az, aki a trónon ült, megszólalt:
„Lásd, én mindent megújítok!” Majd
így szólt hozzám: „Írd le, mert ezek a
beszédek megbízhatók és igazak!”
(Jelenések 21:5)*

Ha e föld pompájában és szépségében gyönyörködünk, gondoljunk az eljövendő világra, amelyben soha semmi nyoma sem lesz a bűnnek és halálnak, ahol a természet nem viseli majd az átok nyomát. Képzeljétek magatokat az üdvözültek boldog honába, és gondoljatok arra, hogy ez az ország olyan dicső lesz, hogy a legtermészetesebb képzelet sem tudja lefesteni. Az a sok jó adomány, melyeket Isten a természetben ajándékoz nekünk, csak halvány tükörképe az Ő dicsőségének. Írva van: “Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek” (1Kor 2:9).

A költők és természettudósok sokat beszélnek a természet szépségeiről, de csak a keresztény épülhet a legteljesebb és legszebb örömmel a föld szépségein, mert ő az Atya művét ismeri fel bennük; a virágban, a cserjében és fákban az Ő szeretetét látja. Senki sem értheti meg teljesen a hegy, völgy, folyó és tenger jelentőségét, aki nem látja bennük kifejezve Istennek az emberek iránti szeretetét.

(6) MILYEN IGAZSÁGOKRA DERÜL FÉNY ISTENRŐL, AMIKOR ÖSSZHANGBAN VAGYUNK AZ Ő SZELLEMÉVEL?

*Szereti az igazságosságot, az igaz
ítéletet, telve van az egész Föld hűséges
szeretetével! (Zsoltárok 33:5)*

Isten gondviselő munkálkodása és Lelkének szívünkre való befolyása által beszél hozzánk. Fenséges tanulságokat vonhatunk le mindennapi életünkből, környezetünkből s a napi változatosságokból, ha szívünk fogékony az ilyen tanulságok iránt.

(7) MIÉRT JEGYEZTÉK LE A PATRIÁKÁL ÉS PRÓFÉTÁK TAPASZTALATAIT AZ IGÉBEN?

*Mindaz, amit az Írásokban régebben
megírtak, most a mi tanításunkat
szolgálja. Azért írták le, hogy az
Írások által felbátorodjunk, képesek
legyünk a türelmes kitartásra, és
erősen belekapaszkodjunk a
reménységbe. (Róma 15:4)*

Isten szól hozzánk Igéjében is. Abban még világosabban nyilatkozik meg jelleme, hozzánk való viszonya és nagy váltságterve. Előttünk fekszik a próféták, az ősatyák és a többi szent férfiak története. Mindannyian“hozzánk hasonló természetű” emberek voltak (Jak 5:17). Látjuk, hogy hozzánk hasonlóan nekik is küzdeniük kellett a csüggedésekkel, kísértésekkel, de mégis mindannyiszor felülkerekedtek, és Isten kegyelme által győzelmet arattak. Ha példáikat látjuk, az életszentségre irányuló törekvéseinkhez bátorságot merítünk. Ha azon fenséges tapasztalatokról olvasunk, melyeket ezek a férfiak szereztek, ha azt a fényt, szeretetet és áldást szemléljük, melyeknek örvendhettek, ha arról a munkáról olvasunk, melyet a nekik adott kegyelem által elvégezhettek, akkor ugyanaz a Lélek, mely ihlette őket, felgyújtja ma bennünk is a lelkesedés szent lángját; teljes szívünkből vágyakozunk hozzájuk hasonló jellemre és hozzájuk hasonlóan járni Istennel.

(8) MI AZ A KÉT KÜLÖNLEGES ÁLDÁS, AMIRE AZ IGE TANULMÁNYOZÁSA KÖZBEN LELÜNK?

Buzgón tanulmányozzátok az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy azok által kaptok örök életet. Jóllehet az Írások is rólam tanúskodnak, (János 5:39)

Jézus azt mondta az ótestamentumi iratokról - és menynyivel inkább áll ez az újszövetségekről -:“Ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam” (Jn 5:39). Róla, a Megváltóról, kiben

összpontosul minden reményünk az örök életre. Hiszen az egész Szentírás Krisztusról beszél. Mert a teremtésről szóló első tudósítástól kezdve, “és nála nélkül semmi sem lett, ami lett”(Jn 1:3), a befejező ígéretig: “és ímé hamar eljövök”(Jel 22:12), az Ő művéről olvasunk, és az Ő hangját halljuk. Ha meg akarjátok ismerni az Üdvözítőt, kutassatok a Szentírásban! Isten Igéje töltse be egész szíveteket!

(9) MIÉRT FONTOS AZ IGÉN VALÓ ELMÉLKEDÉS ÉS ANNAK TALUMÁNYOZÁSÁN KERESZTÜL MEGISMERNI ISTENT?

*... Amit mondtam, az a Szent Szellemtől származik, és életet ad.
(János 6:63)*

Ez az élő víz, mely égető szomjúságokat csillapítja; ez a mennyei élő kenyér. Jézus kijelenti: “Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő vérét, nincs élet bennetek”(Jn 6:53); ennek magyarázatául pedig: “A beszédek, amelyeket én szólok néktek, lélek és élet”(Jn 6:63). Testünk abból épül fel, amit eszünk és iszunk; ugyanez a dolog természetes rendje a világban is: amin elmélkedünk, amin gondolkozunk, az ad lelki, szellemi lényünknek erőt és színt.

(10) PÁLHOZ HASONLÓAN, A BIBLIA MELY NAGYSZERŰ TÉMÁJÁVAL KELL FOGLALKONUNK ÉS MÁSOKKAL IS MEGOSZTANUNK?

Elhatároztam, hogy minden mást félretéve csakis Jézus Krisztusról fogok nektek beszélni, és róla is úgy, mint aki meghalt a kereszten. (1 Korintus 2:2)

A megváltás lényegébe maguk az angyalok is szeretnének bepillantani; az örökkévalóság végtelen korszakain át ezt fogják tanulmányozni, és erről fognak énekelni a megváltottak. Vajon nem méltó-e ez most is a leggondosabb figyelemre és kutatásra? Jézus leírhatatlan irgalmassága és szeretete, s az áldozat, melyet értünk hozott, méltó legkomolyabb és legalaposabb elmélkedésünkre. Gondolkodjunk többet Megváltónk és Közbenjárónk jellege és küldetése felett! Ha mennyei dolgokon elmélkedünk, akkor hitünk és szeretetünk erősödik; imáink kedvesebbek lesznek Isten előtt, mert több hit és szeretet fogja azokat áthatni. Értelmesek és komolyak lesznek. Jézusba vetett bizalmunk erősödni fog, és napról napra gazdagodunk abban a tapasztalatban, hogy Ő “mindenképpen idvezítheti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez” (Zsid 7:25).

(11) JELLEMÜNK MEGERŐSÍTÉSE ÉRDEKÉBEN MILYEN JELLEGŰ DOLGOKAT TANÁCSOL AZ IGE ELMÉLKEDÉSI TÉMAKÉNT?

Végül, testvéreim, azokon a dolgokon gondolkodjatok, amelyek igazak, dicséretre méltók, igazságosak, tisztességesek, szépek, tiszteletre méltók, kiválók és dicséretesek. (Filipi 4:8)

**(12) AMINT EGYRE JOBBAN
MEGISMERJÜK ISTENT ÉS AZ Ő
SZENTSÉGÉT AZ IGÉN VALÓ
ELMÉLKEDÉS KÖZBEN, MILYEN
HATÁSSAL LESZ RÁNK ÉS A MI
MÁSOKNAK TETT
BIZONYSÁGTEVÉSÜNKRE?**

*Mi azonban mindannyian fedetlen
arccal tükrözzük vissza az Úr
dicsőségét. Eközben pedig az Úr
Szellemé által fokozatosan átváltozunk,
egyre jobban hasonlítunk őhozzá, és
dicsőségről-dicsőségre jutunk.
(2 Korintus 3:18)*

Ha Üdvözítőnk tökéletességét
szemléljük, akkor bennünk is felébred a
vágy, hogy teljesen átalakuljunk,
megújuljunk az Ő képmására. Lelkünk
éhezi és szomjúhozza azt, hogy Hozzá
hasonlítsunk, akit imádunk. Minél
inkább Krisztusra irányítjuk
gondolatainkat, annál inkább fogunk
róla másoknak beszélni és képviselni Őt
az egész világ előtt.

**(13) KIT FOG ISTEN IGÉJE
MEGVILÁGOSÍTANI ÉS BÖLCSSÉ
TENNI?**

*Az Örökkévaló tanítása tökéletes,
helyreállítja az ember lelkét. Az
Örökkévaló törvénye megbízható,
bölcsé teszi még az egyszerű embert is.
(Zsoltárok 19:7)*

A Bibliát nem csupán a tanult
emberek részére írták, ellenkezőleg: a
népnek szánták. Az üdvösség
ismeretéhez szükséges nagy igazságok
oly világosak, mint a déli napfény; senki

sem veszhet el, kivéve azokat, akik Isten világos akarata helyett saját véleményüket követik.

(14) MIÉRT OLYAN FONTOS, HOGY SZEMÉLYESEN TANULMÁNYOZZUK ISTEN IGÉJÉT?

Igyekezz mindent megtenni, hogy Isten tetszését elnyerjed! Légy Istennek olyan szolgálója, akinek nem kell szégyenkeznie Ura előtt semmiért, és aki helyesen tanítja és alkalmazza Isten igazságait! (2 Timóteus 2:15)

Ne hallgassunk emberi véleményre a Szentírás tanait illetőleg, hanem kutassunk magunk Isten szavában! Ha mások gondolkodnak helyettünk, akaraterőnk és képességeink megbénulnak. Nemesebb szellemi erőink elsatnyulnak, és elveszítik képességüket, ha nem összpontosítjuk azokat az elmélkedésre méltó gondolatkörökre. Az értelem bővül, ha a Biblia jellemképeinek, tárgyköreinek kapcsolatait kutatja, szöveget szöveghez, lelkieket lelkiekhez mér. JV 67.4

Semmi sem képes értelmünket jobban erősíteni, mint a Szentírás beható tanulmányozása. Nincs könyv, melynek tartalma olyan hathatósan emelné gondolatainkat, fejlesztené szellemi erőinket, mint a Biblia, mély és nemesítő igazságaival. Ha Isten szavát úgy tanulmányoznánk, mint kellene, akkor magas fokú értelmet, lelki nemességet és jellemstilárdságot láthatnánk az emberek között, amelyet ma nagyon ritkán látunk.

(15) MILYEN JELLEGŰ TANULMÁNY VAN A LEGNAGYOBB HASZNUNKRA?

*Szívemben őrzöm szavaidat, mint rejtett
kincseket, nehogy vétkezzem ellened!
(Zsoltárok 119:11)*

A Szentírás felületes olvasásából azonban kevés hasznunk lesz. Lehet, hogy valaki elejétől végéig elolvassa a Bibliát anélkül, hogy észrevenné rejtett szépségeit és megértené mélységes lelki kincseit. Egy-egy íráshely alapos tanulmányozása, míg azt teljesen megérthetjük, amíg Isten üdv- és váltságterve tisztán áll előttünk, többet ér, mint sok fejezet gyors átolvasása, ha ezzel meghatározott célunk nincs, és belőlük nem vonunk le tanulságokat. Legyen a Biblia állandóan velünk! Olvassuk, valahányszor alkalom van rá, vessük szövegeit emlékezetünkbe! Ha az utcán járunk-kelünk, olvashatjuk egy-egy fejezetét, elmélkedhetünk azon és emlékezetünkbe véshetjük.

(16) HOGYAN KÖZELÍTSÜK MEG HELYESEN A BIBLIATANULMÁNYOZÁST, HA AZT SZERETNÉNK, HOGY HEYESEN ÉRTELMEZZÜK A LEGMÉLYEBB IGAZSÁGAIT?

*Mert „parancsra új parancs,
szabályra új szabály, parancsra új
parancs, szabályra új szabály, még*

***egy kicsi, még egy kicsi...”. —
tanításuk ebből áll. (Ézsaiás 28:10)***

Komoly kutatás és imával párosult tanulmányozás nélkül nem tehetünk szert igaz bölcsességre. A Szentírás számos része olyan világos, hogy lehetetlen félreérteni; vannak azonban egyes helyek, melyeket már nem oly könnyű megérteni, hogy az első pillanatban tisztában lehetnénk jelentésével. Egyik íráshelyet a másikkal kell egybevetnünk. A gondos kutatás és imával teljes elmélkedés a legfőbb feltételek. Az ilyen tanulmányozás gazdagon megjutalmaz. Amint a bányász a földrétegek alatt elrejtett nemes fém-ereket fedez fel, hasonlóképpen talál a fáradhatatlan kutató is oly mélyebb igazságokat Isten szavában, melyek a felületes olvasó előtt rejtve maradnak. Az Isten Lelkétől ihletett szavak, ha szívünkbe vessük, az élet forrásának árjaivá válnak.

**(17) MIÉRT FONTOS, HOGY
MIELŐTT TANULMÁNYOZNÁNK
AZ IGÉT KÉRJÜK A SZENT
SZELLEMET, HOGY ADJON
MEGVILÁGOSODÁST?**

***Kérdezz tőlem, Jeremiás, és válaszolok
neked: nagy és hozzáférhetetlen
titkokat mutatok, amelyeket
máskülönben nem tudhatsz.” (Jeremiás
33:3)***

Sohase tanulmányozzuk a Bibliát ima nélkül! Mielőtt kinyitnánk, kérjük a Szentlélek világosságát és megkapjuk. Amikor Nátánáel Jézushoz jött, az

Üdvöztető így szólt: “Ímé, egy igazán izraelita, akiben hamisság nincsen.” Nátánáel kérdezi: “Honnan ismeresz engem?” A felelet így hangzott: “Mielőtt hitt téged Filep, láttalak téged, amint a fügefa alatt voltál” (Jn 1:48-49). Jézus ma is hasonlóképpen lát bennünket, amikor kis kamránkban leborulunk, és világosságot kérünk tőle, hogy az igazságot megérthessük. A világosság honából jött angyalok fogják azokat vezetni, akik alázatos szívvel kérik Isten segítségét.

(18) KI ÁLTAL ÉRZEIK AZ ISTENI KIJELENTÉS?

Azonban eljön majd az Igazság Szelleme, aki bevezet benneteket a teljes valóságba, mert nem a saját gondolatait mondja majd, hanem azt, amit az Atyától hall. Kijelenti majd nektek az eljövendő dolgokat. (János 16:13)

A Szentlélek magasztalja és dicsőíti a Megváltót. Feladata: Krisztust, az általa hozott megváltást tisztaságában és igazságában szemünk elé tárni. Jézus így szólt: “Mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek” (Jn 16:14). Az igazság Lelke az isteni igazságok leghathatósabb tanítója. Mily sokra becsüli Isten az emberiséget, hogy megváltásáért egyszülött Fiát a halálra adta, és Lelkét ajándékozta, hogy állandó tanítónk és vezetőnk legyen.

Isten Igéjében tudást, türelmet, vigasztalást és reményt találok. Arra kérem Őt, hogy adjon a szívembe égő

vágyat az ige tanulmányozására, hogy megismerjem az igazságát és ne vétkezzek ellene.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Arra kérem a Szent Szellemet, hogy
legyen a Tanárom és hogy adjon
nekem egy alázatos szívet. Imádkozom
bölcességért, hogy helyesen építsem az
igét az ígére, és megértsem az
igazságot.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Az a célom, hogy keressem az Urat
teljes szívemmel, értelmemmel és
lelkemmel. Az a szívem vágya, hogy
megértsem a Szent Szellem vezetését,
hogy követni tudjam az örökkévalóság
útjára vetődő Ige fényét.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

This image shows a full page of white paper with horizontal black ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a template for handwriting practice or general writing. There are no margins, text, or other markings on the page.



12. Lecke

Az Ima Magasztos Kiváltságunk

(1) MIÉRT OLYAN FONTOS AZ IMÁN KERESZTÜLI KAPCSOLAT ISTENNEL?

***Akkor majd segítségül hívtok, hozzám
jöttök, és könyörögtök — én pedig
meghallgatlak titeket, és teljesítem
kérdéseiteket. (Jeremiás 29:12)***

Isten szól hozzánk a természet, a kinyilatkoztatás, gondviselése és Lelkének befolyása által. Mindez azonban nem elégséges; előtte nekünk is ki kell tárni szívünket. A helyes lelki élet fejlődéséhez szükséges, hogy valóságos összeköttetésben legyünk mennyei Atyánkkal. Ha szívünk hozzá vonzódik, és műveit, irgalmasságát, áldásait állandóan szemünk előtt is tartjuk, ez még nem jelenti azt, hogy vele érintkezünk, hogy közösségben

vagyunk vele. Hogy ezt elérhessük, mindennapi életünkben is hozzá kell folyamodnunk tanácsért.

Szívünket feltárni Istennek, mint barátunknak, ez az ima. Nem mintha szükséges lenne, hogy elmondjuk Istennek, kik vagyunk, mit akarunk, hanem hogy ily módon Istent a szívünkbe fogadhassuk. Az ima nem Istent hozza le hozzánk, hanem bennünket emel fel őhozzá.

(2) MILYEN TETTRE HÍV JÉZUS MINKET, AMINT HOZZÁ IMÁDKOZUNK?

... Minden gondotokat bízjátok rá, mert ő gondot visel rátok! (1 Péter 5:7)

Jézus maga is gyakran imádkozott, amikor közöttük járt. Magára vette fogyatkozásainkat, gyengeségeinket, és áhítattal kért mennyei Atyjától támogatást és segítséget, hogy kötelességeire és próbáira felvértesse. Minden tekintetben Ő a mi példaképünk, gyengeségünkben testvérünk, aki “megkísértetett mindenekben hozzánk hasonlóan” (Zsid 4:15), de mint az egyedüli büntelen, természete visszariadt a gonosztól; lelki fájdalmakat és kínokat szenvedett el a bűnös világban. Emberi mivolta az imát szükségletévé és kiváltságává tette. Atyjával való közösségében vigaszt és örömet talált. Ha tehát az emberiség Megváltója, az Isten Fia, szükségét érezte az imának, mennyivel inkább fontos, hogy mi, bűnös, gyenge emberek is felismerjük annak szükségét,

hogy bensőségesen és állandóan imádkozzunk Istenhez!

(4) HOGYAN KÖZELÍTSÜK ISTENHEZ IMÁBAN?

Ha pedig Jézus a Főpapunk, akkor bátran és bizalommal lépünk oda az Atya-Isten kegyelmének Trónjához! Nála bőségesen megtaláljuk mindazt a megbocsátást, segítséget és kedvességet, amire éppen szükségünk van — s mindezt a legalkalmasabb időben. (Zsidók 4:16)

Mennyei Atyánk arra vár, hogy ránk áraszthassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy szüntelenül merítsünk és igyunk határtalan szeretete forrásából. Nem különös-e mégis, hogy olyan keveset imádkozunk?! Isten mindig kész meghallgatni legkisebb gyermekének is szívből fakadó imáját, és mi mégis oly kevés hajlandóságot mutatunk, hogy Isten elé vigyük kívánságainkat. Vajon mit gondolnak a mennyei angyalok a gyenge, elhagyott és kísértésnek kitett emberiségről, mikor látják, hogy Isten végtelen szeretete sokkal többet óhajt nekik adni, mint amennyit kérni tudnának, de ők mégis oly keveset imádkoznak, és oly kishitűek?! Az angyaloknak öröm Istent szolgálni és közelében tartózkodni. Legnagyobb örömük, hogy Istennel közösségben lehetnek; ám e föld fiai, akiknek pedig oly nagy szükségük van arra a segítségre, melyet egyedül Ő adhat, elégedetteknek látszanak Isten Lelkének világossága és a vele való közösség hiányában is.

(5) MI AZ A KÉT KULCSFONTOSÁGÚ DOLOG, AMI SEGÍT GYŐZNI A KÍSÉRTÉSEN?

*Ne aludjatok, hanem imádkozzatok,
hogy legyen erőtök ellenállni a
kísértésnek! Mert a szellem ugyan
készen áll, de az emberi természet
gyenge.” (Máté 26:41)*

A gonosz sötétsége körülveszi azokat, akik az imát elhanyagolják. A kísértés szavai, melyeket Sátán súg a fülükbe, bűnre csábítják őket azért, mert az ima magasztos kiváltságát nem használják fel állandóan. Miért is vonakodnak Isten gyermekei imádkozni, holott tudják, hogy az ima kulcs a hit kezében, amely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható kincseinek forrásai vannak felhalmozva. Folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká leszünk, és az egyenes ösvényről letérünk. Ellenfelünk folytonosan akadályozni akarja a kegyelem trónjához vezető utunkat, hogy a bensőséges imát és hitet nélkülözve, ne jussunk ahhoz a kegyelemhez és erőhöz, mellyel a kísértéseket legyőzhetjük.

(6) DÁVIDHOZ HASONLÓAN, MILYEN LELKI ÁLLAPOTBAN KELL LENNÜNK AHHOZ, HOGY ISTEN VÁLASZOLJON AZ IMÁNKRA?

*Ó, Isten, én Istenem! kívánkozom
hozzád, hogy nálad lehessenek! Ahogy a
kiszikkadt, kopár föld az esőre,*

***testem-lelkem úgy szomjazik
jelenlétedre, úgy kívánkozom hozzád!
(Zsoltárok 63:1)***

Vannak feltételek, melyek alapján elvárhatjuk, hogy Isten meghallgatja imáinkat. Az első feltétel az, hogy segítségének szükségét érezzük és felismerjük. Hisz megígérte: “Vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra” (Ésa 44:3). Azok, akik éheznek és szomjúhozók az igazságot, és akik szívük mélyéből vágyakoznak Isten után, biztosak lehetnek, hogy Isten megelégteti őket. De a szívnek nyitva kell lennie Isten Lelkének befolyása előtt, hogy az isteni áldásokat befogadhassa.

(7) MILYEN HÁROM LÉPÉST KELL TELJESÍTENI, HOGY VÁLASZT KAPJUNK AZ IMÁNKRA?

***Ezért mondom nektek: Kitartóan
kérjétek, és megkapjátok! Kitartóan
keressétek, és megtaláljátok!
Kitartóan kopogtassatok, és kinyitják
nektek az ajtót! (Lukács 11:9)***

Nagy ínségünk már önmagában is olyan érv, amely a legbeszédesebben szólal fel érdeünkben. Ámde nekünk kell az Urat keresnünk, hogy érettünk cselekedjen. “Kérjétek és adatik néktek” (Mt 7:7). És Ő, “aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” (Róm 8:32).

(8) HOGYAN BEFOLYÁSOLJ AZ IMÁINKAT A LÁZADÁS?

Aki elfordul Isten törvényétől és tanításától, még az imádsága is utálatos Isten számára. (Példabeszédek 28:9)

Ha igazságtalanságot rejtegetünk szívünkben, és tudatosan vétkezünk, az Úr nem hallgathat meg bennünket; csak a bűnbánó és összetört szív imája kedves előtte. Ha minden felismert igazságtalanságot jóvátettünk, remélhetjük, hogy Isten meghallgatja kérésünket. Érdemeink sohasem ajánlanak bennünket Isten kegyelmébe; egyedül Krisztus érdeme és szolgálata vált meg, és az Ő vére tisztít meg bennünket; a mi munkarészünk az, hogy az imameghallgatás feltételeinek eleget tegyünk.

(9) MI A KÖVETKEZŐ KRITIKUS ELEM AZ IMÁINKRA KAPOTT VÁLASZ KAPCSÁN?

Azért mondom nektek: amikor imádságban kértek valamit, higgyétek, hogy az már a tiétek, és akkor valóban meg is fogjátok kapni! (Márk 11:24)

A győzelmes ima másik eleme a hit. “Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik” (Zsid 11:6). Jézus így szólt tanítványaihoz: “Amit könyörgéstelekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek” (Mk 11:24).

Az ígéret határtalan, és hű az Isten, aki adta. Ha nem is nyerjük el azonnal,

amit kérünk, mégis higgyük, hogy az Úr hallja kérésünket, és teljesíteni fogja. Sokszor annyira tévedünk, és annyira rövidlátók vagyunk, hogy oly dolgokat kérünk, amik a legkevésbé sem válnának áldásunkra. Mennyei Atyánk szeretetből úgy válaszol imáinkra, hogy azt adja csak meg, ami javunkra szolgál, s amit magunk is kívánnánk, ha a Szentlélektől megvilágosítva a dolgok valódi állását láthatnánk. Ha imáink látszólag nem részesültek meghallgatásban, erősen ragaszkodjunk az ígérethez. A meghallgatás ideje bizonytal el fog jönni, s elnyerjük azokat az áldásokat, melyekre legnagyobb szükségünk van. De merészség azt állítani, hogy imánk mindenkor és úgy hallgattatik meg, amint és ahogyan kívánjuk. Isten sokkal bölcsebb, semhogy tévedhetne, és sokkal jobb, mintsem visszatartsa jó adományokat azoktól, akik igazságban járnak. Azért bízzatok benne, megvigasztalódva, még akkor is, ha imátok nem talál azonnal meghallgatásra. Bízzatok sziklaszilárdan ígéretében: “Kérjétek és adatik néktek!”

(10) MILYEN IGÉRETÜNK VAN, HA ALÁZATOS ÉS BIZAKODÓ HITTEL TÁRJUK ISTEN ELÉ SZÜKSÉGEINKET?

Ezért teljes bizalommal fordulhatunk Istenhez: ha az ő akarata szerint kérünk valamit, biztos, hogy meghallgat bennünket! 15 Ha pedig biztosak vagyunk benne, hogy meghallgat — bármit is kérünk tőle

—, akkor azt is tudjuk, hogy amit kértünk, azt meg is adta. (1 János 5:14-15)

Ha félelmünkre és kétségeinkre hallgatunk, vagy ha minden titokba bele akarunk látni, mielőtt igaz hitünk lenne, nehézségeink mind nagyobbak lesznek. Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, kinek tudása végtelen, aki összes teremtményeit ismeri, s szava és akarata által kormányoz mindeneket, s feltárjuk hitben és alázatosságban mindazt, ami szívünket nyomja, akkor meghallgatja jajkiáltásainkat, és megenyhíti szívünket. A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel és részvétellel hajol le hozzánk, ez mégis úgy van. Bár láthatóan nem érzékeljük jelenlétét, keze mégis szeretettel és szívbéli részvétellel megpihen rajtunk.

(11) MI HATÁROZZA MEG AZ ISTENTŐL JÖVŐ MEGBOCSÁTÁSUNKAT?

Mert ha megbocsátjátok az embereknek bűneiket, akkor Mennyei Atyátok is megbocsát nektek. 15 De ha nem bocsátotok meg másoknak, akkor Mennyei Atyátok sem bocsát meg nektek.” (Máté 6:14-15)

Ha kegyelmet és áldást kérünk Istentől, szívünket is a szeretet és megbocsátás lelkületének kell áthatnia.

Hogy is imádkozhatjuk: “Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek” (Mt 6:12), holott haragot tartunk szívünkben? Ha imáink meghallgatását elvárjuk, akkor nekünk is éppúgy és olyan mértékben kell megbocsátanunk másoknak, amilyen mértékben mi elvárjuk bűneink bocsánatát.

(12) MILYEN GYAKRAN KELL A SZÍVÜNKNEK KÖZÖSSÉGBEN LENNIE ISTENNEL A SZENT SZELLEM ÉS IMÁN KERESZTÜL?

*Az imádkozásban tartsatok ki, legyetek éberek és hálás szívűek.
(Kolossé 4:2)*

Az imában való kitartás szintén feltétele a meghallgatásnak. Mindig imádkoznunk kell, ha növekedni akarunk hitben és tapasztalatokban. Állhatatosnak kell lennünk az imában (Róm 12:12), és vigyáznunk kell abban hálaadással (Kol 4:2). Péter így figyelmezteti a hívőket: “Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok” (1Pt 4:7). Pál apostol is int bennünket: “Imádságotokban és könyörgéstelekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt” (Fil 4:6). Júdás levelében a következőket olvashatjuk: “Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében” (Júd 20-21). A szüntelen ima a léleknek Istennel való szakadatlan egyesülése; általa az Istentől jövő élet

árad a mi életünkbe, életünk tisztasága és szentsége viszont Istenhez kapcsol bennünket.

Szükséges, hogy kitartóan, szorgalmasan imádkozzunk; ne engedjük, hogy ebben bármi is gátoljon. Minden erőnket feszítsük meg, hogy szívünk Jézussal a közösséget fenntartsa. Keressük az alkalmakat az imára, bárhol kínálkozzék is. Azok, akik igazán törekszenek az Istennel való közösségre, rendszeresen felkeresik az imagyülekezéseket, mindenben eleget tesznek kötelezettségeiknek, és legkomolyabb buzgalommal igyekeznek az összes áldásokat elnyerni! Minden alkalmat felhasználnak, hogy rájuk ragyogjon a mennyei fény sugara.

Hálás vagyok az Isten által kapott hatalmas megtiszteltetésért, hogy imában bármikor jöhetek hozzá Krisztuson keresztül.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Megértettem, hogy az imán keresztöli kapcsolat az Urral a mi élet mennyei mentőkötelünk. Az a vágyam, hogy állandó kapcsolatban éljek vele és megtapasztaljam az Ő békéjét az ima ajándékán keresztül.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Hiszem és bízom benne, hogy Isten meghallja és megválaszolja az imáimat az Ő időzítése és akarata szerint.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Karikázd be: Igen Bizonytalan

This image shows a full page of a document template designed for handwritten notes or essays. It features a series of evenly spaced, horizontal black lines across the entire width of the page, providing a guide for writing. The background is plain white, and there are no margins, headers, footers, or other markings present.



13. Lecke

Az Ima Ereje

(1) MI A BELSŐ IMA EREDMÉNYE?

Amikor imádkozol, menj be a szobádba, zárd be az ajtót, és titokban imádkozz Mennyei Atyádhoz! Ő látja, amit titokban teszel, és megjutalmaz érte! (Máté 6:6)

Imádkozzunk a családi körben; de mindenekfelett nem szabad a titkon való imát elhanyagolnunk, mert ez lelkünk lehelete, élete. Lehetetlen, hogy lelkünk fejlődjék, ha az imát elhanyagoljuk. A családi légkörben és nyilvánosan mondott imák nem elegendők. Csendben és egyedülletben öntsd ki szívedet; imád csak annak füléhez jusson, ki azt meghallgatja. Egyetlen kíváncsi fül se hallja meg ezen kéréseket. A csendes magányban mentes a lélek az összes külső befolyástól; elsősorban az izgalomtól. Nyugodtan, de buzgón

hatoljon fel imád Istenhez! Állandó és gyógyító lesz az a befolyás, mely Tőle árad, ki a titkokat látja s akinek fülei mindig nyitva vannak azok részére, akik szívük mélyéből hozzá kiáltanak.

Egyszerű, gyermeki hittel közösséget ápol a lélek Istennel, miáltal isteni fénysugarakat fogad magába, melyek erőt és kitartást kölcsönöznek a Sátán elleni küzdelemben. Isten a mi erősségünk örökkön örökké!

Imádkozzatok kamráitokban; mindennapi munkátok és hivatástok közben is gyakran emeljétek fel szíveteket Istenhez. Így járt Énok is Istennel. A jó illatú áldozathoz hasonlóan szállnak fel ezek az imák a kegyelem trónjához. Kinek szíve Istenben nyugszik, azt Sátán soha le nem győzheti.

(2) MILYEN UTASÍTÁS ERŐSÍTI MEG AZ IMA FONTOSSÁGÁT EBBEN AZ IGEVERSBEN?

Szüntelen imádkozzatok!
(1 Tessalonika 5:17)

Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istenhez való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, mikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel

Jézushoz sóhajtasunkat: “Jöjj és maradj szívemben mint mennyei vendég.”

Lehet, hogy romlott légkör vesz körül bennünket, de mégsem kell annak mérgét magunkba szívunk: élhetünk az égnek tiszta levegőjében. A tisztátalan vágyak és szentségtelen gondolatok minden ajtaját szorosan elzárhatjuk, ha szívünket bensőséges imában emeljük Istenhez. Azok, akik szívüket nyitva tartják Isten áldása és segítsége előtt, sokkal szentebb légkörben élnek, mint amely őket a földön körülveszi; állandóan közösségük lesz a mennnyel.

(3) MI AZ EREDMÉNYE ANNAK, HA ÁLLANDÓ KAPCSOLATBAN VAGYUNK KRISZTUSSAL?

***Megőrzöd őket teljes békességben,
mert szívük állhatatosan bízik
benned, Örökkévaló! (Ézsaiás 26:3)***

Jézusról tisztább fogalmakkal kell bírnunk, és helyesebben kell értékelnünk az örök valóságok becsét. A megszentelt élet szépségével kell Isten gyermekei szívének eltelni, és ezen végcél elérése érdekében a mennyei dolgok feltárásáért, isteni világosságért kell imádkoznunk.

Irányítsuk lelkünket a menny felé, hogy az Úr a mennyei légkörbe vonhasson bennünket. Annyira közel juthatunk Istenhez, hogy minden váratlan megpróbáltatás alkalmával oly természetesen fordul hozzá szívünk, mint a virág a napfény felé.

(4) MILYEN IGÉRETET AD ISTEN A MEGTÖRT SZÍVÜEKNEK?

***Felemeli a megalázottakat,
meggyógyítja sebeiket.
(Zsoltárok 147:3)***

Hozzátok gondotokat, örömeitöket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat s mindazt, ami nyom és kínoz Isten elé! Terheiteket sohasem találja nehezeknek, soha ki nem fáraszthatjátok Öt. Ö, aki hajatok szálát is számon tartja, nem közömbös gyermekei szükségletei iránt. “Igen irgalmas az Úr és könyöröletes” (Jak 5:11). Nyomorunk és jajkiáltásunk szívéig hat. Vigyétek öhozzá mindazt, ami szíveteket nyomja. Senki sem oly nehéz, hogy ne bírná el, mert hisz Ö tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit. Békességünk feltételei közül egyik sem oly jelentéktelen, hogy ne részesítené figyelemben. Élettapasztalataink egyetlen fejezete sem oly homályos, hogy el ne olvashatná; nem lehet olyan nehéz helyzetünk, hogy meg ne oldhatná. Legkisebb tanítványát sem érheti kár, nem kínozzhatja gond szívünket, nem érhet öröm, és őszinte ima nem hagyhatja el ajkunkat, amely iránt ne viseltetne közvetlen érdeklődéssel. “Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket” (Zsolt 147:3). Isten és minden egyes lélek között oly gyengéd és bensőséges a viszony, mintha kívüle más lélek nem volna, akiért szeretett Fiának életét áldozta.

(5) KINEK A NEVÉBEN IMÁDKOZZUNK?

Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket! Én bíztalak meg benneteket, hogy menjetek, és teremjetek gyümölcsöt! Azt akarom, hogy maradandó gyümölcsöket teremjetek, és hogy az Atya adja meg nektek, amit csak kértek tőle a nevemben. (János 15:16)

Jézus így szólt:“...az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát ti érettetek; mert maga az Atya szeret titeket” (Jn 16:26-27). Megelőzőleg pedig az mondja:“én választottalak titeket..., hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek”(Jn 15:16). Ámde Jézus nevében imádkozni többet jelent, mint nevét említenünk az ima elején és végén. Jelenti azt, hogy Jézus lelkülete és indulata uralja imánkat; ígéreteit hisszük, kegyelmében bizakodunk, és munkáját végezzük.

(6) MILYEN GYAKORLATIAS KERESZTÉNY TETTE KAPCSOLJUK ÖSSZE AZ IMÁVAL ÉS DICSŐÍTÉSSEL?

Ellenben az Atya-Isten azt tekinti igazán istenfélőnek, aki gondot visel az árvákról és özvegyekről, és tisztán tartja magát a világ gonosz befolyásától. (Jakab 1:27)

akkor hiába mondjátok neki: „Isten veled, remélem, nem fogsz fázni, és lesz mit enned.” Ha nem adtok neki ruhát

***és ennivalót, ugyan mit érnek a szavak?
Bizony, nem érnek semmit! (Jakab
2:16)***

Isten nem kívánja, hogy remeték vagy szerzetesek legyünk, és a világtól visszavonulva szenteljük magunkat az Ő szolgálatára. Életünk legyen hasonló Krisztus életéhez, mind a magányban, mind a tömegben. Aki csupán imádkozik, de nem cselekszik, az csakhamar felhagy az imával is, vagy pedig imája külső formasággá válik. Mihelyt kivonják az emberek magukat a társadalmi élet és a keresztényt terhelő kötelezettségek teljesítése, valamint a kereszthordás alól, mihelyt megszűnnek a legkomolyabban fáradozni Urukért és Mesterükért, ki érettük dolgozott, bármily hűséges munkások voltak is, többé nincs miért imádkozniuk, és semmi sem készíteti őket áhítatra. Imájuk egyéni és önző lesz. Nem tudnak többé az emberiség szükségleteiért, Isten országának épüléséért és a munkához való erőért imádkozni.

(7) MI A KERESZTÉNY KÖZÖSSÉG CÉLJA?

***Ne hanyagoljuk el a közösség
összegyülekezéseit — mint egyesek
teszik —, hanem bátorítsuk egymást!
Annál is inkább, mivel látjuk, hogy
közeledik az a bizonyos Nap!
(Zsidók 10:25)***

Nagy veszteségünk, ha az együttes imát elhanyagoljuk, amely pedig erősítene és bátorítana bennünket Isten szolgálatában.

Szívünkben Isten szavának igazságai lassanként elvesztik erejüket, fontosságukat és jelentőségüket. Megszentelő befolyásuk nem hat szívünkre, lelki életünk hanyatlik. Egymással való érintkezésünk sokat veszít melegségéből a kereszteni együttérzés hiányában. Aki csak magának él, nem tölti be azt a hivatást, melyet Isten kijelölt. Ha helyesen ápoljuk természetes társas hajlamainkat, ezáltal összeköttetésbe lépünk másokkal, és így kifejlődnek Isten szolgálatára alkalmas erőink.

Ha a keresztyének mindennapi érintkezésük közben többet beszélnének egymással Isten szeretetéről s a megváltás nagy igazságairól, az erősítésükre és vigasztalásukra szolgálna, és szívük felüdülne. Naponként többet tanulhatunk mennyei Atyánktól, s naponként jobban tapasztalhatjuk kegyelmét. Ha így élünk, akkor mind élénkebbé válik bennünk az a vágy, hogy beszéljünk szeretetéről, s ha így cselekszünk, szívünk felmelegszik és felbátorodik. Ha többet gondolnánk Jézusra, és többet beszélnének róla, akkor jobban érezhetnék jelenlétét is.

(8) MIRE ÖSZPONTOSÍTSUK A GONDOLATAINKAT ÉS VÁGYAINKAT, HOGY BÉKÉBEN ÉLJÜNK?

Megőrzöd őket teljes békességben, mert szívük állhatatosan bízik benned, Örökkévaló! Bízatok hát benne örökké, mert Jah Jahve a Kősziklánk örökké! (Ézsaiás 26:3-4)

***A mennyei dolgokon gondolkozzatok,
ne a földieken járjon az eszetek!
(Kolossé 3:2)***

Ha annyit gondolnánk Istenre, mint ahányszor kegyelmének bizonyítékait tapasztaljuk, akkor gondolataink állandóan nála időznének; élvezetté válna róla beszélni és nevét magasztalni. Szívesen beszélünk mulandó dolgokról, mert érdekelnek minket; szívesen beszélünk barátainkról is, mert szeretjük őket; örömeiket és bánatukat átérezzük. Ámde végtelenül nagyobb okunk van arra, hogy Istent jobban szeressük, mint barátainkat, és ezért a legtermészetesebb dolog az volna, hogy gondolatainkban legtöbbet vele foglalkozzunk, szeretetéről, irgalmasságáról beszéljünk, és mindenhatóságát magasztaljuk. A gazdag ajándékok, melyekkel Isten elhalmozott bennünket, ne vegyék annyira igénybe gondolatainkat és szeretetünket, hogy többé mit sem adjunk Istennek; ellenkezőleg, ezek mindennap órá figyelmeztessenek, és a hála és a szeretet kötelékeivel fűzzenek bennünket mennyei Jótevőnkhöz. Nagyon sokat foglalkozunk a mi nyomorúságos földi életünkkel. Irányítsuk lelki szemeinket a mennyei szentély nyitott kapujára, ahonnét Krisztus arcáról Isten fénye és dicsősége tükröződik vissza, aki“mindenképpen idvezítheti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez”(Zsid 7:25).

(9) MILYEN FONTOS ELEMÉKBŐL ÉPÜLJÖN FEL AZ IMÁNK?

*Az imádkozásban tartsatok ki, legyetek
éberek és hálás szívűek. (Kolossé 4:2
NKJV)*

Magasztaljuk Istent
többet“kegyelméért, és az emberek fiai
iránt való csodadolgaiért” (Zsolt 107:8).
Imáink és áhítataink ne csupán kérésből
álljanak! Gondolataink ne csupán saját
szükségleteinkre irányuljanak, hanem
gondoljunk azokra a jótéteményekre is,
melyeket elvettünk. Túl sokat sohasem
imádkozunk, de hálánkkal gyakran
takarékoskodunk. Napról napra
részesedünk Isten kegyelmének
ajándékaiban, és mégis mily kevés hálát
tanúsítunk iránta, mily keveset
magasztaljuk és dicsőítjük azért, amit
velünk cselekedett.

(10) MI FOG AZOK SZÍVÉBŐL ÁRADNI, AKIK ÖRÖMMEL ODASZÁNJÁK ÉLETÜKET ÉS TEHETÉSGÜKET ISTENNEK?

*Ott tartsátok meg Istenünk, az
Örökkévaló jelenlétében áldozati
lakomáitokat egész családokkal
együtt: örvendezzetek mindannak,
amivel az Örökkévaló megáldotta
kezetek munkáját. (5 Mózes 12:7)*

Rége, amikor Izráel fiai
istentiszteletre gyűltek egybe, az Úr
megparancsolta nekik:“És ott egyetek az
Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, és
örvendezzetek ti és a ti házatok minden

népe, kezetek minden kereszményének, amelyekkel megáld téged az Úr, a te Istened” (5Móz 12:7). Amit Isten dicsőségére tettünk, azt örömteli szívvel, dicsénekekkel és hálaadással ajánljuk fel; sohase szomorúan, búsan.

A mi Istenünk szeretetteljes, irgalmas Atya. Ne essék nehezünkre neki szolgálni. Ellenkezőleg, örüljünk és ujjongjunk, hogy szolgálhatunk és részt vehetünk munkájában. Isten nem akarja, hogy gyermekei, akiket oly dicsőn megváltott, kegyetlen és zsarnok munkaadónak tekintsék. Legjobb barátjuk Ő, és mikor Őt imádják, Isten velük van, tőle vigaszt és áldást várhatnak, mely szívüket örömmel és szeretettel tölti be. Isten azt akarja, hogy gyermekei az Ő szolgálatából vigaszt merítsenek, és inkább örömmel, mint tehernek tekintsék az Ő szolgálatát. Legbensőbb vágya, hogy mindazok, akik Őt imádják, szeretetének és előrelátásának számos jelét véve, mindennapi munkájukhoz erőt merítsenek, és kegyelmet nyerve, hűségesen és becsületesen járassanak el minden dologban.

(11) MI FOG KIDERÜLNI, AMIKOR A GONDOLATAINK, BESZÉLGETÉSEINK ÉS IMÁINK ÁLDJÁK ÉS DICSŐÍTIK ISTENT?

***Aki dicsérettel és hálaadással áldozik,
az dicsőít engem igazán! Aki ezen az
úton jár, az tapasztalja meg Isten
szabadító hatalmát! (Zsoltárok 50:23)***

Gyűljünk Krisztus keresztye alá! A megfeszített Krisztus legyen

elmélkedésünk, beszélgetésünk és
legszentebb örömünk tárgya.
Gondoljunk állandóan Isten áldásaira, és
ha végtelen szeretetét tapasztaljuk,
örömmel tegyünk le mindent azokba a
kezekbe, melyek érettünk a keresztre
szegeztettek.

(12) MI KELLENE ÁLLANDÓAN A NYELVÜNKÖN LEGYEN, HA ELISMERTÜK ISTEN JÓSÁGÁT?

*Adjanak most hálát az Örökkévalónak
jóságáért, és csodáiért, amelyeket az
emberekkel tett! Hálával áldozzanak,
és örömeikkel hirdessék az
Örökkévaló tetteit!*
(Zsoltárok 107:21-22)

Szívünk az imának, hálaadásnak
szárnyain jöhet közelebb az éghez. A
mennyenben hálával magasztalják és
gyönyörű énekekkel dicsőítik Istent,
és midőn mi kifejezzük szívünk
háláját, istentiszteletünk mindinkább
hasonlóbb lesz a mennyei
seregéhez. “Aki hálával áldozik, az
dicsőít engem” (Zsolt 50:23), mondja
az Úr. Lépjünk tehát mindnyájan
tiszteletteljes örömmel Alkotónk elé
hálával és dicsénekekkel (Ésa 51:3).

*Felismertem, hogy szükségem van
arra, hogy állandóan kapcsolatban
legyek Istennel úgy közösségi és
magán imában az Istennel való
mindennapi megtapasztalásom
során.*

Karikázd be: *Igen* *Bizonytalan*

Megértettem, hogy fontos Istent magasztalni, és hálát adni az Ő kegyelméért és jóságáért, amikor imádkozom.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Hálás vagyok azért a kiváltságért, hogy
jöhetek Isten trónjához imában és
kérhetem az Ő hatalmas erejét magam
és mások számára.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

[illegible]



14. Lecke

Mit tegyünk kételyeinkkel

**(1) MILYEN VÁLASZT ADOTT
JÉZUS AZOKNAK, AKIK
KÉTSÉGBE VONTÁK AZ Ő
ISTENSÉGÉT?**

*Ekkor néhány farizeus és
törvénytáncító azt kérte Jézustól, hogy
bizonyítékul tegyen valami
csodát. Jézus így válaszolt: „Ez a
gonosz és hűtlen[e] nemzedék
mindenáron valamilyen csodás jelt
kíván bizonyítékul, de nem fognak
más csodát látni, csupán azt, amely
Jónás prófétával történt!
(Máté 12:38-39)*

Kezdő keresztényeket néha elfogja a kétely. A Biblia sok olyan dolgot tartalmaz, amely érthetetlen és homályos előttünk, és Sátán ezeket használja fel, hogy általuk megingassa hitünket az Írásban mint Isten kinyilatkoztatott szavában. Kérdik: „Hogy ismerhetem fel az üdvnek igaz útját? Ha a Biblia igazán Isten szava, hogyan szabadulhatok meg ilyen kétségektől és kísértésektől?”

Isten sohasem kívánja tőlünk, hogy valamit elhiggyünk anélkül, hogy elegendő bizonyítékot adna, melyre hitünket alapozhatjuk. Számos bizonyosság szól értelmünkhöz Isten létezéséről, jelleméről és Igéjének igaz voltáról. Ámde Isten a kételkedés lehetőségét nem távolította el. Mert hitünknek határozott bizonyítékokon és nem feltevéseken kell alapulnia. Azok, akik kételkedni akarnak, lesz rá alkalmuk; s viszont, akik teljes szívből az igazságot keresik, számtalan bizonyítékot találnak hitük megszilárdítására.

(2) MIÉRT KÉPPTEL AZ EMBER ARRA, HOGY MEGÉRTSE ISTEN ÚTJAIT?

„Mert az én gondolataim, nem a ti gondolataitok. Útjaitok sem az én útjaim! — mondja az Örökkévaló. — Amennyivel az ég magasabb a földnél, annyival magasabbak útjaim útjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál. (Ézsaiás 55:8-9)

Lehetetlen, hogy halandó ember az Örökkévaló jellemét vagy művét felfoghassa. Még a legélesebb elme és

legképzetebb szellem előtt is állandóan titok környezi e szent Lényt. “Az Isten mélységét elérheted-é, avagy a Mindenhatónak tökéletességére eljuthatsz-é? Magasabb az égnél: mit teszel tehát? Mélyebb az alvilágnál; hogy ismerheted meg?” (Jób 11:7-8).

Pál apostol így kiált fel: “Óh Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az Ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útai!” (Róm 11:33). Bár “felhő s homályosság van körülötte”, mégis “igazság és jogosság az ő székének erőssége” (Zsolt 97:2). Eljárását velünk szemben és annak indokait csak oly mértékben érthetjük meg, amilyen mértékben mindenhatóságával párosult végtelen szeretetét és irgalmasságát észlelhetjük. Szándékaiból annyit érthetünk meg, amennyi javunkra válik. Ezenfelül pedig nyugodtan ajánlhatjuk magunkat Isten szerető karjaiba.

(3) MILYEN FIGYELMEZTETÉST TARTSUNK SZEM ELŐTT, AMIKOR NEM ÉRTJÜK AZ IGÉT?

Ő minden levelében szokott írni ezekről a dolgokról. A leveleiben akadnak nehezen érthető részek, amelyeket egyes tudatlan és bizonytalan emberek félremagyaráznak és kiforgatnak. De nemcsak Pál leveleit, hanem az Írások egyéb részeit is kiforgatják eredeti értelmükből, és ezzel a saját pusztulásukat okozzák. Szeretett testvéreim, ti azonban mindezeket már előre tudjátok. Vigyázzatok tehát, s ne

hagyjátok, hogy ezek az elvetemült emberek félrevezessenek benneteket! Ne engedjétek a szilárd meggyőződéséteket megingatni! (2 Péter 3:16-17)

Isten Igéje, valamint Szerzőjének jelleme oly titkokat tárnak elénk, melyeket halandó létünkre nem érthetünk meg tökéletesen. A bűn keletkezése, Krisztus testté válása, az újjászületés, a feltámadás és még sok más tárgykör, melyet a Biblia feltár, oly mély titkok, melyeket az emberi elme helyesen megérteni vagy felfogni nem képes. De mert Isten gondviselésének titkait nem tudjuk megérteni, nincs okunk Szavában kételkedni. A természet világában naponként szintén titkok vesznek körül, melyeknek mélyére hatolni nem tudunk. A legkisebb életmegnyilvánulások olyan titkok, melyeket a bölcsek bölcse sem tud megfejteni. Mindenütt oly csodákat látunk, melyek értelmünket felülmúlják. Csodálkozzunk-e hát, ha a lelki világban is oly titkokra akadunk, melyeket fel nem foghatunk? A nehézség, az ok kizárólag az emberi elme gyengeségében és korlátoltságában rejlik. Isten elegendő bizonyítékát adta a Szentírás isteni eredetének, tehát ne kételkedjünk szavában, ha gondviselésének és bölcsességének összes titkait nem is érthetjük meg.

Péter apostol is megállapítja hogy a Szentírás tartalmaz részeket, “amelyekben vannak némely nehezen érthető dolgok, amiket a tudatlanok és állhatatlanok elcsúrnak-csavarnak... a magok vesztére” (2Pt 3:16). A

kételkedők ezeket érvül hozzák fel a Biblia ellen, holott ellenkezőleg, erős bizonyítékai a Biblia isteni ihletettségének. Ha az Írás nem beszélne nekünk mást Istenről, nagyságáról és fenségéről, mint amit mi, szegény emberek könnyen felfoghatunk, akkor nélkülözné isteni eredetének félreismerhetetlen hitelességét. Éppen a benne feltárt tárgykörök fenséges és titokzatos volta ébressze bennünk azt a hitet, hogy a Biblia valóban Isten szava.

(4) MIÉRT NEM SEGÍT E VILÁG BÖLCSESSÉGE ABBAN, HOGY MEGÉRTSÜK A IGÉT?

kiben csak a régi, emberi természet él, az nem tudja felfogni az Isten Szellemétől származó dolgokat. Számára mindez csak bolondság. Egyszerűen képtelen megérteni, mivel ezeket csak a Szent Szellem segítségével lehet megismerni. (1 Korintus 2:14)

Az emberi szív szükségleteinek és vágyainak megfelelően, oly egyszerűen tárja elénk a Biblia az isteni igazságokat, hogy azok a legtanultabb embert is csodálattal és elragadtatással töltik el, másrészt pedig a legegyszerűbb ember is felismerheti belőlük a megváltás útját. Ezek az egyszerű igazságok mégis olyan emelkedett tárgykörökkel foglalkoznak, melyek az emberi értelmet felülmúlják; csak azért fogadhatjuk el őket, mert Isten jelentette ki azokat. Így tárja fel előttünk Isten üdv- és világtervét, oly tisztán, hogy minden lélek könnyen megtudhatja, hogy a bűnbánat útján, hitben milyen lépéseket kell tennie az

Úr Jézus Krisztus felé, hogy az Isten által előírt módon megmeneküljön. De ezen könnyen érthető igazságok mögött vannak olyan titkok, melyek kutatása az emberi elme képességeit felülmúlják, és amelyek az igazság őszinte keresőit félelemmel és hittel töltik el. Minél többet kutatnak a Bibliában, annál inkább meggyőződnek róla, hogy a Biblia: az élő Isten kinyilatkoztatott szava; és az emberi szellem mélyen meghajol az isteni kinyilatkoztatás fensége előtt.

Amikor beismerjük, hogy a Biblia nagy igazságait nem vagyunk képesek teljesen felfogni, egyúttal beismerjük, hogy véges elménk gyenge az örök, végtelen igazságok megértéséhez; beismerjük, hogy mi emberek, korlátolt emberi ismereteinkkel a Mindenható terveit nem tudjuk megérteni.

(5) MITŐL KELL TARTÓZKODNUNK, HOGY NE URALKODJON EZ A SZÍVÜNKBEN?

Vigyázzatok, testvérek! Ne legyen közöttetek senki, akinek a szíve gonoszul és hitetlenül elfordul az élő Istentől! (Zsidók 3:12)

A kételkedők és hitetlenek csak azért vetik el Isten Igéjét, mert nem tudják teljesen megfejteni; de még akik vallják, hogy hiszik a Szentírást, azok sincsenek túl e tekintetben minden veszélyen. Az apostol mondja: “Vigyázzatok atyámfiaink, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon” (Zsid

3:12). Jól cselekszünk, ha a Szentírás minden egyes pontját tüzetesen tanulmányozzuk, és kutatjuk Isten mélységeit (1Kor 2:10), amennyiben a Bibliában nyilvánvalóak. Ugyanis a “titkok az Úréi, ami Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig miénk és a mi fiainké mindörökké...” (5Móz 29:29). Sátánnak azonban érdeke, hogy kutató szellemi erőinket megrontsa, összezavarja. A bibliai igazságok vizsgálatához hozzávegyül egy kis büszkeség is, úgy, hogy az emberek türelmüket és kedvüket veszítik, ha a Szentírás minden egyes helyét megelégedésükre nem tudják kimagyarázni. Igen megalázónak tartják beismerni azt, hogy az ihletett Igét nem értik teljesen. Nem tudnak türelmesen várni, míg Isten jónak látja, hogy kinyilatkoztassa nekik igazságát.

Azt hiszik, hogy tehetetlen, emberi bölcsességük elégséges a Szentírás megértéséhez, s mivel erre nem képesek, nyíltan tagadják tekintélyét, hatalmát. Isten mondja: “Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útaitok az én útaim... Mert... magasabbak az én útaim útaitoknál...” (Ésa 55:8-9). Igaz, hogy sok elméletről és tanról általában azt hiszik, hogy a Bibliából származnak, pedig nem alapulnak a Szentírás tanításain; a valóság az, hogy szöges ellentétben állnak az ihletett kijelentésekkel. Ezek a dolgok okozták számos ember kétkedését és tévelygését. De ezekért a hamis tanokért nem vádolhatjuk a Bibliát, hanem csakis az emberi felderítéseket.

(6) MIÉRT NEM LESZÜNK SOHA KÉPESEK ARRA, HOGY TELJES MÉRTÉKBEN MEGÉRTSÜK ISTENT?

Vannak titkok, amelyeket Istenünk, az Örökkévaló megtartott a maga hatalmában, és elrejtett előlünk — folytatta Mózes. — De amit kijelentett nekünk — ahogyan a Törvény ígért is —, az már a miénk és a fiainké örökre, hogy engedelmeskedjünk azoknak, és aszerint éljünk. (5 Mózes 29:29)

Ha a teremtetett lényeknek lehetséges volna tökéletes ismeretet szerezni Istenről és műveiről, akkor ezen pontot elérve, többé nem volna számukra újabb terület a kutatásra, többé nem növekedhetnének az igazságban, nem fejlődhetne értelmük és szívük. Isten többé nem lenne a legmagasabb Lény, és az ember, ha a tudás és megismerés legmagasabb fokát elérte, feljebb többé nem juthatna. Adjunk hálát Istennek, hogy ez nem így van! Isten végtelen; benne van a “bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve” (Kol 2:3). Még ha az örökkévalóságon át kutatnak is az emberek, akkor sem lesznek képesek kimeríteni hatalmának, bölcsességének és jóságának gazdagságát.

(7) MI AZ ISTENI BÖLCSESSÉG EGYEDÜLI FORRÁSA?

Mi azonban nem ennek a világnak a szellemét kaptuk, hanem az Istentől származó Szent Szellemet, hogy általa megismerjük mindazt, amit Isten nekünk ajándékozott. (1 Korintus 2:12)

Isten szándéka, hogy Igéjének igazsága már ebben az életben is mindjobban feltáruljon népe előtt. Ezt a tudást csak egyetlen úton-módon szerezhethjük meg: ha a Szentlélek érteti meg velünk, aki ihlette az Írásokat. “Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Lelke”, “mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is” (1Kor 2:11, 10).

(8) MIRE FOGUNK RÁJÖNN, HA ENGEDJÜK, HOGY A SZENT SZELLEM VEZESSEN MINKET AZ IGE TANULMÁNYOZÁSA KÖZBEN?

Azonban eljön majd az Igazság Szelleme, aki bevezet benneteket a teljes valóságba, mert nem a saját gondolatait mondja majd, hanem azt, amit az Atyától hall. Kijelenti majd nektek az eljövendő dolgokat.
(János 16:13)

Isten azt kívánja, hogy értelmünket használjuk, fejlesszük. A Szentírás tanulmányozása annyira erősíti és nemesíti az elmét, hogy az más tananyaggal fel nem mérhető. Mégis óvakodnunk kell attól, hogy istenítsük az észet, mely emberi gyengeségnek és fogyatkozásnak van alávetve. Ha azt akarjuk, hogy a Szentírás ne maradjon annyira homályos előttünk, hogy a legegyszerűbb igazságokat se értsük meg, akkor a kisgyermek egyszerűségével és hitével kell bírnunk, késznek kell lennünk tanulni, és a Szentlélek segítségét kell kérnünk. Isten hatalmának és bölcsességének tudata,

saját képtelenségünk, hogy nagyságát felfogjuk, tegyen alázatosakká bennünket; ugyanolyan félelemmel nyissuk fel a Bibliát, mint amellyel színe elé lépnénk. Ha a Szentírást felnyitjuk, el kell ismernünk tekintélyét, felettünk való felsőbbbségét. Szívünk és értelmünk hajoljon meg az Örökkévaló előtt.

(9) KI A BÖLCSESSÉGÜNK FORRÁSA?

Ha valakinek bölcsességre van szüksége, egyszerűen csak kérje Istentől, és meg fogja kapni! Hiszen Isten mindenkinek örömmel, nagylelkűen és szemrehányás nélkül ad. (Jakab 1:5)

Látszólag nagyon sok homályos vagy nehezen érthető rész van, amelyeket azonban Isten világossá tesz azok előtt, akik megértésükre törekszenek. Lelkének vezetése nélkül a Szentírást elcsúrik-csavarják vagy helytelenül értelmezik. Sokszor olvassák emberek a Bibliát haszon nélkül, sőt határozottan kárukra. Ha Isten Igéjét szent félelem és ima nélkül nyitjuk fel, ha gondolataink, érzelmeink nem irányulnak Istenre, és nincsenek összhangban akaratával, akkor kétségek szállják meg elménket, és a Szentírás tanulmányozása közben megerősödnek kételyeink. Sátán fogva tartja gondolatainkat, és hamis magyarázatokat sugall. Ha emberek nem törekszenek szóban és tettekben összhangban élni Istennel, akkor - ha még olyan tanultak is - állandóan veszélyben forognak, hogy félreértik a Szentírást, s véleményükben nem is

szabad bízunk. Akik csupán ellentmondásokat keresnek a Szentírásban, sohasem nyerhetnek lelki meglátást. Ferde nézeteik következtében a legegyszerűbb és legvilágosabb dolgokban is okot találnak a kételkedésre és hitetlenségre.

(10) HOGYAN BEFOLYÁSOLJA KAPCSOLATUNKAT ISTENNEL, HA SZÁNDÉKOSAN TOVÁBB FOLYTATJUK EGYÉRTELMŰEN BŰNÖS TETTEINKET?

hanem bűneitek választanak el titeket Istenetektől, és vétkeitek takarják el arcát előletek, ezért nem hallgat meg benneteket! (Ézsaiás 59:2)

A kételkedés valódi oka - bármennyire leplezett is - legtöbb esetben a bűn szeretete. Isten szavának tanításai és korlátozásai a büszke, bűnös szívnek ellenszenvesek, s akik követelményeinek nem hajlandók engedelmeskedni, mindig készek annak kötelező voltát, tekintélyét kétségbe vonni. Hogy az igazsághoz juthassunk, őszintén kell utána vágyakoznunk, és késznek lennünk, hogy annak engedelmeskedjünk. Mindazok, akik ily lelkülettel tanulmányozzák a Bibliát, elegendő bizonyítékot találnak arra nézve, hogy valóban Isten szava; megértik igazságait, “melyek bölccsé tehetnek az üdvösségre”.

(11) MINEK KELL TELJESÜLNIE, MIELŐTT ISTEN ÚJABB VILÁGOSSÁGOT NYILATKOZTATNA KI SZÁMUNKRA?

***Ha valaki Isten akaratát akarja
véghezvinni, az el tudja dönteni, hogy
Istentől van-e, amit tanítok, vagy
magamtól. (János 7:17)***

Ahelyett, hogy fogós kérdéseket vetnénk fel oly dolgokra nézve, melyek előttünk homályosak, becsüljük meg inkább azt a világosságot, melyet már nyertünk, s így mindig több és több fényhez jutunk. Isten kegyelme által teljesítsük minden kötelességünket, melyet felismertünk, s ily módon képesek leszünk azokat is megismerni és teljesíteni, melyek felől most még kételyeink vannak.

Van egy bizonyíték, melyet mindenki - a legműveltebb és legtanulatlanabb is - megragadhat: ez a tapasztalatok bizonyítéka. Isten mindnyájunknak alkalmat ad, hogy ígéreteinek igazságáról meggyőződjhessünk. Meghívása így hangzik: “Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr!” (Zsolt 34:9). Ahelyett, hogy mások szavára bíznánk magunkat, győződjünk meg róla személyesen. Az Úr megígérte: “Kérjétek és megkapjátok” (Jn 16:24); és ígéretei teljesedni fognak, mert eddig még mindig teljesedtek, tehát ezután sem csalatkozhatunk bennük. Ahogy közeledünk Jézushoz és az Ő szeretetének nagyságán épülünk, kételyeink és lelkünk homálya eltűnik jelenlétének világosságában.

(12) A JÉZUSSAL VALÓ KAPCSOLATUNK FEJLŐDÉSE ALAPJÁN MI LESZ A MI HITVALLÁSUNK?

*Az Atya mentett ki bennünket a
sötétség hatalmából, és ő vitt át minket
szeretett Fia Királyságába.
(Kolossé 1:13)*

Pál apostol azt írja, hogy Isten “megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába”(Kol 1:13). És mindenki, aki a halálból átalment az életre, bizonyíthatja, hogy “az Isten igaz” (Jn 3:33). Igazolhatja: “Segítségre volt szükségem és meg is találtam azt Jézusban. Minden szükségletemet kielégítette, és lelkem éhségét lecsillapította. A Biblia számomra ma már Jézus Krisztus kinyilatkoztatása. Kérdezed, hogy miért hiszek Jézusban? Mert Ő az én isteni Megváltóm. Kérdezed, miért hiszek a Bibliában? Mert Istennek lelkemhez intézett szava.” Szívünkben hordhatjuk annak bizonyosságát, hogy a Biblia igaz, hogy Jézus az élő Istennek Fia. Tudjuk, hogy nem mesterkélt mesékben hiszünk.

(13) MILYEN HATÁSSAL LESZ A SZELLEMI UTUNKRA, HA KÖVETJÜK A KINYILATKOZTATOTT FÉNYT?

*Szeretett testvéreim, ti azonban
mindezeket már előre tudjátok.
Vigyázzatok tehát, s ne hagyjátok, hogy
ezek az elvetemült emberek
félrevezessenek benneteket! Ne*

engedjétek a szilárd meggyőződéseket megingatni! Inkább erősödjete meg Jézus Krisztus kegyelmében! Ő Urunk és Megmentőnk — igyekezzetek tehát minél mélyebben megismerni őt! Övé legyen a dicsőség most és örökké! Ámen! (2 Péter 3:17-18)

Péter inti testvéreit: “Növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében” (2Pt 3:18). Ha Isten gyermekei növekednek a kegyelemben, úgy szavát is mindjobban megértik. Új fényt és új szépséget fedeznek fel szent igazságaiban. Erről az igazságról tesz bizonyosságot az egyháztörténelem évszázadok óta, és fog is tenni az idők végezetéig. “Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig”(Péld 4:18).

(14) MILYEN LEÍRÁST AD A LENTI IGEVERS A JÖVŐBELI KÉPESSÉGÜNKRŐL, AMELY SEGÍTSÉGÉVEL KÉPESEK LESZÜNK FELFOGNI ISTEN GONDOSKODÁSÁT?

Mi is hasonlóképpen vagyunk: most csak úgy látjuk a valóságot, mintha egy homályos tükörben szemlélnénk. De mikor eljön a teljesség, mindent szemtől-szembe és világosan fogunk látni. Most mindent csak töredékesen ismerek és értek, de akkor majd olyan tökéletesen fogok ismerni és érteni mindent, ahogyan maga Isten ismer engem. (1 Korintus13:12)

Hit által az elkövetkezendőkre tekintünk, hit által fogadjuk Isten szavát, mint lelki növekedésünk zálogát, hit által lehetünk meggyőződve arról, hogy emberi képességeink egyesülnek az Istenéivel, és lelkünk minden ereje közvetlen összeköttetésbe lép a világosság Forrásával. Ujjonghatunk afelett, hogy ami Isten gondviselésében érthetetlen volt, akkor világossá válik; amit addig megmagyarázni nem tudtunk, most megértjük; ahol eddig véges elménk csak zavart és sötétséget, sikertelen terveket látott, ott a legszebb és legtökéletesebb összhangot találjuk.

Megértettem, hogy a föld történetének utolsó napjaiban sokan szkeptikusak lesznek Istennel szemben.

Elhatározom, hogy hitem az általa kapott bizonyítékokra alpozom és hiszek Őbenne.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Vigasztaló a számomra, hogy Isten bölcsességét nem képes egyetlen ember sem felfogni. Bizalommal tehetem életem a kezébe, tudván, hogy Ő mindent kézben tart.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Megértettem, hogy bár nem vagyok képes mindent megérteni, amit a Biblia mond Istenről, ez még inkább azt bizonyítja az Ő nagyságát. Egyértelmű, hogy a Bibliát Ő ihlette.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Karikázd be: *Igen* *Bizonytalan*

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.



15. Lecke

Öröm az Úrban

(1) KERESZTÉNYKÉNT KIK FELÉ KELL KÉPVEISELNÜNK KRISZTUS JÓSÁGÁT, KEGYELMÉT ÉS SZERETETÉT?

Akkor így énekeltek: „Dicsérjétek az Örökkévalót! Magasztaljátok nevét! Hirdessétek a nemzetek között hatalmas tetteit! Hirdessétek, hogy neve mindenek fölött való! Énekeljete az Örökkévalónak! Róla énekeljete, mert dicsőséges dolgokat vitt véghez, tudja meg az egész világ! (Ézsaiás 12:4-5)

Isten arra hívta el gyermekeit, hogy Krisztust képviseljék, bemutassák az Úr jóságát és irgalmasságát. Miként Jézus is kinyilatkoztatta nekünk az Atya jellemét, úgy kell nekünk is kinyilatkoztatnunk a világnak, mely nem ismeri bensőséges, irgalom-teljes szeretetét. “Amiképpen te küldtél engem

e világra, úgy küldtem én is őket e világra; Én ő bennök, és te énbennem; ...hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem” (Jn 17:18, 23).

(2) MILYEN SZEREPET KELL BETÖLTENÜNK, AMIKOR KRISZTUST KÖVETJÜK?

A mi „ajánlólevelünk” a szívünkbe van írva, és ezt mindenki ismeri és olvassa. Bizony, ti magatok vagytok a mi ajánlólevelünk! 3 Mert nyilvánvaló, hogy Krisztustól származó „levél” vagytok, amelyet ő bízott ránk. Ezt a levelet azonban nem tintával írták, hanem az élő Isten Szellemével, és nem kő táblára,[a] hanem emberi szívekbe. (2 Korintus 3:2-3)

Jézus minden egyes gyermeke nyílt levél a világnak. Ha Krisztus követői vagytok, Isten annak a családnak, háznak, utcának és városnak, melyben éltek, bennetek egy levelet küld. Jézus, ki bennetek lakozik, általatok kíván szólni azokhoz, akik Őt még nem ismerik. Lehet, hogy a Bibliát nem olvassák, lapjairól a hozzájuk szóló hangot nem hallják; az Isten műveiből kiáradó szeretetet nem látják. Ha azonban Krisztus őszinte tanítványai vagytok, lehetséges, hogy általatok istenismeretre jutnak; felfogják jó voltát, megnyerhetők, hogy Istent szeressék és néki szolgáljanak.

(3) MI AZ A KÉT TULAJDONSÁG, AMIT BE KELL MUTATNUNK, AMINT KRISZTUS SZOLGÁLATÁBAN KÉPVISELJÜK A VILÁGOSSÁGOT?

Természetesen az istenfélelem és az Isten helyes szolgálata valóban nagy haszonnal jár, de csak akkor, ha igazán elégedett vagy mindazzal, amid van.
(1 Timóteus 6:6)

A keresztyének hivatása, hogy a menny felé vezető úton a világosság hordozói legyenek, és a Krisztusról rájuk sugárzó fényt szétárasszák az egész világra. Legyen életük és jellemük olyan, hogy általa Krisztusról és szolgálatáról az emberek helyes fogalmat alkothassanak.

Ha tényleg Krisztust képviseljük, Isten szolgálatát oly vonzónak tüntetjük fel, amilyen az a valóságban. Keresztyének, akik állandóan szomorkodnak, zúgolódnak és panaszkodnak, helytelen színben tüntetik fel Istent és a keresztyén életet. Azt a benyomást keltik, mintha Istennek nem tetszene gyermekeit boldognak látni, és így hamis bizonyosságot tesznek mennyei Atyánkról.

(4) MI AZ AZ ALAPELV, AMELY, HA RENDBEN VAN A FEJÜNKBEN, AKKOR MEGELŐZI A HITETLENSÉGET, A REMÉNYTELENSÉGET ÉS SÁTÁN ISTENNEL KAPCSOLATOS MEGTÉVESZTÉSEINEK ELFOGADÁSÁT?

Akik az Örökkévalóban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye: nem inognak soha, megmaradnak örökké.
(Zsoltárok 125:1)

Sátán ujjong, ha Isten gyermekeinek hitét megingathatja vagy őket kétségbe ejtheti. Örömére szolgál, ha bizalmatlanok vagyunk Istennel szemben, és kételkedünk abban, hogy Ő készséges és hatalmas minket megvásárolni. Örül, ha azt hisszük, hogy Isten atyai gondoskodásával kárunkat okozza. Sátán úgy tűnteti fel előttünk Istent, mintha semmi részvétellel és irgalommal nem viseltetne irántunk. Istenre vonatkozólag állandóan elferdíti az igazságot; Istenről helytelen fogalmakkal tölti be képzeletünket. Ahelyett, hogy elmélkednénk mennyei Atyánkra vonatkozó igazságokon, Sátán hamis sugalmazásaira hallgatunk, és miközben bizalmatlankodunk Isten iránt és zúgolódunk ellene, nevére szégyent hozunk. Sátán törekszik a vallásos életet komorrá, bússá tenni, hogy fáradságosnak és nehéznek tűnjék fel. Ha pedig a keresztény életében a vallást ilyen színben mutatja be, hitetlensége által Sátán csalását támogatja.

(5) PÁLHOZ HASONLÓAN MI KELL A MI VÁLASZUNK IS LEGYEN OLYANKOR, AMIKOR NEHÉZSÉGBE ÜTÖZÜNK AZ ÉLETÜNKBEN?

De ő ezt válaszolta: „Elég az a kegyelem, amelyet kaptál, mert az én erőm a te erőtlenséged által éri el a célját.” Ezért boldogan dicsekszem a gyengeségeimmel, hogy Krisztus ereje lakjon bennem. 10 Örömmel elviselem a gyengeségeimet, meg amikor az emberek bántanak, vagy rosszat mondanak rólam, vagy amikor

különböző nehézségek és bajok vesznek körül, amikor az emberek üldöznek vagy rosszul bánnak velem Krisztus miatt, mert amikor gyenge vagyok, akkor vagyok igazán erős.
(2 Korintus 12:9-10)

Sokan, életútjukon gyakran foglalkoznak hibáikkal, gyengeségeikkel, fogyatkozásaikkal, csalódásaikkal, és szívük csüggedt. Európai tartózkodásom alatt egy ilyen lélektől levelet kaptam, melyben kétségbeesésében vigasztalást kért tőlem. A levél vétele utáni éjjelen álmodtam. Nagy kertben jártam, melynek tulajdonosa körülvézetett mindenfelé. Én virágokat szedtem és kellemes illatukban gyönyörködtem, amikor hittestvérem, akitől az említett levelet kaptam, és aki szintén mellettem haladt, a jelentéktelen tövisekre figyelmeztetett, melyek útját állták. Szomorúan állott ott és panaszkodott. Nem követte a vezetőt a helyes ösvényen, hanem a tövisek és csalánok között botorkált ide s tova. "Nem szomorú-e - így panaszkodott -, hogy ezt a szép kertet így elcsúfítják a tövisek és a csalánok?" A vezetőnk így felelt: "Ne vesződj a tövisekkel, melyek csak megsebeznek! Szedd inkább a rózsákat, liliomokat és szegfűket!"

Nemde ti is szereztetek már élettetekben szép tapasztalatokat? Vajon nem éltetek-e már át olyan becses időszakokat, amikor szívetek örömpesve köszöntötte Isten Lelkét? Ha visszapillantotok a múlt eseményeire, nem jut-e sok drága és fenséges tapasztalat eszetekbe? Nem

állnak-e Isten ígéretei - nyíló virágokhoz hasonlóan - életetek útján mindenütt?
Akarjátok-e szíveteket örömet betölteni szépségükkel és pompájukkal?

**(6) MI LESZ EGY MÉLTATLAN
BŰNÖS BIZONYSÁGTEVÉSE,
AMIKOR MEGÉRTI A
MEGVÁLTÁSRÓL SZÓLÓ HÍRT?**

*Akkor így énekeltek: „Dicsérjétek az
Örökkévalót! Magasztaljátok nevét!
Hirdessétek a nemzetek között
hatalmas tetteit! Hirdessétek, hogy
neve mindenek fölött való!
(Ézsaiás 12:4)*

Hála legyen az Úrnak a szemünk elé
tárt kellemes és barátságos emlékekért!
Olyképpen gyűjtsük egybe szeretetből
fakadó ígéreteit, hogy azok minden
időben szemünk előtt legyenek. Isten
Fia elhagyja Atyja trónját, és istenségét
emberi alakba öltözteti, hogy az embert
Sátán hatalmából megválthassa;
győzelme megnyitja számunkra az
eget, és bepillantást enged az isteni
dicsőség birodalmába; az elbukott
emberiség megmenekülése az
örvényből, melybe bűnei sodorták;
Istennel való közösségének újbóli
visszaállítása, amikor a Megváltóba
vetett hit által megállja a hit próbáját,
Krisztus igazságát ölti magára és
trónjához emeltetik fel - mindezek olyan
képek, melyeket Isten azért tár szemeink
elé, hogy felettük gondolkozzunk.

**(7) HOGY IGAZOLTA ISTEN
IRÁNTUNK VALÓ SZERETETÉT
MINDEN KÉTSÉGET KIZÁRÓAN?**

Hiszen ő még a saját Fiát sem kímélte meg, hanem odaadta értünk, mindnyájunkért! Akkor hogyan adna nekünk minden mást is a Fiával együtt? (Róma 8:32)

Ha Isten szeretetében kételkedünk avagy ígéreteivel szemben bizalmatlankodunk, szégyent hozunk rá, és elszomorítjuk Szentlelkét. Milyen fájdalmas érzések hasogatnák az anya keblét, ha gyermekei állandóan arról panaszkodnának, hogy anyjuk rosszakarójuk, holott egész életét gyermekei javára áldozta, hogy minden kényelmet megszerezzen számukra?! Feltéve, hogy kétségbe vonják anyjuk szeretetét, az anya szíve bizonyára megszakadna. Mit érezne az az atya, akit gyermekei ilyen bánásmódban részesítenének? És mit gondoljon mennyei Atyánk, ha nem bízunk szeretetében, mely arra indította, hogy egyszülött Fiát halálra adja értünk, hogy ezáltal örök életet nyerjünk? Az apostol így ír: “Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” (Róm 8:32). És mégis mily sokan mondják tetteikkel, sőt szavaikkal is: “Ez nem rám vonatkozik. Talán másokat igen, de engem nem szeret az Isten.”

(8) MIÉRT NEM JÓ, HA A KÉTKEDÉS GONDOLATAINAK ADUNK HELYET, VAGY MEGOSZTJUK MÁSOKKAL A KÉTELYÜNKET VALAMILYEN SZELLEMI DOLOGGAL KAPCSOLATBAN?

***Igen, mi valamennyien az Úrért élünk!
Közülünk senki sem él önmagának, és
senki sem hal meg önmagának.
(Róma 14:7)***

***Tehát ne kritizáljuk, se ne ítéljük el
többé egymást! Inkább határozzuk el,
hogy nem teszünk semmi olyat, amivel
a testvéreink hitét lerombolnánk, vagy
őket elgáncsolnánk! (Róma 14:13)***

***Csak arra vigyázzatok, hogy a ti
szabadságotok — vagyis, hogy akármit
megehettek — nehogy megütközést
okozzon azoknak, akik még gyengék a
hitben! (1 Korintus 8:9)***

***Amikor ilyen módon vétkeztek a
testvéretek ellen, akkor valójában
Krisztus ellen vétkeztek. Megsebzitek a
testvéretek erőtlén lelkiismeretét azzal,
hogy miattatok olyat tesz, amit rossznak
tart. (1 Korintus 8:12)***

Mindez saját lelketeknek árt, mert a
kétkedésnek minden szava meghívó
Sátán kísértései számára; megerősíti
bennetek a kétkedés iránti hajlamot, és
tovaűzi tőletek a szolgáló angyalokat.
Ha Sátán kísért titeket, a kétely vagy
hitetlenség egyetlen szavát se ejtsétek
ki. Ha sugalmazásait meghalljátok,
bizalmatlanság és lázadó gondolatok
támadnak szívetekben. Ha érzelmeiteket
kifejezésre juttatjátok, akkor a kétely
minden egyes szava nemcsak
magatoknak árt, hanem olyan magvetés
lesz, mely mások szívében is gyökeret
ver és mérges gyümölcsöt terem;
lehetetlen lesz saját szavaitok káros
hatását ellensúlyoznotok. Magatok talán

kigyógyulhattok a kísértésekből, és kiszabadulhattok Sátán csapdájából, de mások, megfertőzve káros befolyástoktól, talán többé soha nem tudnak a hitetlenség töréből kiszabadulni, melybe a ti hitetlenségetek vezették őket. Milyen fontos tehát, hogy csak olyan dolgokról beszéljünk, melyek lelki erőt és életet lehelnek.

(9) MIT TARTALMAZZANAK A BESZÉLGETÉSEINK AHHOZ, ISTEN MEGVÁLTÁSÁRÓL TEGYEN BIONYSÁGOT?

*Aki dicsérettel és hálaadással áldozik, az dicsőít engem igazán!
Aki ezen az úton jár, az tapasztalja meg Isten szabadító hatalmát!”
(Zsoltárok 50:23)*

Az angyalok figyelik, meghallgatják, milyen jelentéseket adtok a világnak mennyei Mesteretekről. Társalgástok róla folyjon, aki az Atya előtt közbenjár. Ha barátaitokat üdvözölve kezeteket nyújtjátok, legyen Isten dicsérete szívetekben és ajkatokon. Így azok gondolatai is Jézusra fognak irányulni.

(10) MILYEN TANÁCSOT AD A BIBLIA NEKÜNK A KÉTSÉGGEL ÉS CSÜGGEDÉSSSEL KAPCSOLATOSAN?

Mindezt azonban elégedetlenség és panaszkodás nélkül tegyétek! (Filippi 2:14)

Mindenkit érnek megpróbáltatások, fájdalmak és szomorúságok, melyeket nehéz elviselni; kísértések

környékeznak, melyeknek nehéz ellenállni. Ne egymásnak panaszoljátok el gondjaitokat, hanem vigyétek imáitokban Isten elé! Legyen életszabályotok, hogy kétely vagy csüggedés egyetlen szavát sem ejtitek ki ajkatokon! Nagyban hozzájárulhattok mások életének felvidítéséhez, amennyiben őket a remény és vigasz szavaival megerősítitek.

Sok derék lélek van rettenetes kísértéseknek kitéve. Gyakran közel vannak az eleséshez, az önmagukkal és Sátánnal vívott küzdelemben. Ne csüggedjétek el őket nehéz harcaikban! Bátorítsátok őket reményt keltő szavakkal, amelyek buzdítóan hatnak rájuk. Ha így cselekesztek, Krisztus fénye sugárzik szét rólatok, “mert közülünk senki sem él önmagának” (Róm 14:7). Öntudatlanul is szétáradó befolyásunk vagy buzdítani és erősíteni fog másokat, vagy pedig elcsüggeszt, és Krisztustól és igazságától tovaűz.

(11) KINEK A JELENLÉTBEN TALÁLHATÓ AZ ÖRÖM ÉS GYÖNYÖRŰSÉG TELJESSÉGE?

***Tekintetem az Örökkévalóra
Függesztem, aki jobb kezem felől
van, ezért nem rendülök meg soha!
(Zsoltárok 16:8)***

***Sőt, megmutatod az életre vezető
utat, és jelenlétedbe vezetsz, ahol
tökéletes öröm vár: a jobb oldaladon
örökös öröm! (Zsoltárok 16:11)***

Sokan tévesen képzelik el Krisztus jellemét és életét. Azt hiszik, hogy nem volt életében melegség és napfény, hogy mindig komoly, szigorú és örömtelen volt. Ilyen komor nézetek gyakran az egész keresztény élettapasztalatot beárnyékolják.

Gyakran hallhattuk, hogy Jézus sírt, de sohasem látták őt nevetni. Üdvözítőnk tényleg a fájdalmak embere volt; ismerte a gondot és szomorúságot, mert szíve minden emberi nyomor előtt nyitva volt. Bár élete az önmegtagadás élete volt, melyet fájdalom és gond árnyékolt be, de kedélye, lelkülete nem volt nyomott. Arcvonásai nem mutattak haragot és bosszúságot, hanem mindig békések, derűsek voltak. Szívéből az élet kimeríthetetlen forrása áradt, s bárhová ment is, oda nyugalmat, békét, örömet és vidámságot vitt.

Üdvözítőnk élete állandóan a legmélyebb és legszentebb komolyságot árasztotta, de sohasem volt szomorú vagy komor. Azok életét, akik Őt mintaképüknek tekintik, szent és komoly célok fogják betölteni; személyes felelősségük teljes tudatában lesznek. A könnyelműségtől tartózkodnak, többé nem találnak örömet hangos mulatozásokban, nyers tréfálkozásban. Jézus Krisztus hite a vizek árjához hasonló békét nyújt. Az öröm fényét nem oltja el, s a mosolyt nem hamvasztja el az arcokról. Krisztus nem azért jött a földre, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon; s ha szeretete uralja szívünket, példáját követni fogjuk.

Köszönöm Istenem, Atyám, hogy minden kétsége kizáróan kijelentetted a szereteted a számomra a Fiadban, akit megváltásomért adtál. Elhatározom, hogy Jézusban maradok, hogy megtapasztaljam az öröm és gyönyörűség teljességét, amelyet Ő ad.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Elfogadom azt a megtiszteltetést, hogy viseljem a „keresztény” nevet, és elhatározom, hogy másoknak is megmutatom azt az örömet, békét és boldogságot, amely a vele való közösségből ered.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Elhatározom, hogy bízom az Úrban, mert megértettem, hogy csak a benne vetett bizalom a védelmem egyetlen forrása Sátán hazugságaival és hitetlenségével szemben.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Az a célom, hogy felemeljem és bátorítsam a környezetemben élőket, hogy ne süllyedjenek bátortalanságba és hitetlenségbe.

Karikázd be: Igen Bizonytalan



16. Lecke

Öröm a Jelenben és az Örökkévalóságban

(1) MIT TEGYÜNK OLYANKOR, AMIKOR MÁSOK MEGBÁNTANAK?

*Ellenkezőleg, legyetek mindig kedvesek
és együtt érzők! Bocsássatok meg
egymásnak, amiként Isten is
megbocsátott nektek Krisztusban.
(Efézus 4:32)*

*Bölcs dolog, ha fékezed haragod, és
dicsőségedre válik, ha nem veszed fel a
sértést. (Példabeszédek 19:11)*

Ha főként embertársaink szeretetlen, rosszakaratú eljárására gondolunk, lehetetlen, hogy őket úgy szeressük, mint ahogy Krisztus szeretett bennünket. Ha azonban gondolkozunk Krisztusnak irántunk tanúsított csodálatos irgalmasságán, ezt a lelkületet árasztjuk

másokra is. Szeressük és becsüljük egymást annak ellenére, ha látjuk is egymás hibáit és fogyatkozásait! Gyakoroljuk az alázatosságot; a saját erőnkben ne bizakodjunk, és mások gyengeségeit türelmesen szenvedjük el! Ez kiöli a szűkkeblűséget és az önzést, és nemessé, nagylelkűvé tesz.

(2) MIT TEGYÜNK AZÉRT, HOGY MEGÁLLÍTSUK A BÁTORTALANSÁG FERTŐZŐ TERJEDÉSÉT?

*Bízz az Örökkévalóban teljes szívvel, és
ne menj a saját fejed után!*
(Példabeszédek 3:5)

A zsoltáros így énekel: “Bízzál az Úrban és jót cselekedjél; e földön lakozzál és hűséggel élj!” (Zsolt 37:3). “Bízzatok Istenben”. Minden napnak megvan a maga terhe, gondja és fáradsága; és milyen előszeretettel beszélünk ezekről! Hány hiábavaló gond hatol szívünkbe, hányszor beszélünk gondjaink terhéről, annyira, mintha nem volna szeretetteljes, irgalmas Megváltónk, aki mindig kész kérésünket meghallgatni, és minden időben, minden nyomorunkban segítségünkre jönni.

(3) MILYEN ÍGÉRETBŐL TUDJUK, HOGY ISTEN NEM HAGY MAGUNKRA EGYETLEN HELYZETBEN SEM?

*Tartsátok távol magatoktól a pénz utáni
vágyakozást, és elégedjetek meg azzal,
amitek van! Mert Isten azt mondta:*

„Sohasem hagylak cserben, sem nem hagylak magadra.” (Zsidók 13:5)

Vannak, akik állandóan félelemben élnek, gondokat okoznak maguknak. Bár napról napra láthatják Isten szeretetének kézzelfogható bizonyítékait, állandóan örvendhetnek atyai gondviselésének, de mindezt az áldást észre sem veszik. Gondolataik állandóan kellemetlen dolgoknál időznek, melyeknek bekövetkezésétől félnek. És ha tényleg vannak nehézségek, azok bár jelentéktelenek, mégis elvakítják őket mindazzal szemben, amikért hálásnak kellene lenniük. Ahelyett, hogy a felmerülő nehézségek őket Istenhez, az egyedüli Segítőhöz üznék, ellenkezőleg, elszakítják őket tőle, mert nyugtalanságot, zúgolódást ébresztenek szívükben.

Helyesen cselekszünk-e, ha ilyen hitetlenek vagyunk? Miért lennénk hálátlanok, bizalmatlanok? Jézus a mi barátunk; az egész menny élénk részt vesz boldogulásunkban. Ne engedjük, hogy a mindennapi élet viszontagságai és küzdelmei kedélyünket izgassák, gondfelhőbe borítsanak! Ha ezt megengedjük, akkor állandóan találunk olyasmit, ami kínoz és nyugtalanít. Ne aggodalmaskodjunk, mert ez életünket felemészti és sorvasztja, de nem segít terheinket hordozni.

(4) MIT TESZ ÉRTÜNK AZ ÚR, HA ELISMERJÜK ŐT ÉS MEGBÍZUNK BENNE?

Minden helyzetben ismerd fel az Örökkévalót és akaratát, akkor majd ő

egyengeti utadat, és vezeti lépteidet! ***(Példabeszédek 3:6)***

Üzleti, anyagi zavarokkal küzdhetünk, a jövő sötéten állhat előttünk, veszteségek fenyegethetnek bennünket, de ne csüggedjünk, hanem vessük gondjainkat Istenre, és legyen szívünk nyugodt és vidám. Imádkozzatok bölcsességért és értelemért, hogy ügyeiteket helyesen vezethessétek, hogy így kárt és veszteséget elkerüljete! Tegyetek meg mindent, ami tőletek telik, hogy kedvező eredményeket érjete el! Jézus megígérte segítségét, de nektek is törekednetek kell. Ha mennyei Segítőtökben bízva, minden tőletek telhetőt megtettete, akkor nyugodtan várhatjátok az eredményt.

(5) MILYEN ÍGÉRETET AD SZÁMUNKRA AZ ÚR, AMIKOR PRÓBÁN MEGYÜNK ÁT?

Ezt azért mondom nektek, hogy teljes békességetek és bizalmatok legyen bennem. Ezen a világon próbatételek, nehéz időszakok és szenvedések várnak rátok, de legyetek bátrak: én már legyőztem a világot.” (János 16:33)

Isten akarata és szándéka nem az, hogy gyermekeit gondok, terhek nyomják. De az Úr nem csal meg bennünket. Nem mondja: “Ne féljete; életete útján nincs semmi veszély.” Tudja, hogy veszedelmek és megpróbáltatások várnak ránk, és ehhez mértén bánik velünk. Nem szándéka népét kivenni a bűnnel és bajjal telt

világból, de rámutat arra a segítségre, amelyben sohasem csalódhatunk.

(6) MILYEN ÍGÉRETÜNK VAN A MINDENNAPI GONDJAINKRA NÉZVE?

Isten Királyságával és azzal törődjete, amit Isten igazságossága kíván — erre törekedjete mindenek előtt! Isten pedig majd törődik azzal, amire szükségete van. (Máté 6:33)

Hegyibeszédében Jézus fenséges példázatokkal mutatott rá, hogy milyen szükséges Istenben bízunk. Ezen tanítások célja az volt, hogy Isten gyermekeit minden időben vigasztalja és bátorítsa, s így érthetően reánk is vonatkoznak. Az Üdvözítő híveinek figyelmét az ég madaraira irányítja, melyek gondtalanul zengik dalaikat, s bár“nem vetnek, sem nem aratnak”, mennyei Atyánk mégis gondoskodik összes szükségleteikről. Az Üdvözítő kérdezi tőlünk:“Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál?” (Mt 6:26). A mindenható Gondviselő kitarja kezeit és kielégíti összes teremtményeit. Az ég madarai sem kerülnek el figyelmét. Bár nem rakja csőrükbe eledelüket, de gondoskodik szükségleteikről. Nekik kell a részükre elhintett magot összeszedni, nekik kell fiókáikat táplálni. Énekel szállnak munkájukba: hisz“mennyei Atyátok eltartja azokat.”“Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál?” (Mt 6:26). Mint eszes lények, kik Őt imádjátok, nem vagytok-e sokkal becseesebbek az ég madarainál? Vajon Teremtőnk és Létfenntartónk, aki

saját isteni képmására alkotott bennünket, nem fog-e a mi szükségleteinkről is gondoskodni, ha bízunk benne?

(7) MI ALAPJÁN MUTATJA MEG KRISZTUS AZ Ő IRÁNTUNK VALÓ GONDOSKODÁSÁT?

Miért aggódtok a ruhák miatt?

Figyeljétek meg a mezőn a vadvirágokat, hogyan növekednek, pedig nem fáradoznak, hogy ruhát készítsenek maguknak! 29 Mégis azt mondom nektek, Salamon király a dicsősege csúcsán sem öltözködött olyan szépen, mint ezek közül bármelyik. 30 Látjátok, ezek a növények ma még virágzanak, holnapra pedig már elszáradnak, és a tűzbe dobják őket, Isten mégis milyen gyönyörűen öltözteti őket! Mennyivel inkább fog titeket öltöztetni?! Ne legyetek hát kishitűek! (Máté 6:28-30)

Krisztus a mezei virágokra irányítja tanítványai figyelmét, melyek gazdag változatosságban virulnak, s melyek mennyei Atyánk irántunk, emberek iránt való szeretetének megannyi megnyilvánulásai. Így szólott: “Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mi módon növekednek” (Mt 6:28). A természet e virágai szépségükben és egyszerűségükben felülmúlják Salamon királyi pompáját. Még a legdrágább öltözék, amit emberi művészet és ügyesség alkothat, sem versenyezhet a virágok természetes bájával, ragyogó szépségével. Jézus kérdezi: “Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap

kemencébe vettetik így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek?” (Mt 6:30). Ha az Úr, az isteni művész ily gazdag színpompát kölcsönöz az egyszerű virágoknak, melyek egy nap alatt elhervadnak, mennyivel inkább visel gondot azokról, akiket saját képmására teremtett?! Krisztus ezen tanítása megfeddi a hitetlen szív kétségeit, gondjait és aggodalmait.

Az Alkotó minden egyes gyermekét boldognak, békésnek és engedelmesnek szeretné látni. Jézus mondja: “Békességet hagyok néktek: az én békességemet adom néktek... Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Jn 14:27) Másutt ezeket mondja: “Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék” (Jn 15:11)

(8) MI AZ A 6 GYAKORLATIAS ÁLDOZATI SZOLGÁLAT, AMELYET ISTEN IRÁNT VÉGEZHETÜNK SZERETETBEN, HOGY MÁSOKNAK SEGÍTSÜNK ÉS CSERÉBE BOLDOGSÁGOT ÉS BETELJESÜLÉST NYERÜNK?

Nem! Az a böjt, amelyet én szeretek, nem ilyen! Nyissátok ki a gonoszság bilincseit! Engedjétek szabadon az elnyomottakat, oldozzátok le igájuk köteleit! Törjétek össze minden igát! Kenyered oszd meg az éhezővel, otthonodat a hajléktalan szegénnyel, ha ruhátlant látsz, öltöztess föl, és testvéred előtt ne zárkózz el! (Ézsaiás 58:6-7)

A boldogság, melyre önző indokból

vágyunk, mellőzve a kötelességek útját, ingatag és mulandó; csakhamar elmúlik, s a szív bánattal és fájdalommal lesz tele. Isten szolgálatában azonban teljes az öröm és az elégedettség. A keresztyén nem halad bizonytalan ösvényeken, nincs kiszolgáltatva hiábavaló megbánásoknak és csalódásoknak. S bár a földi élet élvezeteiben nem veszünk részt, de örömmel tekinthetünk az eljövendő élet elé.

**(9) MILYEN ÍGÉRETET ÉS
VISZVAGSZTALÁST
TUDHATUNK MAGUNKÉNAK,
AMIKOR ÉLVEZZÜK A
KRISZTUSSAL VALÓ
KÖZÖSSÉGET ÉS BIZONYSÁGOT
TESZÜNK AZ EVANGÉLIUMRÓL?**

*... Tanítsátok őket, hogy engedelmeskedjenek mindannak, amit én parancsoltam nektek! Biztosak lehettek benne, hogy állandóan veletek leszek. Igen, veletek maradok minden nap, amíg ez a korszak véget nem ér!”
(Máté 28:20)*

Hiszen már ebben az életben is a keresztyének a Krisztussal való közösség örömteli részesei; szemlélhetik szeretetének fényét, és élvezhetik állandó jelenlétét. Életünk minden egyes lépése közelebb hozhat Jézushoz, mindinkább megtapasztaljuk szeretetét, és lépésről lépésre megközelíthetjük az örök béke dicső honát. Azért ne vessük el Istenbe vetett bizalmunkat, hanem legyen bizodalunk erősebb, mint valaha!“Mindaddig megsegített minket

az Úr!” (1Sám 7:12), és megsegít bennünket ezután is mindvégig!

(10) MIÉRT ELEVENÍTSÜK FEL ELMÉNKBEN ÚJRA ÉS ÚJRA ISTEN MÚLTBÉLI ÁLDÁSAIT?

Vigyázzatok hát magatokra egész életetekben, hogy soha el ne felejtsétek, amit saját szemetekkel láttatok és fületekkel hallottatok! Sőt, tanítsátok arra gyermekeiteket és unokáitokat is! (5 Mózes 4:9)

(11) MILYEN ÍGÉRETÜNK VAN, HA ELHORDOZZUK A MEGPRÓBÁLTATÁSOKAT ÉS A KÖZELGŐ KÖZDELEM ZAVARÁT?

Eddig még csak olyan próbatétel ért benneteket, amely minden más embert is előbb-utóbb elér. Isten azonban hűséges, ezért nem fogja megengedni, hogy túl nehéz megpróbáltatásnak legyetek kitéve. Sőt, amikor a próbatétel kellős közepén vagytok, utat nyit nektek, hogy kiszabaduljatok belőle. Így ki fogjátok bírni a megpróbáltatást. (1 Korintus 10:13)

Az előttünk levő küzdelemben újabb, nem sejtett akadályokra számíthatunk; azonban akár a múltra, akár pedig az eljövendőre tekintünk, bátran mondhatjuk: “Mindeneddig megsegített minket az Úr!” - “És életeden át tartson erőd!” (5Móz 33:25). A ránk várakozó megpróbáltatások nem fogják erőnket felülmúlni. Dolgozzunk ott, ahol alkalom kínálkozik, abban a biztos

tudatban, hogy a megpróbáltatások arányában kapunk erőt.

**(12) MIBEN TALÁLUNK
ÖRÖMÖT ÉS VIGASZTALÁST, HA
MEGESIK, HOGY OLYAN
MEGPRÓBÁLTATÁSOKNAK
LESZÜNK TANÚI ÉS OLYAT
TAPASZTALUNK, AMIT NEHÉZ
ELVISELNI?**

Egészen biztosak vagyunk benne, hogy minden összedolgozik azoknak a javára, akik Istent szeretik — akiket ő a saját terve szerint elhívott. (Róma 8:28)

**(13) MILYEN CSODÁS
SZAVAKAT FOGUNK HALLANI,
GYŐZTESKÉNT ISTEN
KEGYELMÉBŐL?**

Ezután a király így szól majd a jobb oldalán állókhoz: »Jöjjetek! Atyám megáldott benneteket, tiétek ez a Királyság, vegyétek birtokba, mert Isten számotokra készítette a világ kezdete óta! (Máté 25:34)

Így majd annak idején megnyílnak az egek kapui, hogy bevonulhassanak rajtuk Isten gyermekei s a dicsőség Királyának ajkairól, mint legszebb zene érinti füleiket: "Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettet!" (Mt 25:34).

Ezután üdvözölni fogják a megváltottakat abban a hazában, melyet Jézus készít számukra. Ott majd más társaságban élnek, mint a bűnös földön; ott többé nem találkoznak hazugokkal, bálványimádókkal, tisztátalanokkal,

hitetlenekkel, hanem kizárólag azokkal, akik a bűnt és Sátánt legyőzték, és Isten kegyelme által tökéletes jellemekké alakultak át. Krisztus vére lemosott róluk minden bűnös hajlamot, minden tökéletlenséget, és rájuk ragyog a dicsőség fénye, mely a nap fényességét jóval felülmúlja. Az erkölcsi szépség, Krisztus jellembeli tökéletessége sugárzik le róluk, mely sokkal becsesebb az őket körülvevő külső fénynél. Mint büntelenek állják körül a nagy fehér trónt, s részt vesznek az angyalok dicsőségében és kiváltságaiban.

(14) MILYEN FONTOS KÉRDÉST KELL MI IS FELTEGYÜNK MGAUNKNAK, AMINT ISTEN ÉS A GONOSZ KÖZTI NAGY KÜZDELEM A VÉGÉHEZ KÜZELEDIK?

Mit ér, ha az ember mindent megnyer, amit csak a világ adhat, de a lelkét elveszti? Milyen váltságdíjat adhatna a lelkéért cserébe? (Máté 16:26)

Tekintve azt a dicső örökséget, mely Krisztus követőire vár, “micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?” (Mt 16:26). Bár szegény lehet, mégis oly kincse és méltósága van, melyet a világ nem adhat. A megváltott, bűntől megtisztított, s összes nemes képességeit Isten szolgálatára szentelő lélek mindent felülmúló kincs. Isten és a szent angyalok színe előtt örvend a menny minden egyes megváltott léleknek; ezt az örömet szent, győzelmi énekek visszhangozzák.

Megértettem, hogy ha a saját bölcsességemben és értelmemben bízom, akkor csüggedésre vagyok ítélve. Hálás vagyok az Ő hűséges ígéreteiért, hogy elvezet engem az Ő királyságába.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Elhatározom, hogy a múlt áldásait mindig felfrissítem az emlékemben, hogy ne kételkedjek az Ő vezetésében a jelenben és a jövőmre nézve. Hálás vagyok a vigasztalásáért és iránymutatásáért, amint átmegyek a megpróbáltatásokon és az életút adta nehézségeken.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Hálás vagyok Istennek azért, hogy kijelentette, hogy milyen lépéseket tegyek, hogy közelebb kerüljek hozzá, amint tanulmányozom a Bibliát, és várom, hogy halljam majd azokat a csodálatos szavakat: “Jól van hű szolgám, menj be arra helyre, amit készítettem számodra.”

Karikázd be: Igen Bizonytalan